

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 952/2013

ze dne 9. října 2013,

kterým se stanoví celní kodex Unie

(přepřacované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 33, 114 a 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex) ⁽³⁾, je třeba provést řadu změn. V zájmu přehlednosti by uvedené nařízení mělo být přepracováno.

(2) Je vhodné zajistit konzistentnost nařízení (ES) č. 450/2008 se Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), zejména s články 290 a 291 uvedené smlouvy. Je rovněž vhodné, aby uvedené nařízení zohlednilo vývoj práva Unie a aby některá jeho ustanovení byla upravena s cílem usnadnit jejich uplatňování.

(3) Za účelem doplnění nebo změn některých prvků tohoto nařízení, které nejsou podstatné, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(4) Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit včasné a transparentní konzultace s odborníky členských států a podnikatelským sektorem.

(5) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci s cílem: stanovit formát a kód obecných požadavků týkajících se údajů pro účely výměny informací mezi celními orgány a mezi hospodářskými subjekty a celními orgány a uchovávání těchto informací, jakož i postupy pro výměnu a uchovávání informací, k níž lze použít jiné způsoby než metody elektronického zpracování dat; přijímat rozhodnutí, která umožní jednomu členskému státu nebo několika členským státům používat jiný způsob výměny a uchovávání informací, než je metoda elektronického zpracování dat; stanovit celní orgán příslušný pro registraci hospodářských subjektů a jiných osob; stanovit technické postupy pro vývoj, údržbu a používání elektronických systémů; stanovit postupy pro svěřování a prokazování oprávnění celního zástupce poskytovat služby v jiném členském státě, než ve kterém je usazen; stanovit postupy pro předkládání a přijímání žádostí o přijetí rozhodnutí v rámci celních předpisů, přijetí a sledování uvedených rozhodnutí; postupy pro prohlášení rozhodnutí za neplatné, zrušení a změnu v případě rozhodnutí přijatých ve prospěch určité osoby; postupy pro používání rozhodnutí týkajícího se závazných informací poté, co pozbude platnosti nebo je zrušeno, a oznámení celním orgánům, že přijímání rozhodnutí týkajících se závazných informací se pozastavuje a že toto pozastavení se ruší;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 229, 31.7.2012, s. 68.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. září 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. září 2013.

⁽³⁾ Úř. věst. L 145, 4.6.2008, s. 1.

přijmout rozhodnutí požadující po členských státech zrušení rozhodnutí týkajícího se závazných informací; přijmout postupy pro uplatňování kritérií pro udělování statusu oprávněného hospodářského subjektu; opatření pro zajištění jednotného uplatňování celních kontrol, včetně výměny informací o rizicích a analýzy rizik,

společných kritérií rizik a norem, kontrolních opatření a prioritních oblastí kontroly; stanovit přístavy nebo letiště, kde se mají provádět celní kontroly a formality ohledně příručních a zapsaných zavazadel; stanovit pravidla pro přepočítání měn; stanovit opatření pro jednotnou správu celních kvót a celních stropů a řízení dohledu nad propuštěním zboží do volného oběhu nebo nad jeho vývozem; stanovit opatření k určení sazebního zařazení zboží; stanovit postupy pro předkládání a ověřování dokladů o nepreferenčním původu; postupy pro usnadnění zavedení preferenčního původu zboží v Unii; povolit dočasnou odchylku z pravidel preferenčního původu zboží, na které se vztahují preferenční opatření přijatá jednostranně Unii; stanovit opatření k určení původu konkrétních druhů zboží; stanovit postupy pro určení celní hodnoty zboží; stanovit postupy pro poskytnutí jistoty, určení částky jistoty, její sledování a uvolnění, jakož i zrušení a odstoupení od závazku, který poskytl ručitel; stanovit postupy pro dočasný zákaz použití souborných jistot; přijmout opatření na zajištění vzájemné pomoci mezi celními orgány v případě vzniku celního dluhu; postupy pro vrácení a prominutí částky dovozního nebo vývozního cla včetně informací poskytovaných Komisi; přijmout rozhodnutí o vrácení nebo prominutí částky dovozního nebo vývozního cla; stanovit postupy pro podávání, změnu a zrušení platnosti vstupního souhrnného celního prohlášení; stanovit lhůtu, v níž je třeba provést analýzu rizik na základě vstupního souhrnného celního prohlášení; stanovit postupy pro oznamování příjezdu námořního plavidla nebo letadla a dopravě zboží na příslušné místo;

stanovit postupy pro předkládání zboží celnímu úřadu; postupy pro podávání, změnu a zrušení platnosti celního prohlášení pro dočasné uskladnění a přemístování zboží v dočasném uskladnění; postupy pro prokazování a ověřování celního statusu zboží Unie; postupy pro určení jiných příslušných celních úřadů, než je úřad příslušný v místě, kde je zboží celnímu úřadu předkládáno, a pro podávání celního prohlášení, pokud jsou použity jiné způsoby než metoda elektronického zpracování dat; postupy pro podávání standardního celního prohlášení a pro dostupnost podkladů; postupy pro

podávání zjednodušeného celního prohlášení a doplňkového celního prohlášení; postupy pro podávání celního prohlášení před předložením zboží celnímu úřadu, přijímání celního prohlášení a změny celního prohlášení po propuštění zboží; opatření pro určení podpoložky celního sazebníku zboží, na které se vztahuje nejvyšší sazba dovozního nebo vývozního cla, tvoří-li zásilku zboží, které patří do různých podpoložek celního sazebníku; postupy pro centralizované celní řízení a upuštění od povinnosti předkládat v této souvislosti zboží; postupy pro zápis do záznamů deklaranta; stanovit postupy pro celní formality a kontroly prováděné držitelem povolení v souvislosti se samoschválením; stanovit opatření pro ověření

celního prohlášení, kontroly zboží a odběru vzorků a výsledků ověření; stanovit postupy pro nakládání se zbožím; stanovit postupy pro poskytování informací potvrzujících, že byly splněny podmínky pro osvobození od dovozního cla pro vrácené zboží a pro překládání dokladů o tom, že byly splněny podmínky pro osvobození od dovozního cla pro produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z moře; stanovit postupy pro přezkum hospodářských podmínek v kontextu zvláštních režimů; stanovit postupy pro vyřízení zvláštního režimu; stanovit postupy pro převod práv a povinností a pohyb zboží v kontextu zvláštních režimů; stanovit postupy pro používání rovnocenného zboží v kontextu zvláštních režimů; stanovit postupy pro uplatňování mezinárodních tranzitních nástrojů na celním území Unie; postupy pro propuštění zboží do režimu tranzitu Unie, ukončení tohoto režimu, fungování zjednodušení tohoto celního režimu a celní dohled nad zbožím přepravovaným v režimu vnějšího tranzitu Unie přes území země nebo území mimo celní území Unie; postupy pro propouštění

zboží do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu svobodného pásma; stanovit lhůtu, v níž je třeba provést analýzu rizik na základě prohlášení před výstupem zboží; stanovit postupy pro výstup zboží; stanovit postupy pro podávání, změnu a zrušení platnosti výstupního souhrnného celního prohlášení; stanovit postupy pro podávání, změnu a zrušení platnosti oznámení o zpětném vývozu; stanovit pracovní program podporující vývoj souvisejících elektronických systémů a upravující stanovení přechodných období; přijmout rozhodnutí povolující členským státům testovat zjednodušení při uplatňování celních předpisů, zejména pokud se tato zjednodušení týkají informačních technologií. Tyto pravomoci by

- měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽¹⁾.
- (6) S ohledem na spolupráci, která je nezbytná mezi členskými státy a Komisí v zájmu rozvíjení, údržby a nasazování elektronických systémů potřebných pro provádění celního kodexu Unie (kodexu), by Komise neměla přijmout pracovní program podporující takový rozvoj a upravující stanovení přechodných období, pokud není výborem přezkoumávajícím návrh prováděcího aktu vydáno žádné stanovisko.
- (7) Poradní postup by se měl použít pro přijetí: rozhodnutí, která umožní jednomu členskému státu nebo několika členským státům používat jiný způsob výměny a uchování informací, než je metoda elektronického zpracování dat, neboť se tato rozhodnutí nevztahují na všechny členské státy; rozhodnutí požadujících po členských státech zrušení rozhodnutí týkajícího se závazných informací, neboť se tato rozhodnutí vztahují pouze na jeden členský stát a mají za cíl dodržování celních předpisů; rozhodnutí o vrácení nebo prominutí částky dovozního nebo vývozního cla, neboť se tato rozhodnutí přímo vztahují na žadatele o uvedené vrácení nebo prominutí.
- (8) Je-li to nezbytné v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech by Komise měla přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty týkající se: opatření pro zajištění jednotného uplatňování celních kontrol, včetně výměny informací o rizicích a analýzy rizik, společných kritérií rizik a norem, kontrolních opatření a prioritních oblastí kontroly; určení sazebního zařazení zboží; určení původu konkrétních druhů zboží; opatření dočasně zakazujících použití souborných jistot.
- (9) Unie je založena na celní unii. Je žádoucí, aby se v zájmu hospodářských subjektů i celních orgánů v Unii platné celní předpisy zahrnuly do jednoho kodexu. Vycházející z myšlenky vnitřního trhu by měl uvedený kodex obsahovat obecná pravidla a postupy, které zajistí provádění tarifních opatření a dalších opatření společné politiky zaváděných na úrovni Unie v rámci obchodu se zbožím mezi Unií a zeměmi nebo územími mimo celní území Unie při zohlednění požadavků těchto společných politik. Celní předpisy by měly být lépe sladěny s předpisy, které se týkají výběru dovozních poplatků, aniž by se měnila oblast působnosti platných daňových předpisů.
- (10) Při další modernizaci celních předpisů by se měly řádně vzít v úvahu názory hospodářských subjektů, aby se zajistilo skutečné zjednodušení administrativy.
- (11) V souladu se sdělením Komise ze dne 9. srpna 2004 nazvaným "Ochrana finančních zájmů Společenství - boj proti podvodům - akční plán na období 2004–2005" je vhodné upravit právní rámec pro ochranu finančních zájmů Unie.
- (12) Základem nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽²⁾, bylo sjednocení celních režimů používaných v jednotlivých členských státech v osmdesátých letech 20. století. Uvedené nařízení bylo od svého zavedení opakovaně a podstatně změněno, aby řešilo specifické problémy, jakými je ochrana dobré víry nebo zohlednění bezpečnostních požadavků. Další změny uvedeného nařízení byly zavedeny nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ze dne 13. dubna 2005 ⁽³⁾ a následně zahrnuty do nařízení (ES) č. 450/2008 v důsledku významných právních změn, které nastaly v posledních letech na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni, jako např. uplynutí doby platnosti Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a vstup v platnost aktů o přistoupení z let 2003, 2005 a 2011, jakož i Protokolu o změně Mezinárodní úmluvy o zjednodušení a sladění celních režimů (revidovaná Kjótská úmluva), k němuž Unie přistoupila na základě rozhodnutí Rady 2003/231/ES ze dne 17. března 2003 ⁽⁴⁾.
- (13) Je vhodné zavést do kodexu právní rámec, na jehož základě se některá ustanovení celních předpisů použijí na obchod se zbožím Unie mezi částmi celního území, na něž se vztahují ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽⁵⁾ nebo směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní ⁽⁶⁾, a částmi tohoto území, na něž se daná ustanovení nevztahují, nebo na obchod mezi částmi, na něž se daná ustanovení nevztahují. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o zboží Unie, a vzhledem k fiskální povaze příslušných opatření v rámci uvedeného obchodu uvnitř Unie je zavedení příslušných zjednodušení celních formalit, jež se na toto zboží použijí, odůvodněné.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 117, 4.5.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 86, 3.4.2003, s. 21.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12.

- (14) Za účelem zohlednění zvláštního daňového režimu některých částí celního území Unie, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o celní formalities a kontroly, které se použijí na obchod se zbožím Unie mezi těmito částmi a zbytkem celního území Unie.
- (15) Zjednodušení dovoleného obchodu a boj proti podvodům vyžadují jednoduché, rychlé a standardní celní režimy a postupy. Je proto vhodné v souladu se sdělením Komise ze dne 24. července 2003 nazvaným "Jednoduché a bezpapírové prostředí pro cla a obchod" zjednodušit celní předpisy, což umožní využívání moderních nástrojů a technologií a dále podpoří jednotné používání celních předpisů a modernizovaných přístupů k celní kontrole, a napomoci tak k zajištění základu pro účinné a jednoduché celní řízení. Za účelem zvýšení konkurenceschopnosti podniků by měly být celní režimy sloučeny nebo sladěny a jejich počet by měl být snížen na režimy, které jsou hospodářsky odůvodněné.
- (16) S dotvořením vnitřního trhu, snížením překážek mezinárodního obchodu a investic a rostoucí potřebou zajistit bezpečnost a zabezpečení vnějších hranic Unie se změnila role celních orgánů, které získaly vedoucí postavení v dodavatelském řetězci a v rámci sledování a řízení mezinárodního obchodu se staly katalyzátorem konkurenceschopnosti zemí a společností. Celní předpisy by proto měly odrážet novou hospodářskou situaci a nové postavení celních orgánů a jejich úkoly.
- (17) Používání informačních a komunikačních technologií, jak je stanoví rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 70/2008/ES ze dne 15. ledna 2008 o bezpapírovém prostředí pro celnictví a obchod⁽¹⁾, je klíčovým prvkem při zajišťování usnadnění obchodu a současně i účinnosti celních kontrol, a tudíž i při snižování nákladů podniků a rizik pro společnost. Je proto nezbytné stanovit v kodexu právní rámec, v němž lze uvedené rozhodnutí provést, a zejména právní zásadu, podle níž se veškeré celní a obchodní operace musí provádět elektronicky a informační a komunikační systémy pro celní operace musí poskytnout hospodářským subjektům v každém členském státě stejné možnosti.
- (18) Za účelem zajištění bezpapírového prostředí pro celnictví a obchod, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o obecné požadavky týkající se údajů pro účely výměny a uchovávání informací prostřednictvím elektronického zpracování dat, pokud jde o situace, kdy pro takovou výměnu a uchování mohou být použity jiné způsoby, a pokud jde o registraci osob. Jiné způsoby než metody elektronického zpracování dat by mohly být používány zejména přechodně, pokud nejsou nezbytné elektronické systémy dosud v provozu, avšak ne déle než do 31. prosince 2020. Pokud jde o centralizované celní řízení, dokud nebudou zprovozněny nezbytné elektronické systémy, tato přechodná opatření by zachovávala postup v současné době známý jako „jednotné povolení pro zjednodušené postupy“.
- (19) Používání informačních a komunikačních technologií by mělo být doplněno harmonizovaným a standardizovaným používáním celních kontrol ze strany členských států s cílem zajistit rovnocennou úroveň celních kontrol v celé Unii, aby tak na různých místech vstupu do Unie a výstupu z ní nedocházelo k jednání narušujícímu hospodářskou soutěž.
- (20) V zájmu usnadnění podnikání a současného zajištění odpovídající úrovně kontroly zboží vstupujícího na celní území Unie nebo je opouštějícího je žádoucí, aby byly informace poskytované hospodářskými subjekty při zohlednění příslušných předpisů o ochraně údajů sdíleny mezi celními orgány a ostatními subjekty podílejícími se na této kontrole. Uvedené kontroly prováděné jednotlivými orgány by měly být harmonizovány do té míry, aby hospodářský subjekt musel podávat informace jen jednou a uvedené orgány by prováděly kontrolu zboží ve stejnou dobu a na stejném místě.
- (21) V zájmu usnadnění podnikání by měl mít každý i nadále právo nechat se v celním řízení zastupovat. Nemělo by však již být možné, aby bylo toto právo na zastupování vyhrazeno podle právních předpisů stanovených jedním z členských států jen někomu. Kromě toho by měl být celní zástupce, který splňuje kritéria pro udělení statusu oprávněného hospodářského subjektu pro celní zjednodušení, oprávněn poskytovat své služby v jiném členském státě, než ve kterém je usazen. Jako obecné pravidlo by měl být celní zástupce usazen na celním území Unie. Od této povinnosti by mělo být upuštěno, jestliže celní zástupce jedná jménem osob, u nichž se nepožaduje, aby byly usazeny na celním území Unie, nebo v jiných odůvodněných případech.
- (22) Na veškerá rozhodnutí v rámci celních předpisů včetně závazných informací by se měla vztahovat stejná pravidla. Všechna taková rozhodnutí by měla platit v celé Unii a v případě, že nejsou v souladu s celními předpisy nebo jejich výkladem, by mělo být možné prohlásit je za neplatné, změnit je, pokud není stanoveno jinak, nebo je zrušit.

(1) Úř. věst. L 23, 26.1.2008, s. 21.

- (23) Pro zjednodušení celních režimů v elektronickém prostředí je nezbytné, aby celní orgány různých členských států měly společnou působnost. V rámci celého vnitřního trhu je nutné zajistit odpovídající úroveň účinných, odrazujících a přiměřených sankcí.
- (24) Důvěryhodné hospodářské subjekty, které dodržují pravidla, by měly vystupovat v postavení oprávněných hospodářských subjektů, pokud jim bylo uděleno povolení pro celní zjednodušení nebo povolení v oblasti bezpečnosti a zabezpečení, popřípadě obě tato povolení. V závislosti na druhu uděleného povolení by oprávněné hospodářské subjekty měly mít možnost maximálně využívat rozšířeného používání celního zjednodušení nebo mít přístup ke zjednodušením v oblasti bezpečnosti a zabezpečení. Měly by rovněž obdržet zvýhodněné zacházení, pokud jde o celní kontroly, jako například méně fyzických kontrol a kontrol dokumentů.
- (25) Důvěryhodné hospodářské subjekty, které dodržují pravidla, by měly mít možnost využívat vzájemného mezinárodního uznávání statusu „oprávněných hospodářských subjektů“.
- (26) Aby byla zaručena rovnováha mezi povinnostmi celních orgánů zajistit řádné uplatňování celních předpisů na jedné straně a právem hospodářských subjektů na spravedlivé zacházení na straně druhé, měly by být celním orgánům přiznány rozsáhlé kontrolní pravomoci a hospodářským subjektům právo na odvolání.
- (27) V souladu s Listinou základních práv Evropské unie je nezbytné poskytnout každé osobě vedle práva na odvolání proti jakémukoli rozhodnutí celních orgánů i právo na slyšení předtím, než je přijato rozhodnutí, které by se jí mohlo nepříznivě dotknout. Omezení tohoto práva však může být odůvodněné, zejména pokud to vyžaduje povaha nebo úroveň ohrožení bezpečnosti a zabezpečení Unie a osob pobývajících na jejím území, ohrožení zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, ohrožení životního prostředí nebo spotřebitelů.
- (28) S cílem minimalizovat rizika pro Unii, její občany a její obchodní partnery by mělo být harmonizované používání celních kontrol ze strany členských států založeno na společném rámci pro řízení rizik a elektronickém systému pro jeho provádění. Zavedení rámce pro řízení rizik, který bude společný pro všechny členské státy, by nemělo členským státům bránit v provádění namátkových kontrol zboží.
- (29) Za účelem zajištění konzistentního a rovného zacházení s osobami, jichž se týkají celní formality a kontroly, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o určení dalších případů, kdy celní zástupce nemusí být usazen na celním území Unie, jakož i pravidel souvisejících s rozhodnutími přijímanými celními orgány, včetně pravidel týkajících se závazných informací, oprávněného hospodářského subjektu a zjednodušení.
- (30) Je nutné stanovit skutečnosti, na jejichž základě se uplatňují dovozní nebo vývozní cla a další opatření stanovená v rámci obchodu se zbožím. Vyžadují-li to potřeby obchodu, je rovněž vhodné stanovit podrobnější předpisy pro vydávání dokladů o původu v Unii.
- (31) Za účelem doplnění skutečností, na jejichž základě se uplatňují dovozní nebo vývozní cla a další opatření, by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o pravidla původu zboží.
- (32) S cílem zabránit obtížím při stanovení právního základu pro vznik celního dluhu je žádoucí spojit všechny případy vzniku celního dluhu při dovozu, které jsou odlišné od vzniku celního dluhu na základě celního prohlášení, s návrhem na propuštění do volného oběhu nebo na dočasné použití s částečným osvobozením od cla. Totéž by mělo platit i pro vznik celního dluhu při vývozu.
- (33) Je vhodné stanovit místo, kde vzniká celní dluh a kde by mělo být vybráno dovozní či vývozní clo.
- (34) Pravidla pro zvláštní režimy by měla umožnit použití jedné jistoty pro všechny kategorie zvláštních režimů a zajistit, aby tato jistota byla souborná a zahrnovala větší počet transakcí.
- (35) Za určitých podmínek by měla být povolena souborná jistota se sníženou částkou, a to i pro celní dluh a jiné poplatky, nebo s možností zproštění povinnosti jistotu poskytnout. Souborná jistota se sníženou částkou pro celní dluhy a jiné poplatky, by se měla rovnat poskytnutí jistoty pro celou vyšší splatného dovozního nebo vývozního cla, zejména pro účely propuštění dotyčného zboží a zaúčtování.

- (36) Za účelem zajištění lepší ochrany finančních zájmů Unie a členských států by měla jistota krýt i zboží, které v zásilce nebo celním prohlášení, pro něž je poskytnuta, není uvedeno nebo je uvedeno nesprávně. Ze stejného důvodu by se závazek ručitele měl rovněž vztahovat na částky dovozního nebo vývozního cla, které mají být zaplacený v návaznosti na kontroly po propuštění zboží.
- (37) Za účelem zabezpečení finančních zájmů Unie a členských států a omezení podvodných operací je vhodné přijmout předpisy zahrnující několikastupňová opatření pro použití souborné jistoty. Pokud hrozí zvýšené nebezpečí podvodu, měla by existovat možnost dočasně zakázat používání souborné jistoty s přihlednutím ke konkrétní situaci dotyčných hospodářských subjektů.
- (38) V případech, kdy celní dluh vznikne nedodržením celních předpisů, je vhodné vzít v úvahu dobrou víru dotyčné osoby a co nejvíce snížit dopad nedbalosti ze strany dlužníka.
- (39) Za účelem ochrany finančních zájmů Unie a členských států a doplnění pravidel týkajících se celního dluhu a jistot by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o místo vzniku celního dluhu, výpočet částky dovozního a vývozního cla, jistotu za tyto částky a vybrání, vrácení, prominutí a zánik celního dluhu.
- (40) Je nutné stanovit zásadu, podle které se určuje celní status zboží Unie, a okolnosti, které vedou ke ztrátě tohoto statusu, a určit případy, v nichž tento status zůstane nezměněn, pokud zboží dočasně opustilo celní území Unie.
- (41) Za účelem zajištění volného pohybu zboží Unie na celním území Unie a celního zacházení se zbožím, které není zbožím Unie a bylo na toto území přepraveno, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o určení celního statusu zboží, ztrátu celního statusu zboží Unie, zachování tohoto statusu u zboží, které dočasně opouští celní území Unie, a osvobození vráceného zboží od cla.
- (42) Pokud hospodářský subjekt předem poskytl nezbytné informace pro kontroly přípustnosti zboží z hlediska rizik, je vhodné zajistit, aby se rychlé propuštění zboží stalo pravidlem. Kontroly daňové a obchodní politiky by měl provádět především celní úřad příslušný pro prostory hospodářského subjektu.
- (43) Pravidla týkající se celních prohlášení a propuštění zboží do celního režimu by měla být modernizována a zjednodušena, zejména prostřednictvím požadavku, aby se celní prohlášení podávala zpravidla elektronickou cestou, a stanovením pouze jednoho typu zjednodušeného celního prohlášení a možnosti podat celní prohlášení ve formě zápisu do záznamů deklaranta.
- (44) Jelikož revidovaná Kjótská úmluva prosazuje, aby se celní prohlášení podávalo, registrovalo a kontrolovalo před příchodem zboží a aby místo podání prohlášení mohlo být jiné než místo, kde se zboží fyzicky nachází, je vhodné stanovit, že centralizované celní řízení bude probíhat v místě, kde je hospodářský subjekt usazen.
- (45) Je vhodné na úrovni Unie stanovit pravidla, která by vymezila okolnosti, za nichž celní orgány mohou zboží zničit nebo s ním jinak nakládat, což muselo být dříve upraveno vnitrostátními právními předpisy.
- (46) S cílem doplnit pravidla týkající se propuštění zboží do celního režimu a zajistit rovné zacházení s dotčenými osobami by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o pravidla týkající se celního prohlášení a propuštění zboží.
- (47) Je vhodné stanovit společná a jednoduchá pravidla pro zvláštní režimy doplněná malým souborem pravidel pro každou kategorii zvláštního režimu, aby se výběr správného režimu pro hospodářský subjekt zjednodušil, zabránilo se chybám a snížil se počet případů dodatečně vybíraného a vráceného cla po propuštění zboží.
- (48) Je třeba usnadnit udělování povolení pro více zvláštních režimů s jednou jistotou a jedním kontrolním celním úřadem a mít pro tyto případy jednoduchá pravidla týkající se vzniku celního dluhu. Základní zásadou by mělo být, že se zboží, které bylo propuštěno do zvláštního režimu, nebo produkty získané z tohoto zboží, oceňují v okamžiku vzniku celního dluhu. V hospodářsky odůvodněných případech by však mělo být rovněž možné ocenit zboží v době, kdy bylo propuštěno do zvláštního režimu. Stejně zásady by se měly vztahovat na obvyklé formy manipulace.

- (49) S ohledem na vyšší počet opatření týkajících se bezpečnosti by se umístění zboží do svobodných pásem mělo stát celním režimem a na zboží by se měly vztahovat celní kontroly při vstupu a kontroly dokladů.
- (50) Jelikož již není nadále nutné oznamovat záměr zpětného vývozu, měl by být režim aktivního zušlechťovacího styku v podmíněném systému sjednocen s režimem přepracování pod celním dohledem a režim aktivního zušlechťovacího styku v systému navrácení by měl být zrušen. Tento jednotný režim aktivního zušlechťovacího styku by měl rovněž zahrnovat zničení zboží s výjimkou případů, kdy zničení provádějí celní orgány nebo kdy se provádí pod celním dohledem.
- (51) Za účelem doplnění pravidel týkajících se zvláštních režimů a zajištění rovného zacházení s dotčenými osobami by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o pravidla týkající se případů, kdy je zboží propuštěno do zvláštních režimů, pokud jde o pohyb takového zboží, obvyklé formy manipulace s ním a jeho rovnocennost a pokud jde o vyřízení těchto režimů.
- (52) Opatření týkající se bezpečnosti ve vztahu ke zboží Unie, které opustilo celní území Unie, by se měla rovněž vztahovat na zpětný vývoz zboží, které není zbožím Unie. Stejná pravidla by se měla použít na všechny druhy zboží, přičemž jsou případně možné určité výjimky, např. u zboží, které je pouze přepravováno přes celní území Unie.
- (53) Za účelem zajištění celního dohledu nad zbožím vstupujícím na celní území Unie nebo je opouštějícím a uplatňování opatření týkajících se bezpečnosti, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o pravidla týkající se vstupního souhrnného celního prohlášení a prohlášení před výstupem zboží.
- (54) Pro další usnadnění cel a obchodu, zejména využíváním nejnovějších nástrojů a technologií, by členskými státy mělo být povoleno, aby za určitých podmínek a na žádost testovaly po omezenou dobu zjednodušení uplatňování celních předpisů. Tato možnost by neměla ohrozit uplatňování těchto předpisů nebo vytvářet nové povinnosti pro hospodářské subjekty, které se mohou těchto testů účastnit pouze na základě dobrovolnosti.
- (55) V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské Unii (dále jen „Smlouva o EU“) je pro dosažení základních cílů, které spočívají v účinném fungování celní unie a provádění společné obchodní politiky, nezbytné a vhodné stanovit obecná pravidla a postupy vztahující se na zboží vstupující na celní území Unie nebo je opouštějící. V souladu s čl. 5 odst. 4 prvním pododstavcem Smlouvy o EU toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (56) Za účelem zjednodušení a racionalizace celních předpisů byla do kodexu v zájmu transparentnosti zapracována řada ustanovení, která jsou obsažena v samostatných aktech Unie. Nařízení Rady (EHS) č. 3925/91 ze dne 19. prosince 1991 o vyloučení kontroly a formalit u příručích a zapsaných zavazadel osob uskutečňujících lety a námořní cesty uvnitř Společenství⁽¹⁾, nařízení (EHS) č. 2913/92, nařízení Rady (ES) č. 1207/2001 ze dne 11. června 2001 o postupech usnadňujících vydávání nebo vystavování dokladů o původu ve Společenství a vydávání některých oprávnění schváleného vývoze podle předpisů upravujících preferenční obchod mezi Evropským společenstvím a některými zeměmi⁽²⁾ a nařízení (ES) č. 450/2008 by proto měla být zrušena.
- (57) Ustanovení tohoto nařízení, která stanoví přenesení pravomoci a svěření prováděcích pravomocí, a ustanovení o poplatcích a nákladech by se měla použít ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Ostatní ustanovení by se měla použít od 1. června 2016.
- (58) Tímto nařízením by neměly být dotčeny stávající ani budoucí předpisy Unie o přístupu k dokumentům přijaté v souladu s čl. 15 odst. 3 Smlouvy o fungování EU. Tímto nařízením rovněž nejsou dotčeny vnitrostátní pravidla pro přístup k dokumentům.
- (59) Komise by měla vyvinout úsilí o zajištění toho, aby tímto nařízením stanovené akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty vstoupily v platnost v dostatečném předstihu před dnem použitelnosti kodexu, aby se umožnilo včasné provedení ze strany členských států,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 4.⁽²⁾ Úř. věst. L 165, 21.6.2001, s. 1.

OBSAH

	Strana
HLAVA I	OBEČNÁ USTANOVENÍ 11
KAPITOLA 1	Rozsah působnosti celních předpisů, úloha celních orgánů a definice 11
KAPITOLA 2	Práva a povinnosti osob v souvislosti s celními předpisy 15
Oddíl 1	Poskytování informací 15
Oddíl 2	Zastupování v celním řízení 18
Oddíl 3	Rozhodnutí v rámci celních předpisů 19
Oddíl 4	Oprávněný hospodářský subjekt 24
Oddíl 5	Sankce 25
Oddíl 6	Opravné prostředky 26
Oddíl 7	Kontrola zboží 26
Oddíl 8	Uchovávání dokladů a jiných informací a poplatky a náklady 28
KAPITOLA 3	Přepočítání měn a lhůty 29
HLAVA II	FAKTORY, NA JEJICHŽ ZÁKLADĚ SE UPLATNÍ DOVOZNÍ NEBO VÝVOZNÍ CLO A JINÁ OPATŘENÍ PŘI OBCHODU SE ZBOŽÍM 29
KAPITOLA 1	Společný celní sazebník a sazební zařazení zboží 29
KAPITOLA 2	Původ zboží 31
Oddíl 1	Nepreferenční původ 31
Oddíl 2	Preferenční původ 31
Oddíl 3	Určení původu zvláštních druhů zboží 32
KAPITOLA 3	Hodnota zboží pro celní účely 33
HLAVA III	CELNÍ DLUH A JISTOTY 35
KAPITOLA 1	Vznik celního dluhu 35
Oddíl 1	Celní dluh při dovozu 35
Oddíl 2	Celní dluh při vývozu 37
Oddíl 3	Společná ustanovení pro celní dluh při dovozu i vývozu 38
KAPITOLA 2	Jistota za celní dluh, který by mohl vzniknout, nebo který vznikl 39
KAPITOLA 3	Výběr, platba, vrácení a prominutí částky dovozního nebo vývozního cla 42

	Strana
Oddíl 1	Vyměření výše dovozního nebo vývozního cla, oznámení celního dluhu a zaúčtování 42
Oddíl 2	Platba částky dovozního nebo vývozního cla 44
Oddíl 3	Vrácení a prominutí 47
KAPITOLA 4	Zánik celního dluhu 50
HLAVA IV	ZBOŽÍ VSTUPUJÍCÍ NA CELNÍ ÚZEMÍ UNIE 51
KAPITOLA 1	Vstupní souhrnné celní prohlášení 51
KAPITOLA 2	Vstup zboží 53
Oddíl 1	Vstup zboží na celní území Unie 53
Oddíl 2	Předložení zboží, jeho vykládka a kontrola 54
Oddíl 3	Dočasné uskladnění zboží 55
HLAVA V	OBECNÁ PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE CELNÍHO STATUSU, PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ DO CELNÍHO REŽIMU, OVĚŘOVÁNÍ, PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ A NAKLÁDÁNÍ SE ZBOŽÍM 58
KAPITOLA 1	Celní status zboží 58
KAPITOLA 2	Propuštění zboží do celního režimu 59
Oddíl 1	Obecná ustanovení 59
Oddíl 2	Standardní celní prohlášení 60
Oddíl 3	Zjednodušená celní prohlášení 60
Oddíl 4	Ustanovení, která se použijí na všechna celní prohlášení 61
Oddíl 5	Jiná zjednodušení 63
KAPITOLA 3	Ověřování a propuštění zboží 65
Oddíl 1	Ověřování 65
Oddíl 2	Propuštění 66
KAPITOLA 4	Nakládání se zbožím 66
HLAVA VI	PROPUŠTĚNÍ DO VOLNÉHO OBĚHU A OSVOBOZENÍ OD DOVOZNÍHO CLA 68
KAPITOLA 1	Propuštění do volného oběhu 68
KAPITOLA 2	Osvobození od dovozního cla 68
Oddíl 1	Vracené zboží 68
Oddíl 2	Mořský rybolov a produkty získané z moře 69

	Strana
HLAVA VII	ZVLÁŠTNÍ REŽIMY 70
KAPITOLA 1	<i>Obecná ustanovení</i> 70
KAPITOLA 2	<i>Tranzit</i> 73
Oddíl 1	<i>Vnější a vnitřní tranzit</i> 73
Oddíl 2	<i>Tranzit Unie</i> 75
KAPITOLA 3	<i>Uskladnění</i> 76
Oddíl 1	<i>Společná ustanovení</i> 76
Oddíl 2	<i>Uskladnění v celním skladu</i> 76
Oddíl 3	<i>Svobodná pásma</i> 77
KAPITOLA 4	<i>Zvláštní účel</i> 78
Oddíl 1	<i>Dočasné použití</i> 78
Oddíl 2	<i>Konečné užití</i> 79
KAPITOLA 5	<i>Zušlechťení</i> 80
Oddíl 1	<i>Obecná ustanovení</i> 80
Oddíl 2	<i>Aktivní zušlechťovací styk</i> 80
Oddíl 3	<i>Pasivní zušlechťovací styk</i> 81
HLAVA VIII	ZBOŽÍ, JEŽ OPUSTILO CELNÍ ÚZEMÍ UNIE 82
KAPITOLA 1	<i>Formality před výstupem zboží</i> 82
KAPITOLA 2	<i>Formality při výstupu zboží</i> 83
KAPITOLA 3	<i>Vývoz a zpětný vývoz</i> 83
KAPITOLA 4	<i>Výstupní souhrnné celní prohlášení</i> 84
KAPITOLA 5	<i>Oznámení o zpětném vývozu</i> 85
KAPITOLA 6	<i>Osvobození od vývozního cla</i> 86
HLAVA IX	ZJEDNODUŠENÍ ELEKTRONICKÝCH SYSTÉMŮ, PŘENESENÍ PRAVOMOCI, POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORU A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ 86
KAPITOLA 1	<i>Vytvoření elektronických systémů</i> 86
KAPITOLA 2	<i>Zjednodušení při uplatňování celních předpisů</i> 86
KAPITOLA 3	<i>Přenesení pravomoci a postup projednávání ve výboru</i> 87
KAPITOLA 4	<i>Závěrečná ustanovení</i> 87
PŘÍLOHA	<i>SROVNÁVACÍ TABULKY</i> 89

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Rozsah působnosti celních předpisů, úloha celních orgánů a definice

Článek 1

Předmět a rozsah působnosti

1. Tímto nařízením se stanoví celní kodex Unie (dále jen „kodex“), který stanoví obecná pravidla a postupy pro zboží vstupující na celní území Unie nebo toto území opouštějící.

Aniž je dotčeno mezinárodní právo a úmluvy a právní předpisy Unie v jiných oblastech, použije se kodex jednotně na celém celním území Unie.

2. Některá ustanovení celních předpisů lze použít mimo celní území Unie v rámci zvláštních právních předpisů nebo v rámci mezinárodních úmluv.

3. Některá ustanovení celních předpisů, včetně zjednodušení v nich obsažených, se použijí na obchod se zbožím Unie mezi částmi celního území Unie, na něž se vztahují ustanovení směrnice 2006/112/ES nebo směrnice 2008/118/ES, a částmi tohoto území, na něž se daná ustanovení nevztahují, nebo na obchod mezi částmi tohoto území, na něž se daná ustanovení nevztahují.

Článek 2

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284 k upřesnění ustanovení celních předpisů a jejich zjednodušení, pokud jde o celní prohlášení, prokazování celního statusu, použití režimu vnitřního tranzitu Unie, pokud takový režim nemá dopad na správné uplatňování příslušných fiskálních opatření, které se vztahují na obchod se zbožím Unie podle čl. 1 odst. 3. Uvedené akty se mohou zabývat zvláštními okolnostmi vztahujícími se na obchod se zbožím Unie, který se týká pouze jednoho členského státu.

Článek 3

Úloha celních orgánů

Celní orgány odpovídají především za dohled nad mezinárodním obchodem Unie, a přispívají tak ke spravedlivému a volnému obchodu, k provádění vnějších aspektů vnitřního trhu, společné obchodní politiky a ostatních společných politik Unie, jež mají dopad na obchod, jakož i k celkové bezpečnosti dodavatelského řetězce. Celní orgány přijmou opatření zaměřená zejména na:

- a) ochranu finančních zájmů Unie a jejích členských států;
- b) ochranu Unie před nekalým a nezákonným obchodem při současné podpoře dovolené obchodní činnosti;
- c) zajištění bezpečnosti a zabezpečení Unie a osob pobývajících na jejím území a ochranu životního prostředí, v případě potřeby v úzké spolupráci s jinými orgány; a
- d) zachování řádné rovnováhy mezi celními kontrolami a zjednodušením dovoleného obchodu.

Článek 4

Celní území

1. Celní území Unie zahrnuje následující území, včetně jejich teritoriálních vod, vnitřních vod a vzdušného prostoru:

- území Belgického království,
- území Bulharské republiky,
- území České republiky,
- území Dánského království, s výjimkou Faerských ostrovů a Grónska,
- území Spolkové republiky Německo, s výjimkou ostrova Helgoland a území Büsingen (smlouva ze dne 23. listopadu 1964 mezi Spolkovou republikou Německo a švýcarskou konfederací),
- území Estonské republiky,
- území Irska,
- území Řecké republiky,
- území Španělského království, s výjimkou Ceuty a Melilly,
- území Francouzské republiky, s výjimkou francouzských zámořských zemí a území, na něž se vztahuje část čtvrtá Smlouvy o fungování EU,

- území Chorvatské republiky,
- území Italské republiky, s výjimkou obcí Livigno a Campione d'Italia a vnitrozemských vod jezera Lugano mezi břehem a politickou hranicí oblasti od Ponte Tresa k Porto Ceresio,
- území Kyperské republiky v souladu s ustanoveními aktu o přistoupení z roku 2003,
- území Lotyšské republiky,
- území Litevské republiky,
- území Lucemburského velkovévodství,
- území Maďarska,
- území Malty,
- území Nizozemského království v Evropě,
- území Rakouské republiky,
- území Polské republiky,
- území Portugalské republiky,
- území Rumunska,
- území Republiky Slovinsko,
- území Slovenské republiky,
- území Finské republiky,
- území Švédského království a
- území Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, britských Normanských ostrovů a ostrova Man.

2. Následující území nacházející se mimo území členských států, a to včetně jejich teritoriálních vod, vnitřních vod a vzdušného prostoru, se považují s ohledem na úmluvy a smlouvy, které se na ně vztahují, za součást celního území Unie:

a) FRANCIE

území Monaka, jak je vymezuje celní úmluva podepsaná v Paříži dne 18. května 1963 (*Journal officiel de la République française (Úřední věstník Francouzské republiky)* ze dne 27. září 1963, s. 8679);

b) KYPR

Území výsostných oblastí Spojeného království na Akrotiri a Dhekelii, jak je vymezuje Smlouva o založení Kyperské republiky podepsaná v Nikósii dne 16. srpna 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmnd. 1252).

Článek 5

Definice

Pro účely kodexu se rozumí:

- 1) „celními orgány“ celní správy členských států, jež jsou příslušné pro uplatňování celních předpisů, a jakékoli jiné orgány, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů oprávněny uplatňovat některé celní předpisy;
- 2) „celními předpisy“ soubor právních předpisů, který tvoří:
 - a) kodex a ustanovení, která jej doplňují nebo provádějí, přijatá na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni;
 - b) společný celní sazebník;
 - c) právní předpisy o systému Unie pro osvobození od cla;
 - d) mezinárodní dohody obsahující celní ustanovení, pokud jsou tato ustanovení použitelná v Unii;

- 3) „celními kontrolami“ zvláštní úkony prováděné celními orgány za účelem zajištění dodržování celních předpisů a jiných právních předpisů upravujících vstup, výstup, tranzit, pohyb, uskladnění a konečné užití zboží převáženého mezi celním územím Unie a zeměmi nebo územími mimo toto území a výskyt a pohyb zboží, které není zbožím Unie, a zboží propuštěného do režimu konečného užití na celním území Unie;
- 4) „osobou“ fyzické osoby, právnické osoby a jakékoli sdružení osob, které není právnickou osobou, ale je podle právních předpisů Unie nebo podle vnitrostátních právních předpisů způsobilé k právním úkonům;
- 5) „hospodářským subjektem“ osoba, která se v rámci své podnikatelské činnosti zabývá činnostmi, které podléhají celním předpisům;
- 6) „celním zástupcem“ každá osoba zmocněná jinou osobou, aby v jednání s celními orgány prováděla úkony a formality vyžadované celními předpisy;
- 7) „rizikem“ pravděpodobnost a dopad události, která by mohla nastat v souvislosti se vstupem, výstupem, tranzitem, pohybem nebo konečným užitím zboží převáženého mezi celním územím Unie a zeměmi či územími mimo toto území a v souvislosti s výskytem zboží, které není zbožím Unie, na celním území Unie a která by:
 - a) bránila řádnému používání opatření Unie nebo vnitrostátních opatření;
 - b) ohrozila finanční zájmy Unie a jejích členských států; nebo
 - c) představovala hrozbu pro bezpečnost a zabezpečení Unie a osob pobývajících na jejím území, pro zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, pro životní prostředí nebo spotřebitele;
- 8) „celními formalitami“ všechny činnosti, které musí osoby a celní orgány provést za účelem dosažení souladu s celními předpisy;
- 9) „vstupním souhrnným celním prohlášením“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem a v dané lhůtě informuje celní orgány o tom, že zboží má vstoupit na celní území Unie;
- 10) „výstupním souhrnným celním prohlášením“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem a v dané lhůtě informuje celní orgány o tom, že zboží má opustit celní území Unie;
- 11) „celním prohlášením pro dočasné uskladnění“ úkon, kdy osoba předepsanou formou a způsobem uvede, že zboží je v dočasném uskladnění;
- 12) „celním prohlášením“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem projevuje vůli, aby bylo zboží propuštěno do určitého celního režimu, případně s uvedením konkrétních opatření, jež mají být použita;
- 13) „prohlášením o zpětném vývozu“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem projevuje vůli přepravit zboží, které není zbožím Unie, s výjimkou zboží, které se nachází v režimu svobodného pásma nebo v režimu dočasného uskladnění, z celního území Unie;
- 14) „oznámením o zpětném vývozu“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem projevuje vůli přepravit zboží, které není zbožím Unie a které se nachází v režimu svobodného pásma nebo v režimu dočasného uskladnění, z celního území Unie;
- 15) „deklarantem“ osoba, která podává celní prohlášení, celní prohlášení pro dočasné uskladnění, vstupní souhrnné celní prohlášení, výstupní souhrnné celní prohlášení, prohlášení o zpětném vývozu nebo oznámení o zpětném vývozu vlastním jménem, nebo osoba, jejímž jménem je toto prohlášení nebo oznámení podáno;
- 16) „celním režimem“ některý z následujících režimů, do něhož může být zboží v souladu s kodexem propuštěno:
 - a) propuštění do volného oběhu;
 - b) zvláštní režimy;
 - c) vývoz;
- 17) „dočasným uskladněním“ situace, kdy je zboží, které není zbožím Unie, dočasně uskladněno pod celním dohledem v období od předložení celnímu úřadu k propuštění do celního režimu nebo ke zpětnému vývozu;

- 18) „celním dluhem“ povinnost osoby zaplatit částku dovozního nebo vývozního cla, které se podle platných celních předpisů vztahuje na konkrétní zboží;
- 19) „dlužníkem“ osoba odpovědná za celní dluh;
- 20) „dovozním clem“ clo splatné při dovozu zboží;
- 21) „vývozním clem“ clo splatné při vývozu zboží;
- 22) „celním statutem“ status zboží vyjadřující, že se jedná o zboží Unie nebo o zboží, které není zbožím Unie;
- 23) „zbožím Unie“ zboží, které spadá do některé z těchto kategorií:
- a) zboží zcela získané na celním území Unie, k němuž nebylo přidáno zboží dovezené ze země či území mimo celní území Unie;
 - b) zboží přepravené na celní území Unie ze země či území mimo toto území a propuštěné do volného oběhu;
 - c) zboží získané nebo vyrobené na celním území Unie buď zcela ze zboží uvedeného v písmenu b), nebo ze zboží uvedeného v písmenech a) a b);
- 24) „zbožím, které není zbožím Unie“ zboží jiné než uvedené v bodě 23 nebo zboží, které ztratilo svůj celní status zboží Unie;
- 25) „řízení rizik“ systematické zjišťování rizik, a to i namátkovými kontrolami, a provádění všech nezbytných opatření s cílem omezit vystavení rizikům;
- 26) „propuštěním zboží“ úkon, kterým celní orgány povolují nakládat se zbožím za podmínek celního režimu, do kterého je zboží propuštěno;
- 27) „celním dohledem“ obecná činnost celních orgánů, kterou se má zajistit dodržování celních předpisů a případně i dalších právních předpisů vztahujících se na zboží, kterého se týká tato činnost;
- 28) „vrácením“ vrácení částky již zaplaceného dovozního nebo vývozního cla;
- 29) „prominutím“ zproštění povinnosti platit částku dovozního nebo vývozního cla, které ještě nebylo zaplaceno;
- 30) „zušlechtěnými výrobky“ zboží v režimu zušlechťovacího styku, které je výsledkem zušlechťovacích operací;
- 31) „osobou usazenou na celním území Unie“:
- a) v případě fyzické osoby osoba, která má obvyklé bydliště na celním území Unie;
 - b) v případě právnické osoby nebo sdružení osob osoba, která má sídlo, správní ústředí nebo stálou provozovnu na celním území Unie;
- 32) „stálou provozovnou“ trvale umístěné zařízení určené k podnikání, na němž se trvale nacházejí nezbytné lidské i technické zdroje a jehož prostřednictvím jsou plně nebo částečně vykonávány celní operace určité osoby;
- 33) „předložením zboží celnímu úřadu“ oznámení celním orgánům o tom, že zboží bylo přepraveno na celní úřad nebo jiné místo určené nebo schválené celními orgány a že je k dispozici pro účely celní kontroly;
- 34) „držitelem zboží“ osoba, která je vlastníkem zboží nebo která má podobné právo nakládat se zbožím nebo má nad ním fyzickou kontrolu;
- 35) „držitelem režimu“:
- a) osoba, která podává celní prohlášení nebo na jejíž účet je uvedené prohlášení podáváno; nebo
 - b) osoba, na niž byly převedeny práva a povinnosti vyplývající z celního režimu;

- 36) „obchodněpolitickými opatřeními“ netarifní opatření stanovená v rámci společné obchodní politiky, jež mají formu právních předpisů Unie upravujících mezinárodní obchod se zbožím;
- 37) „zušlechťovacími operacemi“:
- a) opracování zboží, včetně jeho sestavení, smontování nebo přizpůsobení jinému zboží;
 - b) zpracování zboží;
 - c) zničení zboží;
 - d) oprava zboží, včetně jeho obnovy a seřízení;
 - e) použití zboží, které není v zušlechťovaných výrobcích obsaženo, avšak umožňuje nebo usnadňuje výrobu těchto výrobků, a to i když je při použití zcela nebo zčásti spotřebováno (dále jen „příslušenství pro výrobu“);
- 38) „výťažností“ množství nebo procentní podíl zušlechťovaných výrobků získaných zušlechťením určitého množství zboží v režimu zušlechťovacího styku;
- 39) „rozhodnutím“ akt vydaný celním orgánem vztahující se k celním předpisům, kterým se rozhoduje v jednotlivém případě a který má právní účinky vůči jedné nebo více dotčeným osobám;
- 40) „dopravcem“:
- a) v souvislosti se vstupem osoba, která přepravuje zboží na celní území Unie nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží na toto území. Avšak:
 - i) v případě kombinované přepravy se „dopravcem“ rozumí osoba, která provozuje dopravní prostředek, který se poté, co vstoupil na celní území Unie, pohybuje po vlastní ose jako aktivní dopravní prostředek;
 - ii) v případě námořní nebo letecké dopravy v rámci režimu sdílení plavidel nebo smluvních ujednání se „dopravcem“ rozumí osoba, která uzavřela smlouvu a vystavila nákladní list nebo letecký nákladní list pro konkrétní přepravu zboží z celního území Unie;
 - b) v souvislosti s výstupem osoba, která zboží vyváží z celního území Unie nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží z tohoto území. Avšak:
 - i) v případě kombinované přepravy, při níž aktivní dopravní prostředek opouštějící celní území Unie pouze přepravuje jiný dopravní prostředek, který se po příjezdu aktivního dopravního prostředku na místo určení pohybuje po vlastní ose jako aktivní dopravní prostředek, se „dopravcem“ rozumí osoba, která provozuje dopravní prostředek, který se poté, co opustil celní území Unie a přijel na místo určení, pohybuje po vlastní ose;
 - ii) v případě námořní nebo letecké dopravy v rámci režimu sdílení plavidel nebo smluvních ujednání se „dopravcem“ rozumí osoba, která uzavřela smlouvu a vystavila nákladní list nebo letecký nákladní list pro konkrétní přepravu zboží z celního území Unie;
- 41) „nákupní provizí“ odměna, kterou platí dovozce zprostředkovateli za zastupování při koupi hodnoceného zboží.

KAPITOLA 2

Práva a povinnosti osob v souvislosti s celními předpisy

Oddíl 1

Poskytování informací

Článek 6

Způsoby výměny a uchování informací a obecné požadavky týkající se údajů.

1. Veškeré výměny informací mezi celními orgány navzájem a mezi hospodářskými subjekty a celními orgány, jako např. celní prohlášení, žádosti nebo rozhodnutí, a uchování těchto informací, vyžadované celními předpisy, se uskutečňují prostřednictvím elektronického zpracování dat.
2. Za účelem výměny a uchování informací uvedených v odstavci 1 se vypracují obecné požadavky týkající se údajů.
3. Jiné způsoby výměny a uchování informací než metody elektronického zpracování dat uvedené v odstavci 1 se mohou použít takto:

a) mohou být trvalé povahy, jsou-li řádně odůvodněny druhem dopravy nebo není-li použítí metod elektronického zpracování dat pro dané celní formality vhodné;

b) mohou být dočasné povahy v případě dočasného selhání počítačových systémů celních orgánů nebo hospodářských subjektů.

4. Odchylně od odstavce 1 může Komise ve výjimečných případech přijmout rozhodnutí, která jednomu členskému státu nebo několika členským státům umožní používat jiný způsob výměny a uchování informací, než je metoda elektronického zpracování dat.

Takovéto rozhodnutí o odchylce musí být odůvodněno zvláštní situací členského státu žádajícího o tuto odchylku; odchylka se povoluje na konkrétní období. Odchylka se pravidelně přezkoumává a může být prodloužena na další konkrétní období na další žádost členského státu, na který se vztahuje. Odchylka se zruší, pokud již není odůvodněná.

Odchylka se netýká výměny informací mezi členským státem, na který se vztahuje, a dalšími členskými státy, ani na výměnu a uchování informací v ostatních členských státech pro účely uplatňování celních předpisů.

Článek 7

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

a) obecné požadavky týkajících se údajů podle čl. 6 odst. 2, přičemž se zohlední potřeba splnit celní formality stanovené v celních předpisech a povaha a účel výměny a uchování informací podle čl. 6 odst. 1;

b) zvláštní případy, kdy mohou být v souladu s čl. 6 odst. 3 písm. a) použity jiné způsoby výměny a uchování informací, než je metoda elektronického zpracování dat;

c) druh informací a údajů, které mají být uvedeny v záznamech podle čl. 148 odst. 4 a čl. 214 odst. 1.

Článek 8

Svěření prováděcích pravomocí

1. Komise stanoví v prováděcích aktech:

a) pokud to bude nutné, formát a kód obecných požadavků týkajících se údajů podle čl. 6 odst. 2;

b) postupy týkající se výměny a uchování informací, k nímž lze použít jiné způsoby než metody elektronického zpracování dat uvedené v čl. 6 odst. 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

2. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí o odchylkách podle čl. 6 odst. 4.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 285 odst. 2.

Článek 9

Registrace

1. Hospodářské subjekty usazené na celním území Unie se zaregistrují u celních orgánů příslušných v místě, kde jsou usazeny.

2. Ve zvláštních případech se hospodářské subjekty, které nejsou usazené na celním území Unie, zaregistrují u celních orgánů příslušných v místě, kde poprvé podaly celní prohlášení nebo požádaly o rozhodnutí.

3. Není-li stanoveno jinak, nemusí se jiné osoby než hospodářské subjekty registrovat u celních orgánů.

Mají-li osoby uvedené v prvním pododstavci povinnost se registrovat:

a) zaregistrují se, pokud jsou usazené na celním území Unie, u celních orgánů příslušných v místě, kde jsou usazené;

b) zaregistrují se, pokud nejsou usazeny na celním území Unie, u celních orgánů příslušných v místě, kde poprvé podaly celní prohlášení nebo požádaly o rozhodnutí.

4. Ve zvláštních případech prohlásí celní orgány registraci za neplatnou.

Článek 10

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

- a) případy podle čl. 9 odst. 2, kdy mají hospodářské subjekty, které nejsou usazeny na celním území Unie, povinnost se registrovat u celních orgánů;
- b) případy podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce, kdy se povinnost registrace u celních orgánů vztahuje na jiné osoby než hospodářské subjekty;
- c) případy podle čl. 9 odst. 4, kdy celní orgány prohlásí registraci za neplatnou.

Článek 11

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech celní orgány příslušné pro registraci podle článku 9.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Článek 12

Předávání informací a ochrana údajů

1. Na veškeré informace, které jsou důvěrné povahy nebo jsou poskytovány jako důvěrné a které celní orgány získaly při plnění svých povinností, se vztahuje profesní tajemství. Kromě případů stanovených podle čl. 47 odst. 2 a druhého pododstavce tohoto odstavce nesmějí být tyto informace příslušnými orgány zveřejněny bez výslovného souhlasu osoby nebo orgánu, které je poskytly.

Zveřejnění těchto informací bez souhlasu je však možné, jsou-li celní orgány povinny nebo oprávněny tak učinit na základě platných právních předpisů, zejména v souvislosti s ochranou údajů nebo soudním řízením.

2. Důvěrné informace uvedené v odstavci 1 mohou být sdělovány celním orgánům a jiným příslušným orgánům zemí a území mimo celní území Unie pro účely celní spolupráce s těmito zeměmi a územími v rámci mezinárodní dohody nebo právních předpisů Unie v oblasti společné obchodní politiky.

3. Při veškerém zveřejňování nebo sdělování informací podle odstavců 1 a 2 se zajistí odpovídající úroveň ochrany údajů, plně v souladu s platnými předpisy týkajícími se ochrany údajů.

Článek 13

Výměna doplňujících informací mezi celními orgány a hospodářskými subjekty

1. Celní orgány a hospodářské subjekty si zejména pro účely vzájemné spolupráce při zjišťování rizik a předcházení rizikům mohou vyměňovat jakékoli informace, které celní předpisy přímo nevyžadují. Tato výměna se může uskutečnit na základě písemné dohody a může zahrnovat přístup celních orgánů do počítačových systémů hospodářských subjektů.

2. Nedohodnou-li se obě strany jinak, jsou veškeré informace, které během spolupráce uvedené v odstavci 1 poskytne jedna strana straně druhé, důvěrné.

Článek 14

Poskytování informací celními orgány

1. Každá osoba může celní orgány požádat o informace o používání celních předpisů. Tato žádost může být zamítnuta, pokud se nevztahuje k činnosti spojené se skutečně zamýšleným mezinárodním obchodem se zbožím.

2. Celní orgány udržují pravidelný kontakt s hospodářskými subjekty a dalšími orgány, které se podílejí na mezinárodním obchodu se zbožím. Podporují průhlednost tím, že zcela zpřístupňují celní předpisy, obecná správní rozhodnutí a formuláře žádostí, a to pokud možno bezplatně a prostřednictvím internetu.

Článek 15

Poskytování informací celním orgánům

1. Každá osoba, která se přímo nebo nepřímo podílí na vyřizování celních formalit nebo na celních kontrolách, poskytne celním orgánům na jejich žádost a v jakémkoli stanoveném termínu všechny potřebné doklady a informace v náležitě podobě a veškerou pomoc nezbytnou pro splnění těchto formalit nebo provedení kontrol.

2. Podáním celního prohlášení, celního prohlášení pro dočasné uskladnění, vstupního souhrnného celního prohlášení, výstupního souhrnného celního prohlášení, prohlášení o zpětném vývozu nebo oznámení o zpětném vývozu určitou osobou celním orgánům nebo podáním žádosti o povolení nebo o jakékoli jiné rozhodnutí se dotyčná osoba stává odpovědnou:

- a) za správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení, oznámení nebo žádosti;
- b) za pravost, správnost a platnost dokladu podporujícího prohlášení, oznámení nebo žádosti;
- c) případně za dodržení všech povinností v souvislosti s propuštěním zboží do daného celního režimu nebo s prováděním schválených operací.

První pododstavec se rovněž vztahuje na poskytování jakýchkoli informací v jakékoli podobě požadovaných celními orgány nebo jim předložených.

Jestliže prohlášení nebo oznámení podává nebo informace poskytuje celní zástupce dotyčné osoby podle článku 18, je povinnostmi uvedenými v prvním pododstavci tohoto odstavce vázán i celní zástupce.

Článek 16

Elektronické systémy

1. Členské státy spolupracují s Komisí při vývoji, údržbě a používání elektronických systémů pro výměnu informací mezi celními orgány navzájem a s Komisí a pro uchování těchto informací v souladu s kodexem.

2. Po členském státě, kterému byla povolena odchylka podle čl. 6 odst. 4, se v rámci této odchylky nepožaduje, aby vyvíjel, udržoval a používal elektronické systémy uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 17

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech technické postupy pro vývoj, údržbu a používání elektronických systémů uvedených v čl. 16 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 2

Zastupování v celním řízení

Článek 18

Celní zástupce

1. Každá osoba se může nechat zastoupit celním zástupcem.

Toto zastupování může být přímé, kdy celní zástupce jedná jménem a na účet jiné osoby, nebo nepřímé, kdy celní zástupce jedná vlastním jménem, ale na účet jiné osoby.

2. Celní zástupce musí být usazen na celním území Unie.

Není-li stanoveno jinak, je od tohoto požadavku upuštěno, jestliže celní zástupce jedná na účet osob, u nichž se nepožaduje, aby byly usazeny na celním území Unie.

3. Členské státy mohou v souladu s právními předpisy Unie stanovit podmínky, za nichž může celní zástupce poskytovat služby v členském státě, v němž je usazen. Aniž je však dotčeno používání méně přísných kritérií dotyčným členským státem, je celní zástupce, který splňuje kritéria stanovená v čl. 39 písm. a) až d), oprávněn poskytovat tyto služby v jiném členském státě, než ve kterém je usazen.

4. Členské státy mohou vůči celním zástupcům, kteří nejsou usazeni na celním území Unie, uplatňovat podmínky stanovené v souladu s odst. 3 první větou.

Článek 19

Zplnomocnění

1. Při jednání s celními orgány uvede celní zástupce, že jedná na účet zastupované osoby, a upřesní, zda se jedná o zastupování přímé či nepřímé.

Osoba, která neuvede, že jedná jako celní zástupce, nebo uvede, že jedná jako celní zástupce, aniž je k tomu zplnomocněna, se považuje za osobu jednajíc vlastním jménem a na vlastní účet.

2. Celní orgány mohou od každého, kdo uvádí, že jedná jako celní zástupce, požadovat, aby prokázal své zplnomocnění zastupovanou osobou.

Ve zvláštních případech celní orgány nepožadují, aby takové doklady byly předkládány

3. Celní orgány nepožadují, aby osoba, která jedná jako celní zástupce a úkony a formality vykonává pravidelně, při každé příležitosti předkládala doklad o svém zplnomocnění, pokud je schopna tento doklad předložit na žádost celních orgánů.

Článek 20

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 284, kterými se stanoví:

- a) případy, ve kterých se nepoužije upuštění od požadavků podle čl. 18 odst. 2 druhého pododstavce;
- b) případy, ve kterých celní orgány nepožadují doklad o zplnomocnění podle čl. 19 odst. 2 prvního pododstavce.

Článek 21

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro svěřování a prokazování oprávnění podle čl. 18 odst. 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 3

Rozhodnutí v rámci celních předpisů

Článek 22

Rozhodnutí přijatá na žádost

1. Podá-li osoba žádost o rozhodnutí v rámci provádění celních předpisů, tato osoba poskytne veškeré informace, které příslušné celní orgány vyžadují za účelem přijetí daného rozhodnutí.

Je rovněž možné, aby žádost o rozhodnutí podalo více osob a aby se přijaté rozhodnutí vztahovalo na několik osob, v souladu s podmínkami stanovenými v celních předpisech.

Není-li stanoveno jinak, je příslušným celním orgánem orgán v místě, kde žadatel vede nebo zpřístupňuje své hlavní účetnictví pro celní účely a kde má být vykonávána alespoň část činností, na něž se má rozhodnutí vztahovat.

2. Celní orgány ověří neprodleně, a to nejpozději do 30 dnů ode dne obdržení žádosti o přijetí rozhodnutí, zda jsou splněny podmínky pro přijetí této žádosti.

Pokud celní orgány zjistí, že žádost obsahuje veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohly přijmout rozhodnutí, sdělí přijetí této žádosti žadateli ve lhůtě stanovené v prvním pododstavci.

3. Není-li stanoveno jinak, celní orgány neprodleně, avšak nejpozději do 120 dnů ode dne přijetí žádosti, přijmou rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a oznámí je žadateli.

Nejsou-li celní orgány schopny dodržet lhůtu pro přijetí rozhodnutí, informují o tom žadatele ještě před uplynutím této lhůty s uvedením důvodů a další lhůty, kterou považují za nezbytnou k přijetí rozhodnutí. Není-li stanoveno jinak, tato další lhůta nepřesáhne 30 dnů.

Aniž je dotčen druhý pododstavec, mohou celní orgány prodloužit lhůtu pro přijetí rozhodnutí, jak je stanoveno v celních předpisech, pokud žadatel prodloužení požaduje k provedení úprav s cílem zajistit, aby podmínky a kritéria byly splněny. Takové úpravy a další lhůta potřebná k jejich provedení se sdělí celním orgánům, které rozhodnou o prodloužení.

4. Nestanoví-li rozhodnutí nebo celní předpisy jinak, nabývá rozhodnutí účinku dnem, kdy je žadatel obdržel nebo kdy se má za to, že je obdržel. S výjimkou případů uvedených v čl. 45 odst. 2 jsou přijatá rozhodnutí vykonatelná celními orgány od téhož dne.

5. Pokud není v celních předpisech stanoveno jinak, rozhodnutí platí bez časového omezení.

6. Dříve než celní orgány přijmou rozhodnutí, kterým by byl nepříznivě dotčen žadatel, sdělí žadateli důvody, na jejichž základě hodlají rozhodnout, a umožní mu vyjádřit ve stanovené lhůtě počínající dnem, kdy obdržel sdělení, nebo kdy se má za to, že je obdržel, svůj názor. Po uplynutí této lhůty se žadateli příslušnou formou oznámí rozhodnutí.

První pododstavec se nepoužije v žádném z těchto případů:

- a) ve vztahu k rozhodnutí podle čl. 33 odst. 1;
- b) pokud se jedná o zamítnutí možnosti uplatnit celní kvótu v případě, že bylo dosaženo stanoveného objemu celní kvóty podle čl. 56 odst. 4 prvního pododstavce;
- c) pokud to vyžaduje povaha nebo úroveň ohrožení bezpečnosti a zabezpečení Unie a osob pobývajících na jejím území, ohrožení zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, ohrožení životního prostředí nebo spotřebitelů;
- d) pokud je účelem rozhodnutí zajistit provedení jiného rozhodnutí, na něž byl použit první pododstavec, aniž jsou dotčeny právní předpisy dotčeného členského státu;
- e) pokud by se tím narušilo vyšetřování zahájené za účelem boje proti podvodům;
- f) v jiných zvláštních případech.

7. Rozhodnutí, kterým je nepříznivě dotčen žadatel, je s uvedením důvodů a obsahuje poučení o právu na odvolání podle článku 44.

Článek 23

Provádění a uplatňování rozhodnutí přijatých na žádost

1. Držitel rozhodnutí je povinen dodržovat povinnosti vyplývající z rozhodnutí.

2. Držitel rozhodnutí neprodleně uvědomí celní orgány o všech skutečnostech, které nastanou po přijetí rozhodnutí a které mohou ovlivnit jeho platnost nebo obsah.

3. Aniž jsou dotčeny právní předpisy v jiných oblastech, které stanoví, ve kterých případech jsou rozhodnutí neplatná nebo nicotná, mohou celní orgány, které přijaly rozhodnutí, toto rozhodnutí kdykoli prohlásit za neplatné, změnit ho nebo zrušit, neodpovídá-li celním předpisům.

4. Ve zvláštních případech celní orgány:

- a) znovu posoudí rozhodnutí;
- b) pozastaví platnost rozhodnutí, které nemá být prohlášeno za neplatné, zrušeno nebo změněno.

5. Celní orgány sledují podmínky a kritéria, které mají být splněny držitelem rozhodnutí. Rovněž sledují plnění povinností vyplývajících z tohoto rozhodnutí. Pokud je doba, po kterou je držitel rozhodnutí usazen, kratší než tři roky, celní orgány jej během prvního roku po vydání rozhodnutí podrobně sledují.

Článek 24

Přenesení pravomoci

Komisi se svěruje pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 284, kterými se stanoví:

- a) výjimky z čl. 22 odst. 1 třetího pododstavce;
- b) podmínky pro přijetí žádosti podle čl. 22 odst. 2;
- c) lhůtu pro přijetí konkrétního rozhodnutí v souladu s čl. 22 odst. 3, včetně možného prodloužení této lhůty;
- d) případy podle čl. 22 odst. 4, v nichž rozhodnutí nabývá účinku od jiného dne, než je den, kdy žadatel rozhodnutí přijal nebo se má za to, že jej přijal;
- e) případy podle čl. 22 odst. 5, kdy rozhodnutí není platné bez časového omezení;
- f) délka lhůty podle čl. 22 odst. 6 prvního pododstavce;
- g) zvláštní případy podle čl. 22 odst. 6 druhého pododstavce písm. f), v nichž žadateli není umožněno vyjádřit svůj názor;

h) případy a pravidla pro opětovné posouzení a pozastavení platnosti rozhodnutí podle čl. 23 odst. 4.

Článek 25

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

- a) předkládání a přijímání žádostí o rozhodnutí podle čl. 22 odst. 1 a 2;
- b) přijímání rozhodnutí podle článku 22, včetně případné konzultace dotyčných členských států;
- c) sledování rozhodnutí podle čl. 23 odst. 5.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Článek 26

Platnost rozhodnutí na úrovni Unie

S výjimkou případů, kdy je účinek rozhodnutí omezen na jeden nebo několik členských států, jsou rozhodnutí, která souvisejí s použitím celních předpisů, platná na celém celním území Unie.

Článek 27

Prohlášení rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby za neplatná

1. Celní orgány prohlásí rozhodnutí ve prospěch držitele rozhodnutí za neplatné, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) rozhodnutí bylo přijato na základě nesprávných nebo neúplných informací;
- b) držitel rozhodnutí věděl nebo si měl být vědom toho, že informace byly nesprávné nebo neúplné;
- c) rozhodnutí by bylo jiné, pokud by informace byly správné a úplné.

2. Prohlášení rozhodnutí za neplatné se oznámí držiteli rozhodnutí.

3. Není-li rozhodnutím v souladu s celními předpisy stanoveno jinak, nabyvá prohlášení za neplatné účinku dnem, kdy nabylo účinku původní rozhodnutí.

Článek 28

Zrušení a změna rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby

1. V případech, jež nejsou uvedeny v článku 27, je rozhodnutí, které bylo přijato ve prospěch osoby, zrušeno nebo změněno:

- a) pokud nebyla nebo již není splněna jedna nebo více podmínek pro přijetí tohoto rozhodnutí; nebo
- b) na žádost držitele rozhodnutí.

2. Není-li stanoveno jinak, lze rozhodnutí přijaté ve prospěch více osob a určené těmto osobám zrušit pouze vůči osobě, jež nespĺňuje povinnost, která je jí tímto rozhodnutím uložena.

3. Zrušení rozhodnutí nebo jeho změna se sdělí držiteli rozhodnutí.

4. Ustanovení čl. 22 odst. 4 se vztahuje na zrušení nebo změnu rozhodnutí.

Ve výjimečných případech, vyžadují-li to oprávněné zájmy držitele rozhodnutí, však mohou celní orgány až o jeden rok odložit nabytí účinku zrušení rozhodnutí nebo jeho změny. Toto datum se uvede v rozhodnutí o zrušení či změně.

Článek 29

Rozhodnutí přijatá bez předchozí žádosti

S výjimkou případů, kdy celní orgán jedná jako justiční orgán, se čl. 22 odst. 4, 5, 6 a 7, čl. 23 odst. 3 a články 26, 27 a 28 použijí rovněž v případě rozhodnutí přijatých celními orgány bez předchozí žádosti dotyčné osoby.

Článek 30

Omezení vztahující se na rozhodnutí o zboží, které bylo propuštěno do celního režimu nebo do dočasného uskladnění

Pokud o to nepožádá dotyčná osoba, není zrušením, změnou nebo pozastavením rozhodnutí ve prospěch této osoby dotčeno zboží, které bylo již v době nabytí účinku zrušení, změny nebo pozastavení propuštěno do celního režimu a stále se v celním režimu nebo v dočasném uskladnění nachází na základě zrušení, změněného nebo pozastaveného rozhodnutí.

Článek 31

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 284, kterými se stanoví:

- a) případy podle čl. 28 odst. 2, kdy rozhodnutí přijaté ve prospěch několika osob může být zrušeno rovněž ohledně jiných osob, než je osoba, která neplní povinnosti uložené podle tohoto rozhodnutí;
- b) výjimečné případy, v nichž mohou celní orgány odložit datum, k němuž zrušení nebo změna nabývá účinku podle čl. 28 odst. 4 druhého pododstavce.

Článek 32

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro zrušení nebo změny rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby či pro jejich prohlášení za neplatné.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Článek 33

Rozhodnutí týkající se závazných informací

1. Celní orgány přijmou na základě žádosti rozhodnutí týkající se závazné informace o sazebním zařazení zboží (dále jen „rozhodnutí o ZISZ“) nebo rozhodnutí týkající se závazné informace o původu zboží (dále jen „rozhodnutí o ZIPZ“).

Tato žádost nebude přijata, dojde-li k některé z těchto okolností:

- a) pokud je, nebo již byla, žádost podána u téhož nebo jiného celního úřadu, a to držitelem rozhodnutí nebo na jeho účet v souvislosti se stejným zbožím nebo jeho jménem a u rozhodnutí o ZIPZ za stejných okolností, které rozhodují o získání statusu původu zboží;
- b) pokud se žádost netýká žádného ze zamýšlených použití rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ nebo žádného ze zamýšlených použití celního režimu.

2. Rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ jsou závazná pouze pro účely sazebního zařazení zboží nebo určení původu zboží:

a) pro celní orgány ve vztahu k držiteli rozhodnutí, a to pouze pro zboží, u něhož byly splněny celní formalities po dni, kterým rozhodnutí nabývá účinku;

b) pro držitele rozhodnutí ve vztahu k celním orgánům, a to pouze s účinkem ode dne, kdy držitel obdrží nebo se má za to, že obdržel, oznámení o rozhodnutí.

3. Rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ je platné po dobu tří let ode dne, kdy nabývá účinku.

4. Chce-li držitel rozhodnutí uplatnit rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ v rámci konkrétního celního režimu, musí prokázat:

a) v případě rozhodnutí o ZISZ, že zboží uvedené v celním prohlášení ve všech ohledech odpovídá zboží, jež je v rozhodnutí uvedeno;

b) v případě rozhodnutí o ZIPZ, že dané zboží a okolnosti rozhodující o získání statusu původu zboží ve všech ohledech odpovídají zboží a okolnostem, jež jsou v rozhodnutí uvedeny.

Článek 34

Provádění a uplatňování rozhodnutí týkajících se závazných informací

1. Rozhodnutí o ZISZ pozbývají platnosti před uplynutím lhůty uvedené v čl. 33 odst. 3, pokud přestanou být v souladu s právními předpisy v důsledku jednoho z těchto případů:

a) přijetí změny nomenklatur podle čl. 56 odst. 2 písm. a) a b), nebo

b) přijetí opatření podle čl. 57 odst. 4,

s účinkem ode dne použitelnosti takové změny či opatření.

2. Rozhodnutí o ZIPZ pozbývají platnosti před uplynutím lhůty uvedené v čl. 33 odst. 3 v kterémkoliv z těchto případů:

a) pokud Unie přijme nařízení nebo uzavře dohodu, která se stane použitelnou v Unii, a rozhodnutí o ZIPS přestane být v souladu s právními předpisy, které jsou v nich stanoveny, s účinkem ode dne použitelnosti tohoto nařízení nebo dohody;

b) pokud rozhodnutí přestane být v souladu s Dohodou o pravidlech původu uzavřenou v rámci Světové obchodní organizace (WTO) nebo s vysvětlivkami či stanovisky k původu přijatými za účelem výkladu této dohody, s účinkem ode dne jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ nemohou pozbyt platnosti se zpětným účinkem.

4. Odchylně od čl. 23 odst. 3 a článku 27 se rozhodnutí o ZISZ a rozhodnutí o ZIPZ prohlásí za neplatné, byla-li vydána na základě nesprávných nebo neúplných informací poskytnutých ze strany žadatelů.

5. Rozhodnutí o ZISZ a rozhodnutí o ZIPZ se zruší podle čl. 23 odst. 3 a článku 28. Tato rozhodnutí však nemohou však být zrušena na žádost držitele rozhodnutí.

6. Rozhodnutí o ZISZ a rozhodnutí o ZIPZ nelze měnit.

7. Celní orgány zruší rozhodnutí o ZISZ:

a) pokud již nejsou slučitelná s výkladem některé z nomenklatur uvedených v čl. 56 odst. 2 písm. a) a b) na základě kteréhokoliv z následujících případů:

i) vysvětlivek uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážce nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku⁽¹⁾ s účinkem ode dne jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;

ii) rozsudku Soudního dvora Evropské unie s účinkem ode dne zveřejnění normativní části tohoto rozsudku v *Úředním věstníku Evropské unie*;

iii) rozhodnutí o sazebním zařazení, stanovisek k sazebnímu zařazení nebo změn vysvětlivek k nomenklatuře harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží přijatých Světovou celní organizací zřízenou Úmluvou o zřízení Rady pro celní spolupráci, podepsanou v Bruselu dne 15. prosince 1950, s účinkem ode dne zveřejnění sdělení Komise v řadě „C“ *Úředního věstníku Evropské unie*; nebo

b) v jiných zvláštních případech.

8. Rozhodnutí o ZIPZ se zruší:

a) pokud již nejsou slučitelná s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie, s účinkem ode dne zveřejnění normativní části tohoto rozsudku v *Úředním věstníku Evropské unie*; nebo

b) v jiných zvláštních případech.

9. V případech, na něž se vztahuje odst. 1 písm. b) nebo odstavce 2, 7 a 8, se rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ mohou dále používat, pokud jde o závazné smlouvy založené na daném rozhodnutí a uzavřené před pozbytím jeho platnosti nebo před jeho zrušením. Toto prodloužené používání neplatí v případech, kdy se rozhodnutí o ZIPZ přijme ohledně zboží, které má být vyvezeno.

Toto období prodlouženého používání uvedené v prvním pododstavci nepřesáhne šest měsíců ode dne, ke kterému pozbylo rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ platnosti nebo bylo zrušeno. Opatření uvedené v čl. 57 odst. 4 nebo v článku 67 může vyloučit použití uvedeného prodlouženého používání nebo stanovit kratší lhůtu. Jedná-li se o produkty, pro něž se předkládá potvrzení o dovozu nebo vývozu při vyřizování celních formalit, je doba šesti měsíců nahrazena dobou platnosti potvrzení.

Aby mohl uplatnit prodloužené používání rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ, podá držitel tohoto rozhodnutí žádost celnímu orgánu, který rozhodnutí přijal, do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí pozbylo platnosti nebo bylo zrušeno, a přitom uvede množství, pro která je doba prodlouženého používání požadována, a členský stát nebo členské státy, v nichž bude zboží vyúčtováno v rámci období prodlouženého používání. Tento celní orgán přijme rozhodnutí o prodlouženém používání a neprodleně jej oznámí držiteli, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy obdrží všechny informace nezbytné pro jeho přijetí.

10. Komise celním orgánům oznámí případy, kdy:

a) je pozastaveno přijímání rozhodnutí o ZISZ a rozhodnutí o ZIPZ pro zboží, jejichž správné a jednotné sazební zařazení nebo určení původu není zajištěno;

b) je zrušeno pozastavení uvedené v písmeně a).

11. S cílem zajistit správné a jednotné sazební zařazení nebo určení původu zboží může Komise přijmout rozhodnutí požadující, aby členské státy zrušily rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

Článek 35

Rozhodnutí týkající se závazných informací s ohledem na další skutečnosti

Ve zvláštních případech přijmou celní orgány na žádost rozhodnutí týkající se závazných informací s ohledem na další skutečnosti uvedené v hlavě II, na jejichž základě se uplatňují dovozní nebo vývozní cla a další opatření stanovená v rámci obchodu se zbožím.

Článek 36

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

- a) zvláštní případy podle čl. 34 odst. 7 písm. b) a odst. 8 písm. b), pokud se mají být zrušena rozhodnutí o ZISZ a rozhodnutí o ZIPZ;
- b) případy podle článku 35, kdy rozhodnutí týkající se závazných informací jsou přijímána s ohledem na další skutečnosti, na jejichž základě se uplatňují dovozní nebo vývozní cla a další opatření stanovená v rámci obchodu se zbožím.

Článek 37

Svěření prováděcích pravomocí

1. Komise stanoví v prováděcích aktech postupy:
 - a) pro používání rozhodnutí o ZISZ nebo rozhodnutí o ZIPZ poté, co pozbude platnosti nebo je zrušeno, podle čl. 34 odst. 9 třetího pododstavce;
 - b) podle kterých Komise podá celním orgánům oznámení v souladu s čl. 34 odst. 10 písm. a) a b);
 - c) pro používání rozhodnutí uvedených v článku 35 a stanovených v souladu s čl. 36 písm. b) poté, co pozbudou platnosti;
 - d) pro pozastavení rozhodnutí uvedených v článku 35 a stanovených v souladu s čl. 36 písm. b) a pro oznámení pozastavení nebo odvolání pozastavení celním orgánům.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

2. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí požadující po členských státech zrušení:

- a) rozhodnutí uvedených v čl. 34 odst. 11;
- b) rozhodnutí uvedených v článku 35 a stanovených v souladu s čl. 36 písm. b).

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 285 odst. 2.

Pokud má být stanovisko výboru uvedeného v čl. 285 odst. 1 získáno písemným postupem, použije se čl. 285 odst. 6.

Oddíl 4

Oprávněný hospodářský subjekt

Článek 38

Žádost a povolení

1. Hospodářský subjekt, který je usazen na celním území Unie a který splňuje kritéria stanovená v článku 39, může požádat o status oprávněného hospodářského subjektu.

Tento status, který podléhá kontrole, udělí celní orgány případně po konzultaci s jinými příslušnými orgány.

2. Status oprávněného hospodářského subjektu spočívá v těchto typech povolení:

- a) povolení oprávněného hospodářského subjektu pro celní zjednodušení, které umožňuje držiteli využívat některých zjednodušení v souladu s celními předpisy; nebo
- b) povolení oprávněného hospodářského subjektu pro bezpečnost a zabezpečení, které opravňuje držitele ke zjednodušením týkajícím se bezpečnosti a zabezpečení.

3. Oba typy povolení uvedené v odstavci 2 lze držet současně.

4. Status oprávněného hospodářského subjektu je uznáván celními orgány ve všech členských státech, s výhradou článků 39, 40 a 41.

5. Na základě uznání statusu oprávněného hospodářského subjektu pro celní zjednodušení a za předpokladu splnění požadavků pro konkrétní typ zjednodušení stanovený v celních předpisech povolí celní orgány danému subjektu využívat výhod plynoucích z tohoto zjednodušení. Celní orgány nepřezkoumávají znovu ta kritéria, která již byla přezkoumána při udělení statusu oprávněného hospodářského subjektu.

6. Oprávněný hospodářský subjekt uvedený v odstavci 2 podléhá příznivějšímu zacházení, než je tomu v případě jiných hospodářských subjektů, pokud jde o celní kontroly podle typu uděleného povolení, včetně menšího počtu fyzických kontrol a kontrol dokumentů.

7. Celní orgány udělí výhody vyplývající ze statusu oprávněného hospodářského subjektu osobám usazeným v zemích nebo územích mimo celní území Unie, které splňují podmínky a plní povinnosti stanovené v příslušných právních předpisech těchto zemí nebo území, pokud jsou tyto podmínky a povinnosti uznány Unií jako rovnocenné podmínkám a povinnostem uloženým oprávněným hospodářským subjektům usazeným na celním území Unie. Takové udělení výhod musí být založeno na zásadě vzájemnosti, ledaže by Unie rozhodla jinak, a podpořeno mezinárodní dohodou nebo právními předpisy Unie v oblasti společné obchodní politiky.

Článek 39

Udělení statusu

Kritérii pro udělení statusu oprávněného hospodářského subjektu jsou:

- a) žadatel se nedopustil žádného vážného nebo opakovaného porušení celních nebo daňových předpisů a nemá žádný záznam, pokud jde o závažné trestné činy související s jeho hospodářskou činností;
- b) žadatel prokáže vysokou úroveň kontroly svých operací a toku zboží prostřednictvím systému správy obchodních a případně dopravních záznamů, umožňující přiměřenou kontrolu ze strany celních úřadů;
- c) finanční solventnost, jež je považována za prokázanou, pokud je žadatel v dobré finanční situaci, která mu umožňuje plnit své závazky s řádným ohledem na charakteristiky druhu dané podnikatelské činnosti;
- d) pokud jde o povolení podle v čl. 38 odst. 2 písm. a), praktické normy pro způsobilost nebo odbornou kvalifikaci, které přímo souvisí s vykonávanou činností; a

- e) pokud jde o povolení podle čl. 38 odst. 2 písm. b), odpovídající normy bezpečnosti a zabezpečení, které se považují za splněné, pokud žadatel prokáže, že uplatňuje odpovídající opatření s cílem zajistit bezpečnost a zabezpečení mezinárodního dodavatelského řetězce, včetně oblastí kontroly fyzické integrity a kontroly přístupu, logistických procesů a nakládání se zvláštními druhy zboží, personálu a identifikace obchodních partnerů.

Článek 40

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 284 s cílem stanovit:

- a) zjednodušení uvedená v čl. 38 odst. 2 písm. a);
- b) usnadnění uvedená v čl. 38 odst. 2 písm. b);
- c) příznivější zacházení uvedené v čl. 38 odst. 6.

Článek 41

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech podmínky pro uplatňování kritérií uvedených v článku 39.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 5

Sankce

Článek 42

Uplatnění sankcí

1. Každý členský stát stanoví sankce za porušení celních předpisů. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Uplatňují-li se správní sankce, mohou mít mimo jiné jednu z těchto forem, případně obě formy:
 - a) peněžní pokuta uložená celními orgány, případně včetně narovnání použitého namísto trestní sankce;

b) zrušení, pozastavení nebo změna jakéhokoli povolení, jehož je dotyčná osoba držitelem.

3. Do 180 dní ode dne použitelnosti tohoto článku stanoveného v souladu s čl. 288 odst. 2 sdělí členské státy Komisi platné vnitrostátní právní předpisy podle odstavce 1 tohoto článku a neprodleně jí oznamují veškeré pozdější změny, které se těchto předpisů dotýkají.

Oddíl 6

Opravné prostředky

Článek 43

Rozhodnutí soudního orgánu

Články 44 a 45 se nepoužijí na opravné prostředky podané s cílem prohlásit za neplatné, zrušit nebo změnit rozhodnutí v rámci celních předpisů přijaté justičním orgánem nebo celními orgány jednajícími jako justiční orgány.

Článek 44

Právo na podání opravného prostředku

1. Každá osoba má právo podat opravný prostředek proti jakémukoli rozhodnutí celních orgánů v rámci celních předpisů, jež se jí přímo a osobně dotýká.

Právo na podání opravného prostředku má rovněž každá osoba, která požádala celní orgány o rozhodnutí a ve lhůtách uvedených v čl. 22 odst. 3 neobdržela rozhodnutí o své žádosti.

2. Opravný prostředek lze podat nejméně ve dvou stupních:

a) nejdříve u celních orgánů, u soudního orgánu nebo u jiných orgánů určených k tomuto účelu členskými státy;

b) následně u vyššího nezávislého orgánu, jímž může být v souladu s platnými předpisy členských států soudní orgán nebo rovnocenný zvláštní orgán.

3. Opravný prostředek se podává ve členském státě, v němž bylo rozhodnutí přijato nebo o ně bylo požádáno.

4. Členské státy zajistí, aby řízení o opravném prostředku umožnilo rychlé potvrzení nebo opravu rozhodnutí celních orgánů.

Článek 45

Přerušení výkonu rozhodnutí

1. Podání opravného prostředku nemá odkladný účinek na výkon napadeného rozhodnutí.

2. Celní orgány však přeruší výkon rozhodnutí, a to zcela nebo částečně, mají-li odůvodněné pochybnosti, zda je napadené rozhodnutí v souladu s celními předpisy, nebo hrozí-li dotyčné osobě nenahraditelná škoda.

3. V případech uvedených v odstavci 2, je-li důsledkem napadeného rozhodnutí vyměření dovozního nebo vývozního cla, je přerušení výkonu tohoto rozhodnutí podmíněno poskytnutím jistoty, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení nezjistí, že by taková jistota způsobila dlužníkovi vážné hospodářské nebo sociální obtíže.

Oddíl 7

Kontrola zboží

Článek 46

Řízení rizik a celní kontroly

1. Celní orgány mohou provádět veškeré celní kontroly, které považují za nezbytné.

Celní kontroly mohou zahrnovat zejména kontrolu zboží, odebrání vzorků, ověřování správnosti a úplnosti informací uvedených v prohlášení nebo oznámení a existence, pravosti, správnosti a platnosti dokladů, přezkum účetnictví hospodářských subjektů a jiných záznamů, kontrolu dopravních prostředků, kontrolu zavazadel a jiného zboží přepravovaného osobami a provádění úředních šetření a dalších podobných činností.

2. Jiné než namátkové celní kontroly vycházejí především z analýzy rizik provedené prostřednictvím elektronického zpracování dat a jejich účelem je stanovit a vyhodnotit rizika a vypracovat nezbytná opatření, pomocí nichž lze rizikům čelit, a to na základě kritérií vytvořených na vnitrostátní úrovni, na úrovni Unie a případně na mezinárodní úrovni.

3. Celní kontroly se provádějí ve společném rámci pro řízení rizik, který je založen na výměně informací o rizicích a výsledcích analýz rizik mezi celními správami a kterým se stanoví společná kritéria rizik a norem, kontrolní opatření a prioritní oblasti kontroly.

Kontrolami, které vycházejí z těchto informací a kritérií, nejsou dotčeny další kontroly prováděné v souladu s odstavcem 1 nebo s jinými platnými předpisy.

4. Celní orgány provádějí řízení rizik s cílem rozlišovat mezi úrovněmi rizik spojených se zbožím, na které se vztahují celní kontroly nebo dohled, a s cílem určit, zda a kde se na zboží vztahují konkrétní celní kontroly.

Řízení rizik zahrnuje takové činnosti jako shromažďování údajů a informací, analýzu a hodnocení rizik, stanovování a provádění opatření a pravidelné sledování a přezkoumávání procesu a jeho výsledků, a to na základě mezinárodních a vnitrostátních zdrojů a strategií a zdrojů a strategií Unie.

5. Celní orgány si předávají informace o rizicích a výsledky analýzy rizik, pokud:

- a) celní orgán vyhodnotí rizika jako závažná a vyžadující celní kontrolu a z výsledků kontroly vyplývá, že došlo k události vyvolávající rizika;
- b) z výsledků kontroly nevyplývá, že došlo k události vyvolávající rizika, avšak dotyčný celní orgán se domnívá, že hrozba představuje jinde v Unii vysoké riziko.

6. Při stanovení společných kritérií rizik a norem, kontrolních opatření a prioritních oblastí kontroly podle odstavce 3 se zohlední vše následující:

- a) přiměřenost k riziku;
- b) naléhavost nezbytného použití kontrol;
- c) pravděpodobný dopad na obchodní tok, na jednotlivé členské státy a na kontrolní zdroje.

7. Společná kritéria rizik a normy uvedené v odstavci 3 zahrnují všechny tyto prvky:

- a) popis rizik;
- b) faktory nebo ukazatele rizika, které se použijí pro výběr zboží nebo hospodářských subjektů, u nichž se provede celní kontrola;
- c) povahu celních kontrol, které mají celní orgány uskutečnit;

d) dobu uplatňování celních kontrol uvedených v písmenu c).

8. Aniž jsou dotčeny ostatní kontroly běžně prováděné celními orgány, zahrnují prioritní oblasti kontroly konkrétní celní režimy, druhy zboží, dopravní trasy, druhy dopravních prostředků nebo hospodářské subjekty, na které se vztahují zvýšené úrovně analýzy rizik a celních kontrol během určitého období.

Článek 47

Spolupráce mezi orgány

1. Mají-li být u téhož zboží příslušnými orgány jinými, než jsou celní orgány, prováděny kontroly jiné než celní, usilují celní orgány v úzké spolupráci s těmito jinými orgány o to, aby tyto kontroly byly pokud možno prováděny současně s celními kontrolami a na stejném místě (one-stop-shop), přičemž celní orgány zastávají v této oblasti koordinační úlohu.

2. Je-li to nezbytné pro účely minimalizace rizik a boje proti podvodům, mohou si v rámci kontrol stanovených v tomto oddíle celní a jiné příslušné orgány vyměňovat mezi sebou a s Komisí údaje, které získaly v souvislosti se vstupem, výstupem, tranzitem, pohybem, uskladněním a konečným užitím zboží pohybujícího se mezi celním územím Unie a zeměmi nebo územími mimo celní území Unie, včetně poštovního styku, a v souvislosti s přítomností a pohybem zboží, které není zbožím Unie, a zboží propuštěného do režimu konečného užití na celním území Unie, jakož i výsledky všech kontrol. Celní orgány a Komise si tyto údaje mohou vyměňovat rovněž za účelem zajištění jednotného uplatňování celních předpisů.

Článek 48

Kontrola po propuštění zboží

Po propuštění zboží mohou celní orgány za účelem celních kontrol ověřovat správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení, celním prohlášení pro dočasné uskladnění, vstupním souhrnném celním prohlášení, výstupním souhrnném celním prohlášení, prohlášení o zpětném vývozu nebo oznámení o zpětném vývozu a existenci, pravost, správnost a platnost veškerých podkladů a provádět kontrolu účetnictví deklaranta a jiných záznamů vztahujících se k operacím s daným zbožím nebo k předešlým nebo následným obchodním operacím s tímž zbožím. Celní orgány mohou toto zboží rovněž kontrolovat nebo z něj odebrat vzorky, je-li jeho kontrola ještě možná.

Tyto kontroly lze provést v prostorách držitele zboží, jeho zástupce nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na uvedených operacích, nebo jiné osoby, která má v držení zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely.

Článek 49

Letecká a námořní doprava uvnitř Unie

1. Celní kontroly nebo formality týkající se příručních a zapsaných zavazadel osob, které uskutečňují buď lety, nebo námořní cesty uvnitř Unie, se provádějí pouze v případě, kdy jsou tyto kontroly nebo formality stanoveny celními předpisy.

2. Odstavec 1 se použije, aniž jsou dotčeny:

a) kontroly bezpečnosti a zabezpečení;

b) kontroly spojené se zákazy nebo omezeními.

Článek 50

Svěření prováděcích pravomocí

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme opatření, která zajistí jednotné uplatňování celních kontrol, včetně výměny informací o rizicích a analýzy rizik, společných kritérií rizik a norem, kontrolních opatření a prioritních oblastí kontroly podle čl. 46 odst. 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

V závažných a naléhavých případech, které souvisejí s těmito opatřeními a které jsou řádně odůvodněny potřebou rychle aktualizovat společný rámec pro řízení rizik a přizpůsobit výměnu informací o rizicích a analýzy rizik, společná kritéria rizik a norem, kontrolní opatření a prioritní oblasti kontroly vývoji rizik, přijme Komise okamžitě platné prováděcí akty postupem podle čl. 285 odst. 5.

Má-li být o stanovisku výboru uvedeného v čl. 285 odst. 1 rozhodnuto písemným postupem, použije se čl. 285 odst. 6.

2. Komise stanoví v prováděcích aktech přístavy a letiště, kde se celní kontroly a formality mají provádět podle článku 49 na:

a) příruční a zapsaná zavazadla osob:

i) uskutečňujících let letadlem přilétajícím z letiště, jež není letištěm Unie, které po mezipřistání na letišti Unie pokračuje na jiné letiště Unie,

ii) uskutečňujících let letadlem, které po mezipřistání na letišti Unie pokračuje na letiště, jež není letištěm Unie,

iii) vyžívajících námořní dopravu stejným plavidlem, která má na své trase místo odplutí, zastávky nebo cílového určení v přístavu, jenž není přístavem Unie;

iv) na palubě rekreačních plavidel a turistických nebo obchodních letadel;

b) příruční a zapsaná zavazadla:

i) dopravená na letiště Unie na palubě letadla přilétajícího z letiště, jež není letištěm Unie, a překládaná na tomto letišti Unie do jiného letadla pokračujícího v letu v rámci Unie;

ii) naložená na letišti Unie do letadla pokračujícího v letu v rámci Unie a překládaná na jiném letišti Unie do letadla, jehož místem určení je letiště, jež není letištěm Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 8

Uchovávání dokladů a jiných informací a poplatky a náklady

Článek 51

Uchovávání dokladů a jiných informací;

1. Dotyčná osoba uchovává pro účely celních kontrol doklady a informace uvedené v čl. 15 odst. 1 po dobu alespoň tří kalendářních let, a to jakýmkoli způsobem, který je dostupný a přijatelný pro celní orgány.

V případě zboží propuštěného do volného oběhu za podmínek jiných než uvedených v třetím pododstavci nebo zboží navrženého v celním prohlášení k vývozu počíná lhůta běžet od konce roku, v němž bylo přijato celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu nebo k vývozu.

V případě zboží propuštěného do volného oběhu bez cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného užití počíná lhůta běžet od konce roku, v němž zboží přestává být předmětem celního dohledu.

V případě zboží, které bylo propuštěno do jiného celního režimu, nebo zboží v dočasném uskladnění počíná lhůta běžet od konce roku, v němž byl daný celní režim vyřízen nebo v němž bylo ukončeno dočasné uskladnění.

2. Aniž je dotčen čl. 103 odst. 4, zjistí-li se při celní kontrole ve vztahu k celnímu dluhu, že je nutno opravit příslušný zápis v účetních dokladech, a byla-li o tom dotyčná osoba informována, uchovávají se doklady a informace po dobu tří let od uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Bylo-li podáno odvolání nebo zahájeno soudní řízení, uchovávají se doklady a informace po dobu stanovenou v odstavci 1, nebo do ukončení odvolacího či soudního řízení, a to podle toho, která situace nastane později.

Článek 52

Poplatky a náklady

1. Celní orgány si neúčtují poplatky za provádění celních kontrol nebo jakýchkoli jiných úkonů podle celních předpisů v úředních hodinách příslušných celních úřadů.

2. Celní orgány si mohou účtovat poplatky nebo mohou požadovat úhradu vzniklých nákladů za poskytování zvláštních služeb, zejména za:

- a) požadovanou přítomnost zaměstnanců celních správ mimo stanovené úřední hodiny nebo jejich požadovanou přítomnost v jiných prostorách, než jsou prostory celní správy;
- b) analýzy nebo znalecké zprávy o zboží a poštovní poplatky za vrácení zboží žadateli, zejména v souvislosti s rozhodnutími přijatými podle článku 33 nebo s poskytováním informací podle čl. 14 odst. 1;
- c) kontroly zboží nebo odběry vzorků za účelem ověření nebo zničení zboží, při kterých vznikají jiné náklady než náklady spojené s prací zaměstnanců celních správ;
- d) výjimečná kontrolní opatření, jsou-li nutná s ohledem na povahu zboží nebo na možné riziko.

KAPITOLA 3

Přepočtení měn a lhůty

Článek 53

Přepočtení měn

1. Příslušné orgány zveřejní nebo zpřístupní na internetu směnný kurz, který se použije v případě, že je nutné provést přepočtení měny na základě jednoho z těchto důvodů:

- a) faktory, na jejichž základě je určována celní hodnota zboží, jsou vyjádřeny v jiné měně, než je měna členského státu, ve které se celní hodnota určuje;

- b) hodnota eura v národních měnách je požadována pro účely sazebního zařazení zboží a výše dovozního nebo vývozního cla, včetně hodnotových prahů ve společném celním sazebníku.

2. Je-li přepočtení měny nutné z důvodů jiných než uvedených v odstavci 1, hodnota eura v národních měnách, jež má být použita v rámci celních předpisů, se stanoví alespoň jednou ročně.

Článek 54

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech pravidla pro přepočtení měn pro účely uvedené v čl. 53 odst. 1 a 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Článek 55

Lhůty, data a termíny

1. Není-li stanoveno jinak a pokud je v celních předpisech stanovena lhůta, datum nebo termín, nelze tuto lhůtu prodloužit nebo zkrátit a toto datum nebo tento termín nelze odložit ani přesunout..

2. S výjimkou případů stanovených celními předpisy se použijí pravidla pro lhůty, data a termíny stanovená v nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterými se určují pravidla pro lhůty, data a termíny⁽¹⁾.

HLAVA II

FAKTORY, NA JEJICHŽ ZÁKLADĚ SE UPLATNÍ DOVOZNÍ NEBO VÝVOZNÍ CLO A JINÁ OPATŘENÍ PŘI OBCHODU SE ZBOŽÍM

KAPITOLA 1

Společný celní sazebník a sazební zařazení zboží

Článek 56

Společný celní sazebník a dohled

1. Splatné dovozní a vývozní clo vychází ze společného celního sazebníku.

Další opatření stanovená ve zvláštních předpisech Unie upravujících obchod se zbožím se případně uplatní podle sazebního zařazení tohoto zboží.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1.

2. Společný celní sazebník obsahuje všechny tyto prvky:
- a) kombinovanou nomenklaturu zboží, která je stanovena v nařízení (EHS) č. 2658/87;
 - b) jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo k ní přidává další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie, jež upravují uplatňování sazebních opatření při obchodu se zbožím;
 - c) smluvní nebo běžná všeobecná cla pro zboží, které je zahrnuto do kombinované nomenklatury;
 - d) preferenční sazební opatření obsažená v dohodách, které Unie uzavřela s určitými zeměmi či územími mimo celní území Unie nebo se skupinami takových zemí či území;
 - e) preferenční sazební opatření přijatá jednostranně Uníí vůči některým zemím či územím mimo celní území Unie nebo skupinám takových zemí či území;
 - f) autonomní opatření, na jejichž základě lze clo u určitého zboží snížit nebo zboží od cla osvobodit;
 - g) zvýhodněné sazební zacházení stanovené pro určité zboží z důvodu jeho povahy nebo na základě jeho konečného užití v rámci opatření uvedených v písmenech c) až f) nebo v písmenu h);
 - h) jiná sazební opatření vyplývající ze zemědělských nebo obchodních nebo jiných právních předpisů Unie.

3. Splňuje-li dané zboží podmínky obsažené v opatřeních stanovených v odst. 2 písm. d) až g), použijí se na žádost deklaranta opatření uvedená v těchto ustanoveních místo opatření uvedených v odst. 2 písm. c). Jsou-li dodrženy lhůty a splněny podmínky stanovené v příslušném opatření nebo v kodexu, může být taková žádost podána se zpětnou účinností.

4. Je-li použití opatření uvedených v odst. 2 písm. d) až g) nebo osvobození od opatření podle odst. 2 písm. h) omezeno na určitý objem dovozů nebo vývozu, přestanou být opatření nebo osvobození v případě celních kvót uplatňována od okamžiku, kdy je dosaženo stanoveného objemu dovozů nebo vývozu.

V případě celních stropů přestanou být tato opatření nebo osvobození od nich na základě právního aktu Unie uplatňována.

5. Propuštění zboží, na něž se vztahují opatření uvedená v odstavcích 1 a 2, do volného oběhu nebo jeho vývoz mohou podléhat dohledu.

Článek 57

Sazební zařazení zboží

1. Pro účely společného celního sazebníku spočívá sazební zařazení zboží v určení jedné podpoložky nebo dalšího členění kombinované nomenklatury, do níž má být toto zboží zařazeno.

2. Pro účely nesazebních opatření spočívá sazební zařazení zboží v určení jedné podpoložky nebo dalšího členění kombinované nomenklatury nebo jakékoli jiné nomenklatury, která je zcela nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo k ní přidává další členění a která je stanovena právními předpisy Unie a do níž má být uvedené zboží zařazeno.

3. Podpoložka nebo další členění určené podle odstavců 1 a 2 se použijí pro účely uplatňování opatření souvisejících s danou podpoložkou.

4. Komise může přijmout opatření s cílem určit sazební zařazení zboží podle odstavců 1 a 2.

Článek 58

Svěření prováděcích pravomocí

1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme opatření týkající se jednotné správy celních kvót a celních stropů uvedených v čl. 56 odst. 4 a řízení dohledu nad propuštěním zboží do volného oběhu nebo nad jeho vývozem, jak je uvedeno v čl. 56 odst. 5.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme opatření uvedená v čl. 57 odst. 4.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

V závažných a naléhavých případech, které souvisejí s těmito opatřeními a které jsou řádně odůvodněny potřebou rychle zajistit správné a jednotné používání kombinované nomenklatury, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 285 odst. 5.

Má-li být o stanovisku výboru uvedeného v čl. 285 odst. 1 rozhodnuto písemným postupem, použije se čl. 285 odst. 6.

KAPITOLA 2

Původ zboží

Oddíl 1

Nepreferenční původ

Článek 59

Rozsah působnosti

Články 60 a 61 stanoví pravidla pro určení nepreferenčního původu zboží pro účely použití:

- a) společného celního sazebníku, s výjimkou opatření uvedených v čl. 56 odst. 2 písm. d) a e);
- b) jiných než sazebních opatření stanovených zvláštními předpisy Unie upravujícími obchod se zbožím; a
- c) jiných opatření Unie týkajících se původu zboží.

Článek 60

Získání původu

1. Zboží zcela získané v jediné zemi nebo na jediném území se považuje za zboží pocházející z této země nebo z tohoto území.

2. Zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.

Článek 61

Prokazování původu

1. Je-li původ uveden podle celních předpisů v celním prohlášení, mohou celní orgány vyžadovat, aby deklarant původ zboží prokázal.

2. Je-li původ zboží prokázán podle celních předpisů nebo jiných zvláštních předpisů Unie, mohou celní orgány v případě odůvodněných pochybností požadovat dodatečné doklady prokazující, že je původ stanoven v souladu s příslušnými právními předpisy Unie.

3. Je-li to nezbytné z hlediska obchodu, může být dokument prokazující původ vydán v Unii v souladu s pravidly původu platnými v zemi určení nebo na území určení nebo jakoukoli jinou metodou pro určení země, v níž bylo zboží zcela získáno nebo v níž došlo k jeho poslednímu podstatnému zpracování.

Článek 62

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.

Článek 63

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro prokazování a ověřování původu podle článku 61.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 2

Preferenční původ

Článek 64

Preferenční původ zboží

1. S cílem využít opatření uvedených v čl. 56 odst. 2 písm. d) nebo e) nebo nesazebních preferenčních opatření musí být zboží v souladu s pravidly preferenčního původu uvedenými v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.

2. V případě zboží, na které se vztahují preferenční opatření obsažená v dohodách, které Unie uzavřela s určitými zeměmi či územími mimo celní území Unie nebo se skupinami takových zemí či území, se pravidla preferenčního původu stanoví v těchto dohodách.

3. V případě zboží, na které se vztahují preferenční opatření přijatá jednostranně Unií vůči určitým zemím či územím mimo celní území Unie nebo skupinám takových zemí či území vyjma těch, které jsou uvedeny v odstavci 5, přijme Komise opatření, kterými se stanovují pravidla preferenčního původu.

Tato pravidla vycházejí z kritéria, že je zboží zcela získáno, nebo z kritéria, že zboží je výsledkem dostatečného zpracování nebo opracování.

4. V případě zboží, na které se vztahují preferenční opatření uplatňovaná v rámci obchodu mezi celním územím Unie a Ceutou a Melillou obsažená v protokolu č. 2 k aktu o přistoupení z roku 1985, se pravidla preferenčního původu přijmou postupem podle článku 9 uvedeného protokolu.

5. V případě zboží, na které se vztahují preferenční opatření obsažená v preferenčních dohodách ve prospěch zámořských zemí a území přidružených k Unii, se pravidla o preferenčním původu přijmou v souladu s článkem 203 Smlouvy o fungování EU.

6. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost země či území, na které se vztahuje preferenční režim, povolit této zemi nebo území na některé zboží dočasnou odchylku z pravidel preferenčního původu uvedených v odstavci 3.

Dočasná odchylka musí být odůvodněna jedním z těchto důvodů:

- a) vnitřní nebo vnější faktory zemi nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, dočasně brání v možnosti dodržovat pravidla preferenčního původu;
- b) země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, požaduje čas na přípravu na dodržování těchto pravidel.

Žádost o odchylku podá dotčená země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, v písemné podobě Komisi. V žádosti uvede důvody podle druhého pododstavce, proč o odchylku žádá, a přiloží vhodné podklady.

Dočasná odchylka je omezena na dobu trvání účinků vnitřních nebo vnějších faktorů, které ji odůvodňují, nebo na dobu, kterou daná země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, potřebuje k zajištění dodržování pravidel.

V případě, že je odchylka povolena, dotčená země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, dodržuje veškeré stanovené požadavky, pokud jde o informace, které mají být poskytovány Komisi ohledně využívání odchylky a řízení množství, na něž byla odchylka povolena.

Článek 65

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla preferenčního původu podle čl. 64 odst. 3.

Článek 66

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech:

- a) postupy podle čl. 64 odst. 1 umožňující zavedení preferenčního původu zboží v Unii;
- b) opatření, kterým se dané zemi nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, uděluje dočasná odchylka podle čl. 64 odst. 6.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 3

Určení původu zvláštních druhů zboží

Článek 67

Opatření přijímaná Komisí

Komise může přijímat opatření k určení původu konkrétních druhů zboží v souladu s pravidly původu, která se na tato zboží vztahují.

Článek 68

Svěření prováděcích pravomocí

Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme opatření uvedená v článku 67. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

V závažných a naléhavých případech, které souvisejí s těmito opatřeními a které jsou řádně odůvodněny potřebou rychle zajistit správné a jednotné uplatňování pravidel původu, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 285 odst. 5.

Má-li být o stanovisku výboru uvedeného v čl. 285 odst. 1 rozhodnuto písemným postupem, použije se čl. 285 odst. 6.

KAPITOLA 3

Hodnota zboží pro celní účely

Článek 69

Rozsah působnosti

Celní hodnota zboží pro účely použití společného celního sazebníku a nesazebních opatření stanovených ve zvláštních předpisech Unie upravujících obchod se zbožím se určuje v souladu s články 70 a 74.

Článek 70

Metoda určování celní hodnoty na základě převodní hodnoty

1. Prvotním podkladem pro určení celní hodnoty zboží je převodní hodnota, tj. cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená za zboží prodané pro vývoz na celní území Unie, případně upravená.

2. Cenou, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená, se rozumí částka celkové platby, která byla nebo má být uskutečněna mezi kupujícím a prodávajícím nebo mezi kupujícím a třetí stranou ve prospěch prodávajícího za dovážené zboží a která zahrnuje veškeré platby, které byly nebo mají být uskutečněny jako podmínka prodeje dováženého zboží.

3. Převodní hodnota se uplatní, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) nejsou stanovena žádná omezení, pokud jde o nakládání se zbožím nebo jeho použití ze strany kupujícího, s výjimkou kteréhokoli z těchto omezení, která

i) jsou uložena nebo vyžadována právními předpisy nebo veřejnými orgány v Unii,

ii) omezují zeměpisnou oblast, v níž může být zboží přeprodáváno,

iii) neovlivňují podstatně celní hodnotu zboží;

b) prodej nebo cena nepodléhají podmínkám nebo plněním, jejichž hodnotu nelze ve vztahu ke zboží, které je ohodnocováno, určit;

c) žádná část výnosu z jakéhokoliv přeprave, nakládání se zbožím nebo použití zboží kupujícím nepřipadne přímo ani nepřímo prodávajícímu, kromě případů, kdy lze provést přiměřenou úpravu; a

d) kupující a prodávající nejsou ve vzájemném spojení, nebo jejich vztah neovlivnil cenu.

Článek 71

Položky převodní hodnoty

1. Při určování celní hodnoty podle článku 70 se k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená, připočítají:

a) níže uvedené položky, pokud jsou hrazeny kupujícím, avšak nejsou zahrnuty v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená:

i) provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí;

ii) náklady na nádoby, které se pro celní účely považují za součást daného zboží;

iii) náklady na balení zahrnující jak práci, tak materiál; a

b) hodnota, vhodným způsobem rozvržená, níže uvedeného zboží a služeb, pokud je kupující poskytuje přímo nebo nepřímo zdarma nebo za sníženou cenu pro použití při výrobě nebo prodeji k vývozu dováženého zboží v rozsahu, v jakém tato hodnota nebyla zahrnuta do ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená:

i) materiály, součástky, díly a podobné položky obsažené v dováženém zboží;

ii) náradí, matrice, slévačské formy a podobné položky použité k výrobě dováženého zboží;

iii) materiál spotřebovaný k výrobě dováženého zboží; a

- iv) technologie, vývoj, umělecká práce, design a plány a nákresy provedené mimo Unii a nezbytné pro výrobu dováženého zboží;
- c) poplatky za užívání práv a licenční poplatky týkající se hodnoceného zboží, které musí přímo nebo nepřímo uhradit kupující jako podmínku prodeje hodnoceného zboží, pokud tyto poplatky za užívání práv nebo licenční poplatky nejsou zahrnuty v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená;
- d) hodnota jakékoli části výnosu z případného přeprodeje, převodu nebo použití dovezeného zboží, která případně přímo nebo nepřímo prodávajícímu; a
- e) níže uvedené náklady vzniklé před tím, než se zboží dostalo na místo, kde vstoupilo na celní území Unie:
- i) náklady na dopravu a pojištění dováženého zboží; a
- ii) náklady na nakládku, vykládku a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží.
2. Každá položka, která bude na základě odstavce 1 připočtena k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, vychází výlučně z údajů, které jsou objektivní a měřitelné.
3. Při určování celní hodnoty se k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, nepřipočtou žádné jiné položky než ty, které jsou stanoveny v tomto článku.

Článek 72

Položky, které se do celní hodnoty nezahrnují

Při určování celní hodnoty podle článku 70 se nezahrnuje žádná z těchto položek:

- a) náklady na dopravu dováženého zboží po jeho vstupu na celní území Unie;
- b) poplatky za stavbu, instalaci, montáž, údržbu nebo technickou pomoc vzniklé po vstupu dováženého zboží jako například průmyslových zařízení, strojů či vybavení na celní území Unie;
- c) úroky z finančního ujednání uzavřeného kupujícím a vztahujícího se na nákup dováženého zboží bez ohledu na to, zda

finanční prostředky poskytuje prodávající nebo jiná osoba, jestliže bylo financování dohodnuto písemně a jestliže může kupující, bude-li o to požádán, prokázat, že jsou splněny tyto podmínky:

- i) toto zboží je skutečně prodáváno za cenu deklarovanou jako cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená;
- ii) požadovaná úroková sazba nepřevyšuje obvyklou úrokovou sazbu uplatňovanou v dané zemi při podobných operacích v okamžiku, kdy k finanční úhradě dochází;
- d) poplatky spojené s právem reprodukovat dovážené zboží v Unii;
- e) nákupní provize;
- f) dovozní cla nebo jiné poplatky splatné v Unii při dovozu nebo prodeji zboží;
- g) aniž je dotčen čl. 71 odst. 1 písm. c), platby uskutečněné kupujícím za právo distribuovat nebo přeprodat dovážené zboží, jestliže tyto platby nejsou podmínkou prodeje dováženého zboží určeného k vývozu do Unie.

Článek 73

Zjednodušení

Celní orgány mohou na žádost povolit, aby byly na základě specifických kritérií stanoveny níže uvedené částky, nejsou-li tyto částky vyčíslitelné ke dni přijetí celního prohlášení:

- a) částky, které mají být zahrnuty do celní hodnoty v souladu s čl. 70 odst. 2; a
- b) částky podle článků 71 a 72.

Článek 74

Doplňkové metody určování celní hodnoty zboží

1. Nemůže-li být celní hodnota zboží určena podle článku 70, pokračuje se postupně podle odst. 2 písm. a) až d), přičemž se celní hodnota zboží určí podle prvního z těchto písmen, podle něž ji lze určit.

Na žádost deklaranta se pořadí uplatnění písmen c) a d) odstavce 2 obrátí.

2. Celní hodnotou podle odstavce 1 je:

a) převodní hodnota u stejného zboží prodávaného pro vývoz na celní území Unie a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je ohodnocováno;

b) převodní hodnota u podobného zboží prodávaného pro vývoz na celní území Unie a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je ohodnocováno;

c) hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné dovážené zboží prodává na celním území Unie v největším úhrnném množství osobám, kterou nejsou ve vzájemném spojení s prodávajícími; nebo

d) vypočtená hodnota sestávající ze součtu těchto položek:

i) nákladů na materiál a výrobu nebo jiné zpracování provedené při produkci dováženého zboží, nebo hodnota těchto položek;

ii) částky představující zisk a všeobecné výdaje ve výši, kterou producenti v zemi vývozu obvykle zahrnují do prodeje zboží téže povahy nebo téhož druhu jako hodnocené zboží určené k vývozu do Unie;

iii) nákladů na položky uvedené v čl. 71 odst. 1 písm. e) nebo jejich hodnoty.

3. Nemůže-li být celní hodnota určena podle odstavce 1, určí se na základě údajů dostupných na celním území Unie s použitím přiměřených prostředků slučitelných se zásadami a obecnými ustanoveními:

a) dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu,

b) článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu,

c) této kapitoly.

Článek 75

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví podmínky pro udělování povolení podle čl. 73.

Článek 76

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

a) určování celní hodnoty v souladu s čl. 70 odst. 1 a 2 a články 71 a 72, včetně pravidel pro úpravu ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená;

b) uplatňování podmínek podle čl. 70 odst. 3;

c) určování celní hodnoty podle čl. 74.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

HLAVA III

CELNÍ DLUH A JISTOTY

KAPITOLA 1

Vznik celního dluhu

Oddíl 1

Celní dluh při dovozu

Článek 77

Propuštění do volného oběhu a dočasné použití

1. Celní dluh při dovozu vzniká v okamžiku, kdy je zboží, které není zbožím Unie a které podléhá dovoznímu clu, propuštěno do jednoho z těchto celních režimů:

a) propuštění do volného oběhu, včetně propuštění podle ustanovení o konečném užití;

b) dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Celní dluh vzniká okamžikem přijetí celního prohlášení.

3. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastupování je dlužníkem také osoba, na jejíž účet je celní prohlášení činěno.

Je-li celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do některého z režimů uvedených v odstavci 1 učiněno na základě údajů, v jejichž důsledku nebyly dovozní clo nebo jeho část vybrány, je osoba, která poskytla údaje nezbytné pro vyhotovení celního prohlášení a která si byla nebo měla být vědoma, že údaje nejsou pravdivé, rovněž považována za dlužníka.

Článek 78

Zvláštní ustanovení týkající se nepůvodního zboží

1. Platí-li zákaz vracet dovozní clo nebo přiznávat osvobození od dovozního cla pro nepůvodní zboží, které bylo použito při výrobě produktů, pro něž je vydán nebo vystaven doklad o původu v rámci preferenčních dohod mezi Unii a některými zeměmi či územími mimo celní území Unie nebo skupinami těchto zemí či území, vzniká u tohoto nepůvodního zboží celní dluh při dovozu v okamžiku přijetí prohlášení o zpětném vývozu v souvislosti s dotýcnými produkty.

2. Vznikne-li celní dluh podle odstavce 1, vyměří se částka dovozního cla odpovídající tomuto dluhu za stejných podmínek jako v případě celního dluhu, který by vznikl, kdyby ve stejný den bylo přijato celní prohlášení s návrhem na propuštění nepůvodního zboží použitého při výrobě dotýcných výrobků do volného oběhu za účelem ukončení režimu aktivního zušlechťovacího styku.

3. Použije se čl. 77 odst. 2 a 3. V případě zboží, které není zbožím Unie podle článku 270, je však dlužníkem osoba podávající prohlášení o zpětném vývozu. V případě nepřímého zastupování je dlužníkem také osoba, na jejíž účet je celní prohlášení podáváno.

Článek 79

Celní dluh vzniklý nesplněním povinností nebo podmínek

1. U zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká celní dluh při dovozu nesplněním:

a) některé z povinností stanovených v celních předpisech pro vstup zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie, pro jeho odnětí celnímu dohledu nebo pro pohyb, zušlechťení, uskladnění, dočasné uskladnění, dočasné použití zboží nebo nakládání s tímto zbožím na tomto území;

b) některé z povinností stanovených v celních předpisech upravujících konečné užití zboží na celním území Unie;

c) podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Unie, propuštěno do celního režimu nebo mu může být přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla podle jeho konečného užití.

2. Celní dluh vzniká:

a) okamžikem, kdy povinnost, jejímž nesplněním vzniká celní dluh, není plněna nebo přestala být plněna nebo

b) okamžikem, kdy je přijato celní prohlášení za účelem propuštění zboží do celního režimu, zjistí-li se následně, že podmínka, na základě které může být zboží propuštěno do daného celního režimu nebo mu může být přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla podle jeho konečného užití, nebyla ve skutečnosti splněna.

3. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) a b) je dlužníkem:

a) každá osoba, která měla splnit dané povinnosti;

b) každá osoba, která si byla vědoma nebo si měla být vědoma, že nebyla splněna povinnost podle celních předpisů, a která jednala na účet osoby, jež byla povinna splnit tuto povinnost, nebo která se zúčastnila úkonu, jenž vedl k nesplnění této povinnosti;

c) každá osoba, která získala nebo držela dotýcné zboží a v okamžiku získání nebo přijetí zboží si byla nebo měla být vědoma, že nebyla splněna povinnost podle celních předpisů.

4. V případech uvedených v odst. 1 písm. c) je dlužníkem osoba, která má splnit podmínky, na jejichž základě je zboží propuštěno do celního režimu, nebo podmínky celního prohlášení pro zboží propuštěné do tohoto celního režimu nebo podmínky, na jejichž základě může být zboží přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla podle jeho konečného užití.

Je-li celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do některého z celních režimů uvedených v odst. 1 písm. c) učiněno a jsou-li celním orgánům poskytnuty jakékoli informace požadované podle celních předpisů upravujících podmínky, na základě kterých může být zboží propuštěno do uvedeného celního režimu, a v důsledku toho nebyly dovozní clo nebo jeho část vybrány, je dlužníkem také osoba, která poskytla údaje nezbytné pro vyhotovení celního prohlášení a která věděla nebo měla vědět, že tyto údaje nejsou pravdivé.

Článek 80

Odpočet částky již zaplaceného dovozního cla

1. Vznikne-li podle čl. 79 odst. 1 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu se sníženou sazbou dovozního cla podle konečného užití zboží, odečte se částka dovozního cla zaplacená při propuštění zboží do volného oběhu od částky dovozního cla odpovídající celnímu dluhu.

Ustanovení prvního pododstavce se použije, jestliže celní dluh vznikl u zbytků a odpadu po zničení předmětného zboží.

2. Vznikne-li podle čl. 79 odst. 1 celní dluh u zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, odečte se částka dovozního cla zaplacená v rámci částečného osvobození od částky dovozního cla odpovídající celnímu dluhu.

Oddíl 2

Celní dluh při vývozu

Článek 81

Vývoz a pasivní zušlechťovací styk

1. Celní dluh při vývozu vzniká v okamžiku, kdy je zboží podléhající vývoznímu clu propuštěno do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku.

2. Celní dluh vzniká okamžikem přijetí celního prohlášení.

3. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastupování je dlužníkem také osoba, na jejíž účet je celní prohlášení činěno.

Je-li celní prohlášení učiněno na základě údajů, v jejichž důsledku nebyly vývozní clo nebo jeho část vybrány, je osoba, která poskytla údaje požadované pro vyhotovení celního prohlášení a která si byla nebo měla být vědoma, že údaje nejsou pravdivé, rovněž považována za dlužníka.

Článek 82

Celní dluh vzniklý nesplněním povinností nebo podmínek

1. U zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká celní dluh při dovozu nesplněním:

- a) některé z povinností stanovených v celních předpisech pro výstup zboží;
- b) podmínek, za nichž bylo povoleno, aby zboží opustilo celní území Unie s úplným nebo částečným osvobozením od vývozního cla.

2. Celní dluh vzniká:

- a) okamžikem, kdy zboží skutečně opustilo celní území Unie bez celního prohlášení;
- b) okamžikem, kdy je zboží dodáno na jiné místo určení, než na které se vztahuje povolení, na jehož základě může zboží opustit celní území Unie s úplným nebo částečným osvobozením od vývozního cla;

c) nemožnou-li celní orgány okamžik uvedený v písmenu b) určit, uplynutím lhůty stanovené pro předložení dokladu o tom, že byly splněny podmínky opravňující k přiznání tohoto osvobození.

3. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) je dlužníkem:

- a) každá osoba, která měla splnit danou povinnost;
- b) každá osoba, která si byla vědoma nebo si měla být vědoma, že daná povinnost nebyla splněna, a která jednala na účet osoby, jež byla povinna splnit tuto povinnost;

c) každá osoba, která se zúčastnila úkonu, jenž vedl k nesplnění povinnosti a která si byla vědoma nebo si měla být vědoma, že celní prohlášení nebylo podáno, ačkoli mělo být.

4. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) je dlužníkem každá osoba, která má splnit podmínky, za nichž bylo povoleno, aby zboží opustilo celní území Unie s částečným nebo úplným osvobozením od vývozního cla.

Oddíl 3

Společná ustanovení pro celní dluh při dovozu i vývozu

Článek 83

Zákazy a omezení

1. Celní dluh při dovozu nebo vývozu vzniká i v případě, že se na zboží vztahují jakékoli zákazy nebo omezení dovozu nebo vývozu.

2. Celní dluh však nevzniká v případě:

a) protiprávního vstupu padělaných peněz na celní území Unie;

b) vstupu omamných a psychotropních látek na celní území Unie, a to látek jiných než těch, které jsou pod přísným dohledem příslušných orgánů za účelem jejich použití pro lékařské a vědecké účely.

3. Pro účely sankcí za porušení celních předpisů se však má za to, že celní dluh vznikl, je-li podle právních předpisů členského státu dovozní nebo vývozní clo nebo existence celního dluhu základem pro vyměření sankcí.

Článek 84

Více dlužníků

Odpovídá-li za zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající jednomu celnímu dluhu více osob, odpovídají společně a nerozdílně za zaplacení uvedené částky.

Článek 85

Obecná pravidla pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla

1. Částka dovozního nebo vývozního cla se stanoví na základě pravidel pro výpočet cla, která se na dané zboží vztahovala v okamžiku, kdy celní dluh u tohoto zboží vznikl.

2. Není-li možné přesně určit okamžik, kdy celní dluh vznikl, má se za to, že vznikl v době, kdy celní orgány zjistí, že se zboží nachází v situaci, za níž vzniká celní dluh.

Pokud však informace dostupné celní orgánům umožňují určit, že celní dluh vznikl před tímto zjištěním, má se za to, že celní dluh vznikl v nejzazším časovém okamžiku, který může být určen jako situace, v níž celní dluh vzniká.

Článek 86

Zvláštní pravidla pro výpočet částky dovozního cla

1. Pokud u zboží, jež bylo propuštěno do celního režimu nebo dočasně uskladněno, vznikly na celním území Unie náklady spojené s uskladněním nebo obvyklými formami manipulace, tyto náklady nebo navýšení hodnoty se při výpočtu částky dovozního cla nezohlední, jestliže deklarant tyto náklady dostatečným způsobem prokáže.

Celní hodnota, množství, povaha a původ zboží, které není zbožím Unie a které bylo použito při operacích, se však při výpočtu částky dovozního cla zohledňují.

2. Dojde-li u zboží, které bylo propuštěno do celního režimu, na celním území Unie v důsledku obvyklých forem manipulace ke změně sazebního zařazení, použije se na zboží propuštěné do tohoto režimu na žádost deklaranta původní sazební zařazení.

3. Vznikne-li u zušlechťovaných výrobků v důsledku režimu aktivního zušlechťovacího styku celní dluh, vyměří se částka dovozního cla odpovídající tomuto dluhu na žádost deklaranta na základě sazebního zařazení, celní hodnoty, množství, povahy a původu zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, v okamžiku přijetí celního prohlášení za toto zboží.

4. Ve zvláštních případech se však částka dovozního cla určí v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku bez žádosti deklaranta, aby se zabránilo obcházení sazebních opatření podle čl. 56 odst. 2 písm. h).

5. Vznikne-li celní dluh u zušlechťovaných produktů pocházejících z režimu pasivního zušlechťovacího styku nebo u náhradních produktů podle čl. 261 odst. 1, vypočte se výše dovozního cla na základě nákladů na zušlechťovací operaci provedenou mimo celní území Unie.

6. Stanoví-li celní předpisy u zboží použití zvýhodněného sazebního zacházení, osvobození nebo úplného nebo částečného osvobození od dovozního nebo vývozního cla podle čl. 56 odst. 2 písm. d) až g), článků 203, 204, 205 a 208, nebo článků 259 až 262 tohoto nařízení nebo podle nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla⁽¹⁾, použije se toto zvýhodněné sazební zacházení nebo osvobození rovněž v případech, kdy vznikl celní dluh podle článků 79 nebo 82 tohoto nařízení, pokud nedostatky, které vedly ke vzniku celního dluhu, nebyly pokusem o klamavé jednání.

Článek 87

Místo vzniku celního dluhu

1. Celní dluh vzniká v místě, kde je podáno celní prohlášení nebo prohlášení o zpětném vývozu uvedené v článcích 77, 78 a 81.

Ve všech ostatních případech celní dluh vzniká v místě, kde nastaly skutečnosti vedoucí ke vzniku celního dluhu.

Nemůže-li být toto místo určeno, vzniká celní dluh v místě, kde se podle zjištění celních orgánů zboží nacházelo v situaci vedoucí ke vzniku celního dluhu.

2. Pokud bylo zboží propuštěno do dosud nevyřízeného celního režimu nebo pokud nebylo dočasné uskladnění řádně ukončeno a ve stanovené lhůtě nemůže být místo, kde vzniká celní dluh, určeno podle odstavce 1 druhého nebo třetího pododstavce, vzniká celní dluh v místě, kde bylo zboží propuštěno do daného režimu, nebo kde v tomto režimu vstoupilo na celní území Unie, nebo kde bylo dočasně uskladněno.

3. Pokud údaje dostupné celním orgánům umožňují zjistit, že celní dluh pravděpodobně vznikl na více místech, má se za to, že celní dluh vznikl v místě, kde vznikl poprvé.

4. Pokud celní orgán zjistí, že celní dluh vznikl podle článku 79 nebo 82 v jiném členském státě a že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající tomuto dluhu je nižší než 10 000 EUR, považuje se tento celní dluh za celní dluh vzniklý v členském státě, ve kterém byl zjištěn.

Článek 88

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

a) pravidla pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla pro zboží, u něhož celní dluh vznikne v souvislosti se

zvláštním postupem, která doplní pravidla stanovená v článcích 85 a 86;

b) případy uvedené v čl. 86 odst. 4;

c) lhůta uvedená v čl. 87 odst. 2.

KAPITOLA 2

Jistota za celní dluh, který by mohl vzniknout, nebo který vznikl

Článek 89

Obecná ustanovení

1. Není-li stanoveno jinak, vztahuje se tato kapitola na jistoty za celní dluhy, které vznikly, i za dluhy, které mohou vzniknout.

2. Pokud celní orgány požadují poskytnutí jistoty za celní dluh, který by mohl vzniknout, nebo který vznikl, musí tato jistota pokrývat částku dovozního nebo vývozního cla a ostatní poplatky splatné v souvislosti s dovozem nebo vývozem zboží v situaci, kdy:

a) jistota je použita na propuštění zboží do tranzitního režimu Unie; nebo

b) jistota může být použita ve více než jednom členském státě.

Jistota, která nemůže být použita mimo členský stát, v němž je požadována, je platná pouze v daném členském státě a musí pokrývat alespoň částku dovozního nebo vývozního cla.

3. Požadují-li celní orgány poskytnutí jistoty, poskytne ji dlužník nebo osoba, která se může stát dlužníkem. Celní orgány mohou také povolit, aby jistotu poskytla jiná osoba než osoba, od níž se jistota požaduje.

4. Aniž je dotčen článek 97, požadují celní orgány pro určité zboží nebo celní prohlášení pouze jednu jistotu.

Jistota poskytnutá pro konkrétní celní prohlášení se použije ke krytí částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků u veškerého zboží, na které se toto prohlášení vztahuje nebo které bylo na jeho základě propuštěno, bez ohledu na to, zda je prohlášení správné, či nikoli.

⁽¹⁾ Úř.věst. L 324, 10.12.2009, s. 23.

Nebyla-li jistota uvolněna, může se v mezích zajištěné částky použít rovněž na vybrání částek dovozního nebo vývozního cla a jiných poplatků, které jsou splatné po kontrole po propuštění daného zboží.

5. Na žádost osoby uvedené v odstavci 3 tohoto článku mohou celní orgány v souladu s čl. 95 odst. 1, 2 a 3 povolit poskytnutí souborné jistoty ke krytí částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu ve vztahu ke dvěma nebo více operacím, prohlášením nebo celním režimům.

6. Celní orgány jistotu sledují.

7. Jistota se nepožaduje od států, regionálních a místních orgánů veřejné správy nebo jiných veřejnoprávních subjektů u činností, v nichž vystupují jako veřejné orgány.

8. Jistota se nepožaduje v žádné z těchto situací:

- a) u zboží přepravovaného po Rýnu a rýnských vodních cestách a po Dunaji a dunajských vodních cestách;
- b) u zboží přepravovaného zabudovaným přepravním zařízením;
- c) ve zvláštních případech, kdy je zboží propuštěno do režimu dočasného použití;
- d) u zboží propuštěného do tranzitního režimu Unie za využití zjednodušení podle čl. 233 odst. 4 písm. e) a přepravovaného námořní nebo vzdušnou cestou mezi přístavy Unie nebo mezi letišti Unie.

9. Celní orgány nemusí požadovat poskytnutí jistoty, jestliže výše dovozního nebo vývozního cla, které má být zajištěno, nepřesahuje statistický práh hodnoty pro celní prohlášení stanovený v čl. 3 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 ze dne 6. května 2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi ⁽¹⁾.

Článek 90

Povinná jistota

1. Je-li poskytnutí jistoty povinné, vyměří celní orgány tuto jistotu ve výši, která se rovná přesné částce dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiným poplatkům, lze-li tuto částku v době, kdy je jistota požadována, spolehlivě určit.

Není-li možné stanovit přesnou částku celního dluhu, vyměří se jistota ve výši nejvyšší možné částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků, které dle odhadu celních orgánů vznikly nebo mohou vzniknout.

2. Aniž je dotčen článek 95, je-li pro částku dovozního nebo vývozního cla odpovídající celním dluhům a jiným poplatkům, jejichž výše se mění v čase, poskytnuta souborná jistota, vyměří se jistota ve výši, která zajistí, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celním dluhům a jiným poplatkům bude vždy pokryta.

Článek 91

Nepovinná jistota

Není-li poskytnutí jistoty povinné, vyžaduje se tato jistota vždy, když se celní orgány domnívají, že je úhrada částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků ve stanovené lhůtě nejistá. Její výši tyto orgány stanoví tak, aby nepřesahovala částku uvedenou v článku 90.

Článek 92

Poskytnutí jistoty

1. Jistota může být poskytnuta v jedné z těchto forem:

- a) složením hotovosti nebo jakýmkoli jiným platebním prostředkem, který celní orgány uznávají jako rovnocenný složení hotovosti, v eurech nebo v měně členského státu, ve kterém se jistota požaduje;
- b) závazkem ručitele;
- c) jinou formou jistoty, která poskytuje rovnocennou záruku, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiné poplatky budou zaplacený.

2. Poskytnutí jistoty formou složení hotovosti nebo jiným rovnocenným platebním prostředkem se provádí podle platných předpisů členského státu, ve kterém je jistota požadována.

Je-li jistota poskytnuta složením hotovosti nebo jiným rovnocenným platebním prostředkem, neplatí z ní celní orgány žádné úroky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 23.

Článek 93**Volba jistoty**

Osoba, která je povinna poskytnout jistotu, si může zvolit, kterou z forem jistoty uvedených v čl. 92 odst. 1 poskytne.

Pokud však navržená forma jistoty není slučitelná s řádným prováděním daného celního režimu, mohou ji celní orgány odmítnout.

Celní orgány mohou požadovat, aby byla zvolená forma jistoty zachována po určitou dobu.

Článek 94**Ručitel**

1. Ručitelem uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. b) je třetí osoba usazená na celním území Unie. Není-li ručitelem úvěrová instituce nebo finanční instituce nebo pojišťovna akreditovaná v Unii v souladu s platnými právními předpisy Unie, schválí ručitele celní orgány, které jistotu požadují.

2. Ručitel se písemně zaváže, že zaplatí zajištěnou částku dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiným poplatkům.

3. Celní orgány mohou schválení navrhovaného ručitele nebo navrhovaného druhu jistoty odmítnout, pokud dle jejich názoru není možné zaručit, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiné poplatky budou ve stanovené lhůtě uhrazeny.

Článek 95**Souborná jistota**

1. Povolení uvedené v čl. 89 odst. 5 se udělí pouze osobám, jež splňují všechny tyto podmínky:

a) jsou usazení na celním území Unie;

b) splňují kritéria stanovená v čl. 39 písm. a);

c) jsou pravidelnými uživateli příslušných celních režimů nebo provozovateli dočasných skladů nebo splňují kritéria stanovená v čl. 39 písm. d).

2. Má-li být souborná jistota poskytnuta pro celní dluhy a jiné poplatky, které mohou vzniknout, může být hospodářskému subjektu povoleno poskytnout soubornou jistotu se sníženou částkou záruky nebo může být hospodářský subjekt zproštěn povinnosti jistotu poskytnout, pokud splňuje kritéria stanovená v čl. 39 písm. b) a c).

3. Má-li být souborná jistota poskytnuta pro celní dluhy a jiné poplatky, které vznikly, může být oprávněnému hospodářskému subjektu pro celní zjednodušení na základě žádosti povoleno poskytnout soubornou jistotu se sníženou částkou záruky.

4. Souborná jistota se sníženou částkou záruky podle odst. 3 je rovnocenná poskytnutí jistoty.

Článek 96**Dočasné zákazy týkající se používání souborných jistot**

1. V souvislosti se zvláštními postupy nebo dočasným uskladněním může Komise dočasně zakázat použití kterékoliv z těchto jistot:

a) souborné jistoty pro sníženou částku záruky nebo zproštění povinnosti jistotu poskytnout podle čl. 95 odst. 2;

b) souborné jistoty podle článku 95 u zboží, u kterého byly zjištěny rozsáhlé podvody.

2. V případech, na které se vztahuje odst. 1 písm. a) nebo b) tohoto článku, lze povolit použití souborné jistoty pro sníženou částku záruky nebo zproštění povinnosti poskytnout jistotu nebo použití souborné jistoty podle článku 95, pokud dotyčná osoba splní jednu z těchto podmínek:

a) dotyčná osoba může prokázat, že v souvislosti s dotčeným zbožím nevznikl celní dluh při operacích, které tato osoba vykonávala v průběhu dvou let předcházejících rozhodnutí uvedenému v odstavci 1;

b) pokud v průběhu dvou let předcházejících rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 celní dluhy vznikly, může tato osoba prokázat, že byly tyto dluhy ve stanovené lhůtě plně uhrazeny dlužníkem či dlužníky nebo ručitelem.

Pro získání povolení používat dočasně zakázanou soubornou jistotu musí dotyčná osoba rovněž splnit kritéria stanovená v čl. 39 písm. b) a c).

Článek 97

Doplňující nebo nová jistota

Zjistí-li celní orgány, že poskytnutá jistota nezaručuje nebo nadále nezaručuje spolehlivě či dostatečně, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiné poplatky budou uhrazeny ve stanovené lhůtě, vyžadují od všech osob uvedených v čl. 89 odst. 3, aby podle svého uvážení buď poskytly doplňující jistotu, nebo nahradily původní jistotu novou jistotou.

Článek 98

Propuštění zboží

1. Celní orgány jistotu okamžitě uvolní, jakmile celní dluh nebo odpovědnost za další poplatky zanikne nebo již nemůže vzniknout.

2. Zanikl-li celní dluh nebo odpovědnost za další poplatky částečně nebo může-li vzniknout již jen pro část zajištěné částky, uvolní se na žádost dotyčné osoby odpovídající část jistoty, pokud částka, o kterou se jedná, takový krok opodstatňuje.

Článek 99

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

- a) zvláštní případy, kdy není požadována jistota u zboží, které je propuštěno do režimu dočasného použití, v souladu s čl. 89 odst. 8 písm. c);
- b) forma jistoty podle čl. 92 odst. 1 písm. c) a pravidla týkající se ručitele podle článku 94;
- c) podmínky týkající se postupu pro udělení povolení k použití souborné jistoty se sníženou částkou záruky nebo zproštění povinnosti záruku poskytnout podle čl. 95 odst. 2;
- d) lhůty pro uvolnění jistoty.

Článek 100

Svěření prováděcích pravomocí

1. Komise stanoví v prováděcích aktech postupy:

a) pro určení částky jistoty včetně snížené částky záruky podle čl. 95 odst. 2 a 3;

b) ohledně poskytnutí a sledování jistoty podle článku 89, zrušení a odstoupení od závazku, který poskytl ručitel, podle článku 94 a uvolnění jistoty podle článku 98;

c) ohledně dočasných zákazů podle článku 96.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

2. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů opatření uvedená v článku 96.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

V závažných a naléhavých případech, které souvisejí s těmito opatřeními a, které jsou řádně odůvodněny potřebou rychle posílit ochranu finančních zájmů Unie a jejích členských států, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 285 odst. 5.

Má-li být o stanovisku výboru uvedeného v čl. 285 odst. 1 rozhodnuto písemným postupem, použije se čl. 285 odst. 6.

KAPITOLA 3

Výběr, platba, vrácení a prominutí částky dovozního nebo vývozního cla

Oddíl 1

Vyměření výše dovozního nebo vývozního cla, oznámení celního dluhu a zaúčtování

Článek 101

Vyměření výše dovozního nebo vývozního cla

1. Výši splatného dovozního nebo vývozního cla vyměří celní orgány příslušné podle místa, kde celní dluh vznikl nebo kde se má za to, že vznikl podle článku 87, jakmile k tomu mají potřebné údaje.

2. Aniž je dotčen článek 48, mohou celní orgány souhlasit, aby výši splatného dovozního nebo vývozního cla vyměřil deklarant.

3. Pokud vyměřená částka splatného dovozního nebo vývozního cla není celým číslem, lze tuto částku zaokrouhlit.

Pokud je částka uvedená v prvním pododstavci vyjádřena v eurech, nelze ji zaokrouhlit více než na nejbližší celé číslo nahoru nebo dolů.

Členský stát, jehož měnou není euro, může uplatňovat ustanovení druhého pododstavce obdobně, nebo se od ustanovení tohoto pododstavce odchýlit za předpokladu, že pravidla upravující zaokrouhlování nemají větší finanční dopad než pravidla stanovená v druhém pododstavci.

Článek 102

Oznámení celního dluhu

1. Celní dluh se dlužníkovi oznámí způsobem předepsaným v místě, kde celní dluh vznikl, nebo kde se má za to, že vznikl podle článku 87.

Oznámení uvedené v prvním pododstavci se nepoužije v žádném z těchto případů:

- a) pokud bylo do doby konečného vyměření výše dovozního nebo vývozního cla uloženo prozatímní obchodněpolitické opatření ve formě cla;
 - b) pokud je částka splatného dovozního nebo vývozního cla vyšší než částka vyměřená na základě rozhodnutí, které bylo učiněno v souladu s článkem 33;
 - c) pokud bylo původní rozhodnutí neoznámít celní dluh nebo jej oznámít spolu s částkou dovozního nebo vývozního cla, která je nižší než splatné dovozní nebo vývozní clo, učiněno na základě obecných předpisů, jež byly později zrušeny rozhodnutím soudu;
 - d) jsou-li celní orgány celními předpisy zproštěny povinností oznámít celní dluh.
2. Rovná-li se výše splatného dovozního nebo vývozního cla částce uvedené v celním prohlášení, považuje se propuštění zboží celními orgány za oznámení výše celního dluhu dlužníkovi.

3. Pokud se odstavec 2 nepoužije, celní orgány dlužníkovi celní dluh oznámí v okamžiku, kdy mohou stanovit výši splatného dovozního nebo vývozního cla a přijmout příslušné rozhodnutí.

Pokud by však oznámení celního dluhu mělo vliv na trestní vyšetřování, mohou celní orgány toto oznámení odložit do doby, kdy již trestní vyšetřování neohroží.

4. Pokud byla platba zajištěna, může být celní dluh odpovídající celkové výši dovozního nebo vývozního cla vztahující se k veškerému zboží propuštěnému jedné a téže osobě v době stanovené celními orgány oznámen na konci této doby. Doba stanovená celními orgány nepřesáhne 31 dní.

Článek 103

Promlčení celního dluhu

1. Celní dluh nelze dlužníkovi oznámit po uplynutí lhůty tří let ode dne vzniku celního dluhu.

2. Pokud celní dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení, prodlouží se tříletá lhůta uvedená v odstavci 1 na nejméně pět a nejvýše deset let v souladu s vnitrostátním právem.

3. Lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2 se pozastaví, pokud:

- a) je podán opravný prostředek v souladu s článkem 44; pozastavení se uplatní ode dne, kdy byl opravný prostředek podán, a po dobu trvání řízení o tomto opravném prostředku; nebo
- b) celní orgány dlužníkovi v souladu s čl. 22 odst. 6 sdělily důvody, na jejichž základě hodlají oznámít celní dluh; pozastavení se uplatní ode dne tohoto sdělení a až do uplynutí lhůty, během níž je dlužníkovi umožněno vyjádřit svůj názor.

4. Je-li povinnost zaplatit clo obnovena podle čl. 116 odst. 7, považují se lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 za pozastavené ode dne podání žádosti o vrácení či prominutí cla v souladu s článkem 121 do dne, kdy bylo učiněno rozhodnutí o vrácení nebo prominutí cla.

Článek 104**Zaúčtování**

1. Celní orgány uvedené v článku 101 zanesou do svého účetnictví v souladu s vnitrostátními právními předpisy výši splatného dovozního nebo vývozního cla stanoveného podle uvedeného článku.

První pododstavec se nepoužije v případech uvedených v čl. 102 odst. 1 druhém pododstavci.

2. Celní orgány nemusí zaúčtovat částky dovozního nebo vývozního cla, které podle článku 103 odpovídají celnímu dluhu, jež již nebylo možné dlužníkovi oznámit.

3. Členské státy stanoví praktické postupy pro zaúčtování částek dovozního nebo vývozního cla. Tyto postupy se mohou lišit podle toho, do jaké míry si celní orgány s ohledem na okolnosti, za nichž vznikl celní dluh, jsou či nejsou jisté, že tyto částky budou zaplacený.

Článek 105**Lhůty pro zaúčtování**

1. Vznikne-li celní dluh přijetím celního prohlášení s návrhem na propuštění zboží do jiného celního režimu než dočasněho použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo v důsledku jakéhokoli jiného úkonu, který má stejné právní účinky, zaúčtují celní orgány částku splatného dovozního nebo vývozního cla do čtrnácti dnů po propuštění zboží.

Pokud však byla platba zajištěna, může být celková výše dovozního nebo vývozního cla vztahující se k veškerému zboží propuštěnému jedné a téže osobě během lhůty stanovené celními orgány, která nesmí přesáhnout 31 dnů, zaúčtována celkově na konci této lhůty. K zaúčtování musí dojít do čtrnácti dnů od uplynutí dotyčné lhůty.

2. Lze-li zboží propustit s výhradou určitých podmínek, které upravují stanovení výše splatného dovozního nebo vývozního cla nebo jeho vybrání, provede se zaúčtování do čtrnácti dnů ode dne, kdy je výše splatného dovozního nebo vývozního cla stanovena nebo kdy je stanovena povinnost zaplatit toto clo.

Týká-li se však celní dluh prozatímního obchodněpolitického opatření ve formě cla, zaúčtuje se částka splatného dovozního nebo vývozního cla do dvou měsíců ode dne vyhlášení nařízení, kterým se stanoví konečné obchodněpolitické opatření, v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Vznikne-li celní dluh za jiných podmínek, než které jsou uvedeny v odstavci 1, zaúčtuje se částka splatného dovozního nebo vývozního cla do čtrnácti dnů ode dne, kdy celní orgány mohou stanovit výši příslušného dovozního nebo vývozního cla a přijmout rozhodnutí.

4. Odstavec 3 se použije v případě částky dovozního nebo vývozního cla, která má být vybrána nebo dovybrána, pokud částka splatného dovozního nebo vývozního cla nebyla zaúčtována v souladu s odstavci 1, 2 a 3 nebo pokud byla stanovena a zaúčtována ve výši, která je nižší než splatná částka.

5. Lhůty pro zaúčtování uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 se nepoužijí za nepředvídatelných okolností nebo v případech vyšší moci.

6. Zaúčtování může být odloženo v případě uvedeném v čl. 102 odst. 3 druhém pododstavci do doby, kdy oznámení celního dluhu již neohrozí trestní vyšetřování.

Článek 106**Přenesení pravomoci**

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví případy uvedené v čl. 102 odst. 1 písm. d), kdy jsou celní orgány zproštěny povinnosti oznámit celní dluh.

Článek 107**Svěření prováděcích pravomocí**

Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů opatření na zajištění vzájemné pomoci mezi celními orgány v případě vzniku celního dluhu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 2**Platba částky dovozního nebo vývozního cla****Článek 108****Obecné lhůty pro placení a pozastavení těchto lhůt**

1. Částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu oznámenému v souladu s článkem 102 zaplatí dlužník ve lhůtě, kterou stanoví celní orgány.

Aniž je dotčen čl. 45 odst. 2, nepřesáhne tato lhůta deset dní ode dne, kdy je dlužníkovi oznámena výše celního dluhu. V případě souhrnného zaúčtování za podmínek stanovených v čl. 105 odst. 1 druhém pododstavci se stanoví tato lhůta tak, aby neumožnila dlužníkovi získat delší lhůtu splatnosti, než by získal v případě, kdy by mu byl udělen odklad platby cla v souladu s článkem 110.

Tuto lhůtu mohou celní orgány prodloužit na žádost dlužníka, pokud byla výše splatného dovozního nebo vývozního cla stanovena během kontroly po propuštění zboží v souladu s článkem 48. Aniž je dotčen čl. 112 odst. 1, nepřesahuje toto prodloužení lhůty dobu nutnou k tomu, aby mohl dlužník učinit příslušné kroky ke splnění své povinnosti.

2. Je-li dlužník oprávněn použít při placení některou z úlev uvedených v člancích 110 až 112, zaplatí clo nejpozději do uplynutí lhůty nebo lhůt stanovených pro tyto úlevy.

3. Lhůta pro zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu se pozastaví v kterémkoliv z těchto případů:

- a) je-li podána žádost o prominutí cla podle článku 121;
- b) má-li být zboží zabaveno, zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu;
- c) pokud celní dluh vznikl podle článku 79 a dlužníků je více.

Článek 109

Platba

1. Platba se provádí v hotovosti nebo obdobnými platebními prostředky, včetně započtení přeplatku, v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

2. Platbu může místo dlužníka provést třetí osoba.

3. Dlužník může vždy zaplatit celou částku dovozního nebo vývozního cla nebo jeho část před uplynutím lhůty, která mu byla pro platbu poskytnuta.

Článek 110

Odklad platby

Celní orgány na žádost dotyčné osoby a pod podmínkou poskytnutí jistoty povolí odklad platby splatného cla některým z těchto způsobů:

- a) odděleně pro jednotlivé částky dovozního nebo vývozního cla zaúčtované v souladu s čl. 105 odst. 1 prvním pododstavcem nebo čl. 105 odst. 4;
- b) hromadně pro všechny částky dovozního nebo vývozního cla zaúčtované v souladu s čl. 105 odst. 1 prvním pododstavcem ve lhůtě stanovené celními orgány, která nesmí přesáhnout 31 dnů;
- c) hromadně pro všechny částky dovozního nebo vývozního cla, které je součástí celkového zaúčtování v souladu s čl. 105 odst. 1 druhým pododstavcem.

Článek 111

Doba odkladu platby

1. Doba odkladu platby podle článku 110 činí 30 dní.
2. Je-li platba odložena podle čl. 110 písm. a), doba odkladu platby začíná následující den po dni, kdy byla výše celního dluhu oznámena dlužníkovi.
3. Je-li platba odložena podle čl. 110 písm. b), doba odkladu platby začíná následující den po dni, kdy uplyne hromadná lhůta. Doba se zkrátí o počet dní odpovídající polovině počtu dní hromadné lhůty.
4. Je-li platba odložena podle čl. 110 písm. c), doba odkladu platby začíná následující den po dni, kdy uplyne lhůta stanovená pro propuštění dotyčného zboží. Doba se zkrátí o počet dní odpovídající polovině počtu dní dotyčné lhůty.
5. Je-li počet dní v dobách podle odstavce 3 a 4 lichý, rovná se počet dní, o němž se doba 30 dnů zkrátí podle uvedených odstavců, polovině nejbližšího nižšího sudého čísla.

6. Je-li doba podle odstavců 3 a 4 vyjádřena v kalendářních týdnech, mohou členské státy stanovit, že částka dovozního nebo vývozního cla, jejíž splatnost byla odložena, má být zaplacena nejpozději v pátek čtvrtého týdne následujícího po tomto kalendářním týdnu.

Je-li tato doba vyjádřena v kalendářních měsících, mohou členské státy stanovit, že částka dovozního nebo vývozního cla, jejíž splatnost byla odložena, má být zaplacena do šestnáctého dne měsíce následujícího po tomto kalendářním měsíci.

Článek 112

Jiné úlevy při placení

1. Za podmínky, že bude poskytnuta jistota, mohou celní orgány dlužníkovi kromě odkladu platby povolit i jiné úlevy při placení.

2. Jsou-li podle odstavce 1 umožněny úlevy při placení, vypočítá se z částky dovozního nebo vývozního cla úrok z úvěru.

V členských státech, jejichž měnou je euro, se sazba úroku z úvěru rovná úrokové sazbě zveřejněné v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, kterou Evropská centrální banka použila během svých hlavních refinančních operací v první den měsíce splatnosti, zvýšené o jeden procentní bod.

V členských státech, jejichž měnou není euro, se sazba úroku z úvěru rovná úrokové sazbě použité v první den daného měsíce národní centrální bankou během jejích hlavních refinančních operací, zvýšené o jeden procentní bod, nebo v případě členského státu, kde není sazba národní centrální banky k dispozici, nejvíce odpovídající sazbě použité v první den daného měsíce na peněžním trhu tohoto členského státu, zvýšené o jeden procentní bod.

3. Celní orgány mohou od vyžadování jistoty nebo úroku z úvěru upustit, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení situace dlužníka zjistí, že by to vyvolalo vážné hospodářské nebo sociální obtíže.

4. Celní orgány od účtování úroku z úvěru upustí v případě, že částka připadající na jeden úkon výběru je nižší než 10 EUR.

Článek 113

Vymáhání platby

Nebyla-li částka splatného dovozního nebo vývozního cla zaplacena ve stanovené lhůtě, zajistí celní orgány zaplacení této

částky všemi způsoby, jež jsou jim k dispozici podle právních předpisů příslušného členského státu.

Článek 114

Úroky z prodlení

1. K částce dovozního nebo vývozního cla se ode dne uplynutí stanovené lhůty do dne zaplacení připočítá úrok z prodlení.

V členských státech, jejichž měnou je euro, se sazba úroku z prodlení rovná úrokové sazbě zveřejněné v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, kterou Evropská centrální banka použila během svých hlavních refinančních operací v první den měsíce splatnosti, zvýšené o dva procentní body.

V členských státech, jejichž měnou není euro, se sazba úroku z prodlení rovná úrokové sazbě použité v první den daného měsíce národní centrální bankou během jejích hlavních refinančních operací, zvýšené o dva procentní body, nebo v případě členského státu, kde není sazba národní centrální banky k dispozici, nejvíce odpovídající sazbě použité v první den daného měsíce na peněžním trhu tohoto členského státu, zvýšené o dva procentní body.

2. Pokud celní dluh vznikl na základě článku 79 nebo 82 nebo pokud je oznámení celního dluhu výsledkem kontroly po propuštění zboží, připočte se k částce dovozního nebo vývozního cla úrok z prodlení za dobu ode dne vzniku celního dluhu do dne jeho oznámení.

Sazba úroku z prodlení se stanoví v souladu s odstavcem 1.

3. Celní orgány mohou upustit od vybrání úroku z prodlení, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení situace dlužníka zjistí, že by vybrání úroku z prodlení způsobilo vážné hospodářské nebo sociální potíže.

4. Celní orgány od účtování úroku z prodlení upustí v případě, že částka připadající na jeden úkon výběru je nižší než 10 EUR.

Článek 115

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla pro pozastavení lhůty pro placení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídajícího celnímu dluhu podle čl. 108 odst. 3 a dobu pozastavení.

Oddíl 3

Vrácení a prominutí

Článek 116

Obecná ustanovení

1. Jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto oddíle částky dovozního nebo vývozního cla se vracejí nebo promíjejí z kteréhokoliv z těchto důvodů:

- a) přeplatky na částkách dovozního nebo vývozního cla;
- b) vadné zboží nebo zboží neodpovídající smluvním podmínkám;
- c) chyba ze strany příslušných orgánů;
- d) v zájmu spravedlnosti.

Částka dovozního nebo vývozního cla se vrátí v případě, kdy byla zaplacená a platnost odpovídajícího celního prohlášení je v souladu s článkem 174 zrušena.

2. Celní orgány vrátí nebo prominou částku dovozního nebo vývozního cla uvedenou v odstavci 1, pokud činí alespoň 10 EUR, ledaže dotčená osoba požádá o vrácení nebo prominutí částky nižší.

3. Pokud mají celní orgány za to, že by clo mělo být vráceno nebo prominuto podle článku 119 nebo 120, příslušný členský stát postoupí věc k rozhodnutí Komisi v těchto případech:

- a) celní orgány mají za to, že zvláštní okolnosti jsou důsledkem nesplnění povinností ze strany Komise;
- b) celní orgány mají za to, že se Komise dopustila chyby ve smyslu čl. 119;
- c) okolnosti případu souvisejí s výsledky šetření Unie prováděného podle nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. května 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného

používání celních a zemědělských předpisů⁽¹⁾ nebo podle jiných právních předpisů Unie nebo dohod, které Unie uzavřela s některými zeměmi nebo skupinami zemí, obsahujících ustanovení o provádění takových šetření Unie;

- d) částka, kterou může být dotyčná osoba povinna zaplatit v souvislosti s jednou nebo více dovozními či vývozními operacemi, je v důsledku chyby nebo zvláštních okolností rovna částce 500 000 EUR nebo tuto částku převyšuje.

Bez ohledu na první pododstavec se věc nepostoupí v těchto situacích:

- a) Komise již přijala rozhodnutí v případě obsahujícím srovnatelné skutkové a právní otázky;
- b) Komise se již případem obsahujícím srovnatelné skutkové a právní otázky zabývá.

4. Pokud celní orgány ve lhůtách uvedených v čl. 121 odst. 1 samy zjistí, že částka dovozního nebo vývozního cla má být vrácena nebo prominuta podle článků 117, 119 nebo 120, vrátí ji nebo prominou z vlastního podnětu, s výhradou pravidel týkajících se rozhodovacích pravomocí.

5. Clo se nevrátí ani nepromine, je-li situace, která vedla k oznámení celního dluhu, výsledkem klamavého jednání dlužníka.

6. Pokud celní orgány clo vrátí, nejsou povinny platit úrok.

Úrok však musí být zaplacen, jestliže rozhodnutí o vrácení cla nebylo provedeno do tří měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí, s výjimkou případů, kdy nedodržení lhůty bylo mimo kontrolu celních orgánů.

V takových případech se úrok platí od data uplynutí tříměsíční lhůty do doby, než je clo vráceno. Úroková sazba se stanoví v souladu s článkem 112.

7. Jestliže celní orgány clo vrátí nebo prominou omylem a není-li původní celní dluh promlčen podle článku 103, původní celní dluh se obnoví.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1.

V takových případech je nutno jakýkoli úrok zaplacený podle odst. 5 druhého pododstavce nahradit.

Článek 117

Přeplatky na částkách dovozního nebo vývozního cla

1. Částka dovozního nebo vývozního cla se vrátí nebo promine, pokud původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu přesahuje splatnou částku nebo pokud byl celní dluh dlužníkovi oznámen v rozporu s čl. 102 odst. 1 písm. c) nebo d).

2. Pokud žádost o vrácení nebo prominutí vychází ze skutečnosti, že se v době přijetí celního prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu na dotyčné zboží vztahovala snížená nebo nulová sazba dovozního cla v rámci celní kvóty, celního stropu nebo jiného zvýhodněného sazebního režimu, clo se vrátí nebo promine za předpokladu, že v okamžiku podání žádosti spolu s nezbytnými doklady je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) v případě celní kvóty nebyl její objem ještě vyčerpán,
- b) v ostatních případech nedošlo k obnovení běžné celní sazby.

Článek 118

Vadné zboží nebo zboží neodpovídající smluvním podmínkám

1. Částka dovozního cla se vrátí nebo promine, vztahuje-li se oznámení celního dluhu na zboží, které bylo odmítnuto dovozcem vzhledem k tomu, že bylo v okamžiku propuštění vadné nebo neodpovídalo podmínkám smlouvy, na jejímž základě bylo dovezeno.

Za vadné zboží se považuje také zboží, které bylo poškozeno před propuštěním.

2. Bez ohledu na odstavce 3 se částka cla vrátí nebo promine za podmínky, že zboží nebylo používáno, s výjimkou počátečního použití nutného ke zjištění vady nebo skutečnosti, že neodpovídá smluvním podmínkám, a za podmínky, že opustilo celní území Unie.

3. Částka cla se nevrátí nebo nepromine v těchto situacích:

- a) zboží bylo před tím, než bylo propuštěno do volného oběhu, propuštěno do zvláštního režimu za účelem zkoušek,

ledaže se prokáže, že skutečnost, že zboží bylo vadné nebo neodpovídalo smluvním podmínkám, za běžných okolností v průběhu takových zkoušek nebylo možné zjistit;

- b) k vadnému stavu zboží bylo přihlédnuto při přípravě smluvních podmínek, zejména ceny, před tím, než bylo zboží propuštěno do celního režimu, s nímž je spojen vznik celního dluhu; nebo

- c) žadatel zboží prodal po zjištění, že je vadné nebo že neodpovídá smluvním podmínkám.

4. Namísto opuštění celního území Unie celní orgány na žádost dotyčné osoby povolí, aby zboží bylo propuštěno do režimu aktivního zuselechťovacího styku, včetně zničení, nebo do režimu vnějšího tranzitu nebo režimu uskladnění v celním skladu, nebo aby bylo umístěno do svobodného pásma.

Článek 119

Chyba ze strany příslušných orgánů

1. V případech jiných než těch, které jsou uvedeny v čl. 116 odst. 1 druhém pododstavci a v článcích 117, 118 a 120, se částka dovozního nebo vývozního cla vrátí nebo promine, pokud byla v důsledku chyby příslušných orgánů původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu nižší, než je splatná částka, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) dlužník tuto chybu nemohl přiměřeným způsobem zjistit; a
- b) dlužník jednal v dobré víře.

2. Pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 117 odst. 2, clo se vrátí nebo promine, jestliže skutečnost, že nebyla uplatněna snížená nebo nulová sazba cla, byla důsledkem chyby samotných celních orgánů a celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu obsahovalo všechny údaje a byly k němu přiloženy všechny doklady nezbytné pro uplatnění snížené nebo nulové sazby cla.

3. Je-li na základě systému správní spolupráce s orgány země či území mimo celní území Unie zboží uděleno preferenční zacházení, představuje potvrzení vydané těmito orgány, pokud se prokáže, že je nesprávné, chybu, kterou nebylo možné přiměřeným způsobem zjistit ve smyslu odst. 1 písm. a).

Vydání nesprávného potvrzení však není chybou, je-li potvrzení založeno na nesprávném popisu skutečností podaném vývozcem, s výjimkou případů, kdy si orgány vydávající potvrzení byly vědomy nebo si měly být vědomy toho, že zboží nesplňuje podmínky pro preferenční zacházení.

Má se za to, že dlužník jednal v dobré víře, je-li schopen prokázat, že v období dotyčných obchodních operací jednal s náležitou péčí, aby zajistil splnění všech podmínek pro preferenční zacházení.

Dlužník se však nemůže odvolat na dobrou víru, zveřejní-li Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o tom, že existují odůvodněné pochybnosti, zda daná země nebo území správně uplatňuje preferenční dohodu.

Článek 120

Jednání v zájmu spravedlnosti

1. V případech jiných než uvedených v čl. 116 odst. 1 druhém pododstavci a v člincích 117, 118 a 119 se částka dovozního nebo vývozního cla vrátí nebo promine v zájmu spravedlnosti, vznikl-li celní dluh za zvláštních okolností, jež nelze přičítat klamavému jednání nebo hrubé nedbalosti dlužníka.

2. Má se za to, že zvláštní okolnosti ve smyslu odstavce 1 existují, pokud je z okolností případu zřejmé, že se dlužník ve srovnání s jinými subjekty vykonávajícími stejnou podnikatelskou činnost nachází v mimořádné situaci a že by v případě neexistence těchto okolností neutrpěl újmu způsobenou výběrem částky dovozního nebo vývozního cla.

Článek 121

Postup při vrácení nebo prominutí cla

1. Žádosti o vrácení nebo prominutí cla podle článku 116 se předkládají celním orgánům v těchto lhůtách:

- a) v případě přeplatků na částkách dovozního nebo vývozního cla, chyby ze strany příslušných orgánů nebo jednání v zájmu spravedlnosti ve lhůtě tří let ode dne, kdy byl celní dluh oznámen;
- b) v případě vadného zboží nebo zboží neodpovídajícího smluvním podmínkám do jednoho roku ode dne, kdy byl celní dluh oznámen;

- c) v případě zrušení platnosti celního prohlášení ve lhůtě stanovené v pravidlech týkajících se zrušení platnosti.

Lhůty uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) se prodlouží, prokáže-li žadatel, že mu v podání žádosti ve stanovené lhůtě zabránily nepředvídatelné okolnosti nebo vyšší moc.

2. Pokud celní orgány nemohou na základě uvedených důvodů přiznat vrácení nebo prominutí částky dovozního nebo vývozního cla, jsou povinny přezkoumat odůvodněnost žádosti o vrácení nebo prominutí cla v kontextu ostatních důvodů pro vrácení nebo prominutí uvedených v článku 116.

3. Pokud byl proti oznámení celního dluhu podán opravný prostředek podle článku 44, příslušná lhůta uvedená v odst. 1 prvním pododstavci se pozastaví ode dne podání tohoto odvolání po dobu trvání odvolacího řízení.

4. Pokud celní orgán povolí vrácení nebo prominutí cla v souladu s články 119 a 120, informuje o tom dotyčný členský stát Komisi.

Článek 122

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž bude přijímat rozhodnutí podle čl. 116 odst. 3, zejména pokud jde o:

- a) podmínky pro převzetí věci;
- b) lhůtu pro přijetí rozhodnutí a pozastavení této lhůty;
- c) sdělování důvodů, na nichž Komise zamýšlí založit rozhodnutí, před přijetím rozhodnutí, jež by na dotčenou osobu mělo nepříznivý dopad;
- d) oznamování rozhodnutí;
- e) důsledky nepřijetí nebo neoznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 123

Svěření prováděcích pravomocí

1. Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

- a) vrácení a prominutí cla podle článku 116;
- b) informování Komise podle čl. 121 odst. 4 a pro informace, jež mají být poskytovány.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme rozhodnutí uvedené v čl. 116 odst. 3

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 285 odst. 2.

Má-li být o stanovisku výboru uvedeného v čl. 285 odst. 1 rozhodnuto písemným postupem, použije se čl. 285 odst. 6.

KAPITOLA 4

Zánik celního dluhu

Článek 124

Zánik

1. Aniž jsou dotčeny platné právní předpisy týkající se nevrácení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu v případě soudně prohlášené nesolventnosti dlužníka, povinnost zaplatit celní dluh při dovozu nebo vývozu zaniká:

- a) pokud již dlužníkovi nelze oznámit celní dluh podle článku 103;
- b) zaplacením částky dovozního nebo vývozního cla;
- c) s výhradou odstavce 5 prominutím částky dovozního nebo vývozního cla;

d) je-li u zboží navrženého na propuštění do režimu s povinností zaplatit dovozní nebo vývozní clo zrušena platnost celního prohlášení;

e) je-li zboží podléhající dovoznímu nebo vývoznímu clu zajištěno a současně nebo následně zabaveno;

f) je-li zboží podléhající dovoznímu nebo vývoznímu clu zničeno pod celním dohledem nebo přenecháno ve prospěch státu;

g) zmizí-li zboží nebo nejsou-li splněny povinnosti vyplývající z celních předpisů v důsledku úplného zničení nebo nenahraditelné ztráty tohoto zboží v důsledku jeho povahy, nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci nebo na příkaz celních orgánů; pro účely tohoto písmene se zboží považuje za nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být nikým používáno;

h) vznikl-li celní dluh podle článků 79 nebo 82 a jsou-li splněny tyto podmínky:

i) nedostatky, které vedly ke vzniku celního dluhu, neměly zásadní vliv na správné provádění daného celního režimu a nebyly pokusem o klamavé jednání,

ii) veškeré formalities nezbytné k nápravě situace zboží jsou následně splněny;

i) bylo-li zboží propuštěné do volného oběhu osvobozené od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného užití vyvezeno se souhlasem celních orgánů;

j) vznikl-li dluh podle článku 78 a jsou-li zrušeny formalities za účelem přiznání preferenčního sazebního zacházení uvedeného v daném článku;

k) vznikl-li celní dluh s výhradou odstavce 6 podle článku 79 a celním orgánům je náležitě prokázáno, že zboží nebylo použito nebo spotřebováno a opustilo celní území Unie.

2. V případech uvedených v odst. 1 písm. e) se však pro účely trestů za porušení celních předpisů má za to, že celní dluh nezanikl, je-li podle právních předpisů členského státu dovozní nebo vývozní clo nebo existence celního dluhu základem pro stanovení trestů.

3. Zanikne-li v souladu s odst. 1 písm. g) celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu osvobozeného od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného užití, považují se zbytky a odpad vzniklé v důsledku zničení zboží za zboží, které není zbožím Unie.

4. Platná ustanovení týkající se paušálních celních sazeb pro nenahraditelnou ztrátu v důsledku povahy zboží se použijí, pokud dotčená osoba neprokáže, že skutečná ztráta je vyšší než ztráta vypočtená za použití paušální sazby pro dotčené zboží.

5. Odpovídá-li za zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu více osob a je-li clo prominuto, povinnost zaplatit celní dluh zaniká pouze v případě osoby nebo osob, kterým je clo prominuto.

6. V případě uvedeném v odst. 1 písm. k) povinnost zaplatit celní dluh nezaniká u osoby nebo osob, které se pokusily o klamavé jednání.

7. Vznikl-li celní dluh podle článku 79, zaniká ve vztahu k osobě, která se nepokusila o klamavé jednání a která přispěla k boji proti podvodům.

Článek 125

Uplatnění sankcí

Zanikne-li celní dluh na základě čl. 124 odst. 1 písm. h), nezaniká oprávnění členských států uplatnit sankce za nedodržení celních předpisů.

Článek 126

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví seznam nedostatků, jež nemají zásadní vliv na správné provádění daného celního režimu, a které doplňují čl. 124 odst. 1 písm. h) bod i).

HLAVA IV

ZBOŽÍ VSTUPUJÍCÍ NA CELNÍ ÚZEMÍ UNIE

KAPITOLA 1

Vstupní souhrnné celní prohlášení

Článek 127

Podání vstupního souhrnného celního prohlášení

1. Pro zboží vstupující na celní území Unie se podává vstupní souhrnné celní prohlášení.

2. Od povinnosti uvedené v odstavci 1 lze upustit:

a) u dopravních prostředků a zboží přepravovaného dopravními prostředky, které pouze propouštějí teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Unie bez zastávky na tomto území; a

b) v ostatních případech, které jsou řádně odůvodněny druhem zboží nebo dopravy nebo vyžadovány mezinárodními dohodami.

3. Vstupní souhrnné celní prohlášení se podává u celního úřadu v místě prvního vstupu ve stanovené lhůtě a předtím, než zboží vstoupí na celní území Unie.

Celní orgány mohou povolit podání vstupního souhrnného celního prohlášení u jiného celního úřadu, jestliže tento úřad nezbytné údaje neprodleně sdělí nebo poskytne elektronickou cestou celnímu úřadu v místě prvního vstupu.

4. Vstupní souhrnné celní prohlášení podává dopravce.

Aniž jsou dotčeny povinnosti dopravce, může vstupní souhrnné celní prohlášení místo něj podat jedna z těchto osob:

a) dovozce nebo příjemce nebo jiná osoba, jejímž jménem nebo na jejíž účet dopravce jedná;

b) každá osoba, která je schopna dotčené zboží předložit nebo zajistit jeho předložení celnímu úřadu vstupu.

5. Vstupní souhrnné celní prohlášení musí obsahovat údaje nezbytné pro analýzu rizik pro účely bezpečnosti a zabezpečení.

6. Ve zvláštních případech, kdy nelze od osob uvedených v odstavci 4 získat všechny údaje uvedené v odstavci 5, může být jejich předložení uloženo jiným osobám, jež mají tyto údaje k dispozici a mají právo je předložit.

7. Celní orgány mohou připustit, aby k podání vstupního souhrnného celního prohlášení byly použity obchodní, přístavní nebo přepravní informační systémy, pokud tyto systémy obsahují údaje, které jsou pro toto prohlášení nezbytné, a tyto údaje jsou k dispozici ve stanovené lhůtě předtím, než zboží vstoupí na celní území Unie.

8. Celní orgány mohou povolit, aby bylo místo vstupního souhrnného celního prohlášení podáno oznámení a zajištěn přístup k údajům vstupního souhrnného celního prohlášení v počítačovém systému hospodářského subjektu.

Článek 128

Analýza rizik

Celní úřad uvedený v čl. 127 odst. 3 zajistí, aby v konkrétní lhůtě byla především pro účely bezpečnosti a zabezpečení provedena analýza rizik založená na vstupním souhrnném celním prohlášení uvedeném v čl. 127 odst. 1 nebo údajích uvedených v čl. 127 odst. 8, a na základě výsledků této analýzy rizik přijme nezbytná opatření.

Článek 129

Změna a zrušení platnosti vstupního souhrnného celního prohlášení

1. Deklarantovi může být na jeho žádost povoleno změnit po podání vstupního souhrnného celního prohlášení jeden nebo více údajů uvedených v tomto prohlášení.

Změnu však nelze provést poté, co:

- a) celní orgány informovaly osobu, která vstupní souhrnné celní prohlášení podala, o svém záměru provést kontrolu zboží;
- b) celní orgány zjistily nesprávnost údajů uvedených ve vstupním souhrnném celním prohlášení;
- c) zboží již bylo předloženo celním orgánům.

2. Nevstoupí-li zboží, pro něž bylo podáno vstupní souhrnné celní prohlášení, na celní území Unie, zruší celní orgány platnost uvedeného prohlášení v každém z těchto případů:

- a) na návrh deklaranta; nebo
- b) do 200 dnů od podání prohlášení.

Článek 130

Celní prohlášení podaná místo vstupního souhrnného celního prohlášení

1. Celní úřad uvedený v čl. 127 odst. 3 může upustit od požadavku podat vstupní souhrnné celní prohlášení v případě, že pro zboží bylo podáno celní prohlášení ještě před uplynutím lhůty pro podání uvedeného prohlášení. V takovém případě musí celní prohlášení obsahovat alespoň údaje nezbytné pro vstupní souhrnné celní prohlášení. Do doby, než je celní prohlášení přijato podle článku 172, považuje se za vstupní souhrnné celní prohlášení.

2. Celní úřad uvedený v čl. 127 odst. 3 může upustit od požadavku podat vstupní souhrnné celní prohlášení v případě, že pro zboží bylo podáno celní prohlášení pro dočasné uskladnění ještě před uplynutím lhůty pro podání vstupního souhrnného celního prohlášení. Celní prohlášení pro dočasné uskladnění musí obsahovat alespoň údaje nezbytné pro vstupní souhrnné celní prohlášení. Do předložení deklarovaného zboží celním orgánům v souladu s článkem 139 má celní prohlášení pro dočasné uskladnění účinky vstupního souhrnného celního prohlášení.

Článek 131

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty podle článku 284, kterými se stanoví:

- a) případy, v nichž se v souladu s čl. 127 odst. 2 písm. c) upouští od povinnosti podat vstupní souhrnné celní prohlášení;
- b) lhůta uvedená v čl. 127 odst. 3 a 7, v níž má být podáno vstupní souhrnné celní prohlášení předtím, než zboží vstoupí na celní území Unie, s ohledem na druh zboží nebo dopravy;
- c) případy uvedené v čl. 127 odst. 6 a další osoby, jimž může být v daných případech uloženo předložení údajů ze vstupního souhrnného celního prohlášení.

Článek 132

Svěření prováděcích pravomocí

Komise v prováděcích aktech stanoví:

- a) postupy pro podávání vstupního souhrnného celního prohlášení uvedeného v článku 127;

- b) postupy pro předkládání údajů ze vstupního souhrnného celního prohlášení dalšími osobami uvedenými v čl. 127 odst. 6;
- c) lhůtu, ve které má být provedena analýza rizik, a nezbytná opatření, která mají být přijata, podle článku 128;
- d) postupy pro změnu vstupního souhrnného celního prohlášení podle čl. 129 odst. 1;
- e) postupy pro zrušení platnosti vstupního souhrnného celního prohlášení podle čl. 129 odst. 2, a to s ohledem na řádné řízení vstupu zboží na území.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

KAPITOLA 2

Vstup zboží

Oddíl 1

Vstup zboží na celní území unie

Článek 133

Oznámení příjezdu námořního plavidla nebo letadla

1. Provozovatel námořního plavidla nebo letadla vstupujícího na celní území Unie oznámí příjezd celnímu úřadu v místě prvního vstupu po příjezdu dopravního prostředku.

Mají-li celní úřady k dispozici informace o příjezdu námořního plavidla nebo letadla, mohou upustit od požadavku na oznámení uvedeného v prvním pododstavci.

2. Celní orgány mohou povolit, aby k oznámení příjezdu dopravního prostředku byly použity přístavní nebo letištní systémy nebo jiné dostupné způsoby předávání informací.

Článek 134

Celní dohled

1. Zboží vstupující na celní území Unie podléhá od okamžiku vstupu na toto území celnímu dohledu a může podléhat celní kontrole. Jsou-li použitelné, vztahují se na něj zákazy a omezení odůvodněné mimo jiné veřejnými mravy, veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí, zvířat nebo rostlin, ochranou životního prostředí, ochranou národních kulturních statků, jež mají

uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu a ochranou průmyslového nebo obchodního vlastnictví, včetně kontrol prekurzorů omamných látek, zboží porušujícího určitá práva duševního vlastnictví a hotovosti, jakož i provádění opatření na zachování a řízení rybolovu a obchodněpolitických opatření.

Zboží zůstává pod celním dohledem po dobu nutnou ke zjištění jeho celního statusu a bez povolení celních orgánů nesmí být z celního dohledu vyjmuta.

Aniž je dotčen článek 254, přestává zboží Unie podléhat celnímu dohledu v okamžiku, kdy je stanoven jeho celní status.

Zboží, které není zbožím Unie, zůstává pod celním dohledem do okamžiku změny jeho celního statusu nebo do okamžiku jeho opuštění celního území Unie či jeho zničení.

2. Držitel zboží, které je pod celním dohledem, může na základě povolení celních orgánů zboží kdykoli zkontrolovat nebo z něj odebrat vzorky, zejména s cílem určit jeho sazební zařazení, celní hodnotu nebo celní status.

Článek 135

Doprava na příslušné místo

1. Osoba, která zboží přepravuje na celní území Unie, je povinna je dopravit neprodleně, po trase určené celními orgány a případně způsobem, který tyto orgány stanoví, k celnímu úřadu určenému celními orgány či na jakékoli jiné místo určené nebo schválené těmito orgány nebo do svobodného pásma.

2. Zboží musí být do daného svobodného pásma přepravováno přímo, vodní nebo vzdušnou cestou nebo, je-li přepravováno po zemi, aniž by prošlo jinou částí celního území Unie, jestliže je část hranice svobodného celního pásma totožná s pozemní hranicí mezi členským státem a třetí zemí.

3. Každá osoba, která přebírá odpovědnost za přepravu zboží po jeho vstupu na celní území Unie, je odpovědná za dodržení povinností stanovených v odstavcích 1 a 2.

4. Se zbožím, které na základě dohody uzavřené s příslušnou zemí nebo příslušným územím mimo celní území Unie může podléhat celním kontrolám ze strany celních orgánů členského státu a které se dosud nachází mimo celní území Unie, se zachází stejným způsobem jako se zbožím, které již bylo na celní území Unie přepravováno.

5. Odstavce 1 a 2 nevylučují použití zvláštních předpisů, pokud jde o zboží přepravované v příhraničních oblastech nebo potrubím a dráty, jakož i přepravu zanedbatelného hospodářského významu, jako jsou dopisy, pohlednice a tiskoviny a jim rovnocenné elektronické prostředky uchovávané na jiných médiích nebo zboží přepravované cestujícími, za podmínky, že tím není ohrožen celní dohled ani možnosti celní kontroly.

6. Odstavec 1 se nevztahuje na dopravní prostředky a zboží přepravované dopravními prostředky, které pouze proplouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Unie bez zastávky na tomto území.

Článek 136

Letecká a námořní přeprava uvnitř Unie

Články 127 až 130, článek 133, čl. 135 odst. 1, článek 137, články 139 až 141 a články 144 až 149 se nevztahují na zboží, které není zbožím Unie, a na zboží uvedené v článku 155, které dočasně opustilo celní území Unie při přepravě mezi dvěma body na tomto území námořní nebo vzdušnou cestou, pokud bylo mimo celní území Unie přepraveno po přímé trase bez zastávky:

Článek 137

Doprava za zvláštních okolností

1. Nemůže-li být povinnost uvedená v čl. 135 odst. 1 splněna z důvodu nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci, musí osoba, která má tuto povinnost splnit, nebo jiná osoba jednající na její účet bez zbytečného odkladu vyrozumět o této skutečnosti celní orgány. Nedojde-li v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci k úplnému zničení zboží, oznámí se celním orgánům rovněž místo, na kterém se zboží přesně nachází.

2. Jestliže byly loď nebo letadlo, na něž se vztahuje čl. 135 odst. 6, nuceny v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci dočasně zastavit nebo přistát na celním území Unie a povinnost uvedená v čl. 135 odst. 1 nemůže být splněna, je osoba, která loď nebo letadlo na celní území Unie dopravila, nebo jiná osoba jednající na její účet povinna neprodleně o této skutečnosti vyrozumět celní orgány.

3. Celní orgány určí opatření, která budou přijata k zajištění celního dohledu nad zbožím uvedeným v odstavci 1 nebo nad lodí či letadlem a veškerým zbožím na palubě této lodě nebo tohoto letadla za okolností stanovených v odstavci 2 a případně k zajištění jeho následné dopravy k celnímu úřadu nebo na jiné místo určené nebo schválené celními orgány.

Článek 138

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

- a) oznamování příjezdu podle článku 133;
- b) dopravu zboží podle čl. 135 odst. 5.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 2

Předložení zboží, jeho vykládka a kontrola

Článek 139

Předložení zboží celnímu úřadu

1. Zboží, které vstoupilo na celní území Unie, neprodleně po jeho vstupu předloží na určeném celním úřadě či jiném místě určeném nebo schváleném celními orgány nebo ve svobodném pásmu k celnímu řízení některá z těchto osob:

- a) osoba, která zboží na celní území Unie přepravila;
- b) osoba, jejímž jménem nebo na jejíž účet jedná osoba, která zboží na toto území přepravila;
- c) osoba, která převzala odpovědnost za přepravu zboží poté, co zboží vstoupilo na celní území Unie.

2. Je-li zboží na celní území Unie přepraveno námořní nebo leteckou cestou a zůstane-li na palubě stejného dopravního prostředku za účelem přepravy, je celnímu úřadu předloženo pouze v přístavu nebo na letišti, kde se vykládá nebo překládá. Zboží, které bylo přepraveno na celní území Unie a jež se v rámci své cesty vykládá a opět nakládá na stejný dopravní prostředek, aby bylo možno vyložit nebo naložit jiné zboží, se v daném přístavu nebo na daném letišti celnímu úřadu nepředkládá.

3. Aniž jsou dotčeny povinnosti osoby uvedené v odstavci 1, může zboží celnímu úřadu místo ní předložit některá z těchto osob:

- a) osoba, která zboží ihned propustí do celního režimu;

b) držitel povolení k provozování dočasných skladů nebo osoba, která vykonává činnost ve svobodném pásmu.

4. Osoba předkládající zboží uvede odkaz na vstupní souhrnné celní prohlášení nebo, jedná-li se o případ uvedený v článku 130, na celní prohlášení nebo celní prohlášení pro dočasné uskladnění podané ve vztahu k tomuto zboží, s výjimkou případů, kdy se od povinnosti podat vstupní souhrnné celní prohlášení upouští.

5. Není-li pro zboží, které není zbožím Unie a které se předkládá celnímu úřadu, podáno vstupní souhrnné celní prohlášení, a s výjimkou případů, kdy se od povinnosti podat toto celní prohlášení upouští, podá jedna z osob uvedených v čl. 127 odst. 4 neprodleně, aniž je dotčen čl. 127 odst. 6, toto prohlášení nebo místo něj celní prohlášení nebo celní prohlášení pro dočasné uskladnění.

6. Odstavec 1 nevyklučuje použití zvláštních předpisů, pokud jde o zboží přepravované v příhraničních oblastech nebo potrubím a dráty, jakož i přepravu zanedbatelného hospodářského významu, jako jsou dopisy, pohlednice a tiskoviny a jim rovnocenné elektronické prostředky uchovávané na jiných médiích nebo zboží přepravované cestujícími, za podmínky, že tím není ohrožen celní dohled ani možnosti celní kontroly.

7. Zboží předložené celnímu úřadu nesmí být bez souhlasu celních orgánů přemístěno z místa, kde bylo celnímu úřadu předloženo.

Článek 140

Vykládka a kontrola zboží

1. Zboží se vykládá a překládá z dopravních prostředků, kterými je přepravováno, pouze s povolením celních orgánů a na místech, která k tomu tyto orgány určí nebo schválí.

Povolení se však nevyžaduje v případech bezprostředně hrozícího nebezpečí, které vyžaduje okamžité vyložení veškerého zboží nebo jeho části. V takovém případě o tom musí být celní orgány neprodleně informovány.

2. Celní orgány mohou kdykoli požadovat, aby bylo zboží vyloženo a vybaleno za účelem jeho kontroly, odběru vzorků nebo kontroly dopravních prostředků, kterými je zboží přepravováno.

Článek 141

Zboží přepravované v režimu tranzitu

1. Ustanovení čl. 135 odst. 2 až 6 a články 139 a 140 a články 144 až 149 se nevztahují na zboží, které v okamžiku, kdy bylo přepravováno na celní území Unie, již bylo v režimu tranzitu.

2. Články 140 a 144 až 149 se vztahují na zboží, které není zbožím Unie a je přepravováno v režimu tranzitu, poté, co bylo předloženo celnímu úřadu určení na celním území Unie v souladu s předpisy upravujícími režim tranzitu.

Článek 142

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284 s cílem stanovit podmínky pro schvalování míst ve smyslu čl. 139 odst. 1.

Článek 143

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro předkládání zboží celnímu úřadu ve smyslu článku 139.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 3

Dočasné uskladnění zboží

Článek 144

Zboží v dočasném uskladnění

Zboží, které není zbožím Unie, musí být od okamžiku předložení celnímu úřadu dočasně uskladněno.

Článek 145

Prohlášení pro dočasné uskladnění

1. Pro zboží, které není zbožím Unie a předkládá se celnímu úřadu, musí být podáno prohlášení pro dočasné uskladnění, jež obsahuje všechny údaje nezbytné pro uplatnění ustanovení, jimiž se řídí dočasné uskladnění.

2. Doklady vztahující se ke zboží v dočasném uskladnění se celním orgánům poskytují, vyžadují-li to právní předpisy Unie nebo je-li to nezbytné pro účely celní kontroly.

3. Prohlášení pro dočasné uskladnění musí být podáno nejpozději v okamžiku předložení zboží celnímu úřadu jednou z osob uvedených v čl. 139 odst. 1 nebo 2.

4. Nebylo-li upuštěno od povinnosti podat vstupní souhrnné celní prohlášení, obsahuje prohlášení pro dočasné uskladnění odkaz na případné vstupní souhrnné celní prohlášení podané pro zboží předkládané celnímu úřadu, ledaže zboží již bylo v dočasném uskladnění nebo bylo propuštěno do celního režimu a neopustilo celní území Unie.

5. Celní orgány mohou povolit, aby celní prohlášení pro dočasné uskladnění bylo podáno také ve formě:

- a) odkazu na jakékoliv vstupní souhrnné celní prohlášení podané pro dané zboží, doplněného o údaje prohlášení pro dočasné uskladnění; nebo
- b) manifestu nebo jiného přepravního dokladu, pokud obsahuje údaje o prohlášení pro dočasné uskladnění s odkazem na jakékoliv vstupní souhrnné celní prohlášení pro dané zboží.

6. Celní orgány mohou povolit, aby k podání prohlášení pro dočasné uskladnění byly použity obchodní, přístavní nebo přepravní informační systémy, pokud obsahují údaje, které jsou pro toto prohlášení nezbytné, a tyto údaje jsou k dispozici v souladu s odstavcem 3.

7. Na prohlášení pro dočasné uskladnění se použijí články 188 až 193.

8. Prohlášení o dočasném uskladnění může být rovněž použito pro účely:

- a) oznámení příjezdu podle článku 133; nebo
- b) předložení zboží celnímu úřadu uvedenému v článku 139, pokud splňuje podmínky stanovené v uvedeném článku.

9. Prohlášení pro dočasné uskladnění se nevyžaduje, pokud nejpozději při předložení zboží celnímu úřadu je v souladu s články 153 až 156 prokázáno, že se jedná o zboží Unie.

10. Celní orgány uchovávají prohlášení pro dočasné uskladnění nebo k němu mají přístup za účelem ověření, že zboží, na které se vztahuje, je následně propuštěno do celního režimu nebo zpětně vyvezeno podle článku 149.

11. Pokud se zboží, které není zbožím Unie a je přepravováno v režimu tranzitu, předkládá celnímu úřadu určenému na celním území Unie, považují se pro účely odstavců 1 až 10 údaje pro příslušnou tranzitní operaci za prohlášení pro dočasné uskladnění, pokud splňují příslušné požadavky. Držitel zboží však může po ukončení tranzitního režimu podat prohlášení pro dočasné uskladnění.

Článek 146

Změna a zrušení platnosti prohlášení pro dočasné uskladnění

1. Deklarantovi se na žádost povolí změnit po podání prohlášení pro dočasné uskladnění jeden nebo více údajů uvedených v tomto prohlášení. Změnou však nesmí být rozšířena působnost tohoto prohlášení na jiné zboží než na zboží, na které se původně vztahovalo.

Změnu však nelze provést poté, co:

- a) celní orgány informovaly osobu, která prohlášení podala, o svém záměru provést kontrolu zboží;
- b) celní orgány zjistily nesprávnost údajů uvedených v prohlášení;

2. Není-li zboží, pro něž bylo podáno prohlášení pro dočasné uskladnění, předloženo celnímu úřadu, zruší celní orgány platnost uvedeného prohlášení v každém z těchto případů:

- a) na návrh deklaranta;
- b) do 30 dnů od podání prohlášení.

Článek 147

Podmínky a povinnosti související s dočasným uskladněním zboží

1. Dočasně uskladněné zboží se skladuje pouze v dočasných skladech v souladu s článkem 148, popřípadě v odůvodněných případech na jiných místech určených nebo schválených celními orgány.

2. Aniž je dotčen čl. 134 odst. 2, může být dočasně uskladněné zboží podrobeno pouze úkonům potřebným k tomu, aby bylo uchováno v nezměněném stavu, aniž by se měnila jeho obchodní úprava nebo technická charakteristika.

3. Držitel povolení podle článku 148 nebo osoba provádějící uskladnění zboží v případech, kdy je zboží uskladněno na jiných místech určených nebo schválených celními orgány, zodpovídá za vše následující:

a) zajištění toho, aby dočasně uskladněné zboží nebylo vyjmutο z celního dohledu;

b) splnění povinností vyplývajících z dočasného uskladnění zboží.

4. Pokud zboží nemůže být z jakéhokoli důvodu ponecháno v dočasném uskladnění, přijmou celní orgány neprodleně veškerá opatření k nápravě situace u zboží v souladu s články 197, 198 a 199.

Článek 148

Povolení k provozování dočasného skladu

1. K provozování dočasného skladu se vyžaduje povolení celních orgánů. Toto povolení není vyžadováno v případě, že provozovatelem dočasného skladu je sám celní orgán.

V povolení se uvedou podmínky, za nichž je provozování dočasného skladu povoleno.

2. Povolení uvedené v odstavci 1 se udělí pouze osobám, jež splňují tyto podmínky:

a) jsou usazeny na celním území Unie;

b) poskytnou potřebnou záruku řádného provedení operací; je-li v povolení uvedeném v čl. 38 odst. 2 písm. a) zohledněno provozování dočasného skladu, má se za to, že oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení tuto podmínku splňuje;

c) poskytnou jistotu podle článku 89.

Pokud byla poskytnuta souborná jistota, sleduje se dodržování povinností s touto jistotou spojených prostřednictvím vhodného auditu.

3. Povolení uvedené v odstavci 1 se udělí pouze, pokud jsou celní orgány schopny vykonávat celní dohled, aniž by musely uplatňovat administrativní opatření, která jsou neúměrná daným hospodářským potřebám.

4. Držitel povolení musí vést příslušné záznamy v podobě schválené celními orgány.

Záznamy musí obsahovat informace a údaje, které celním orgánům umožní dohled nad provozem dočasného skladu, zejména pokud jde o identifikaci uskladněného zboží, jeho celní status a pohyb.

Má se za to, že oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení splnil povinnost uvedenou v prvním a druhém pododstavci, pokud jsou jeho záznamy vhodné pro účely provozování dočasného uskladnění.

5. Celní orgány mohou držiteli povolení povolit, aby dočasně uskladněné zboží přemísťoval mezi různými dočasnými sklady, pokud takové přemísťování nezvyšuje riziko podvodu, a to v těchto případech:

a) toto přemísťování probíhá v působnosti jednoho celního orgánu nebo

b) na toto přemísťování se vztahuje pouze jedno povolení, udělené oprávněnému hospodářskému subjektu pro celní zjednodušení; nebo

c) v ostatních případech přemísťování.

6. Je-li to hospodářsky odůvodněné a nebude-li tím nepříznivě dotčen celní dohled, mohou celní orgány povolit uskladnění zboží Unie v dočasném skladu. Takové zboží se nepovažuje za dočasně uskladněné zboží.

Článek 149

Ukončení dočasného uskladnění

Zboží, které není zbožím Unie a je dočasně uskladněno, musí být do 90 dnů propuštěno do celního režimu nebo zpětně vyvezeno.

Článek 150**Volba celního režimu**

Není-li stanoveno jinak, má deklarant bez ohledu na povahu nebo množství zboží nebo jeho zemi původu, odeslání nebo určení možnost zvolit celní režim, do něhož má být zboží za podmínek platných pro tento režim propuštěno.

Článek 151**Přenesení pravomoci**

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

- a) podmínky pro schvalování míst podle čl. 147 odst. 1;
- b) podmínky pro udělování povolení k provozování dočasného skladu podle článku 148;
- c) případy přemísťování podle čl. 148 odst. 5 písm. c).

Článek 152**Svěření prováděcích pravomocí**

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

- a) podávání celního prohlášení pro dočasné uskladnění podle článku 145;
- b) změny celního prohlášení pro dočasné uskladnění podle čl. 146 odst. 1;
- c) zrušení platnosti celního prohlášení pro dočasné uskladnění podle čl. 146 odst. 2;
- d) přemísťování zboží v dočasném uskladnění podle čl. 148 odst. 5.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

HLAVA V**OBEČNÁ PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE CELNÍHO STATUSU, PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ DO CELNÍHO REŽIMU, OVĚŘOVÁNÍ, PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ A NAKLÁDÁNÍ SE ZBOŽÍM****KAPITOLA 1****Celní status zboží****Článek 153****Předpoklad celního statusu zboží Unie**

1. Veškeré zboží na celním území Unie se považuje za zboží, které má celní status zboží Unie, nezjistí-li se, že zboží není zbožím Unie.
2. Ve zvláštních případech, kdy se předpoklad uvedený v odstavci 1 neuplatní, je třeba celní status zboží Unie prokázat.
3. V zvláštních případech nemá zboží zcela získané na celním území Unie celní status zboží Unie, pokud bylo získáno ze zboží v dočasném uskladnění nebo zboží propuštěného do režimu vnějšího tranzitu, uskladnění, dočasného použití nebo aktivního zušlechťovacího styku.

Článek 154**Ztráta celního statusu zboží Unie**

Zboží Unie přestává být zbožím Unie v těchto případech:

- a) opustí-li celní území Unie, pokud se nepoužijí pravidla týkající se vnitřního tranzitu;
- b) bylo-li zboží propuštěno do režimu vnějšího tranzitu, uskladnění nebo aktivního zušlechťovacího styku, pokud to celní předpisy dovolují;
- c) bylo-li zboží propuštěno do režimu konečného užití a následně bylo buď přenecháno ve prospěch státu, nebo zničeno, přičemž po něm zůstal odpad;
- d) je-li po propuštění zboží zrušena platnost celního prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu.

Článek 155**Zboží Unie dočasně opouštějící celní území Unie**

1. V případech uvedených v čl. 227 odst. 2 písm. b) až f) si zboží zachová celní status zboží Unie pouze tehdy, je-li tento status zjištěn za určitých podmínek a způsobem, které jsou stanoveny celními předpisy.

2. Ve zvláštních případech se může zboží Unie pohybovat mezi dvěma místy na celním území Unie, aniž by podléhalo celnímu režimu, a dočasně též mimo toto území, aniž by došlo ke změně jeho celního statusu.

Článek 156

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

- a) případy, kdy se neuplatní předpoklad stanovený v čl. 153 odst. 1;
- b) podmínky pro povolení zjednodušeného prokazování celního statusu zboží Unie;
- c) případy, kdy zboží uvedené v čl. 153 odst. 3 nemá celní status zboží Unie;
- d) případy, kdy nedochází ke změně celního statusu zboží podle čl. 155 odst. 2.

Článek 157

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro prokazování a ověřování celního statusu zboží Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

KAPITOLA 2

Propuštění zboží do celního režimu

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 158

Uvedení zboží v celním prohlášení a dohled celních orgánů nad zbožím Unie

1. Veškeré zboží, které má být propuštěno do celního režimu, s výjimkou režimu svobodného pásma, musí být uvedeno v celním prohlášení, které je příslušné pro daný celní režim.

2. Ve zvláštních případech, kromě případů uvedených v čl. 6 odst. 2, lze podat celní prohlášení jinými způsoby, než je metoda elektronického zpracování dat.

3. Zboží Unie navržené v prohlášení k vývozu, k propuštění do režimu vnitřního tranzitu Unie nebo pasivního zušlechťovacího styku je pod celním dohledem od okamžiku přijetí celního prohlášení uvedeného v odstavci 1 až do okamžiku, kdy opustí celní území Unie nebo je přenecháno ve prospěch státu nebo zničeno nebo kdy je platnost celního prohlášení zrušena.

Článek 159

Příslušné celní úřady

1. Nestanoví-li právní předpisy Unie jinak, určí místní a věcnou příslušnost jednotlivých celních úřadů na svém území členské státy.

2. Členské státy zajistí, aby byly na těchto úřadech stanoveny dostatečné a vhodné úřední hodiny, a zohlední při tom povahu přepravy a zboží a celní režim, do něhož má být zboží propuštěno, aby nebyla bržděna ani narušena plynulost mezinárodní dopravy.

3. Není-li stanoveno jinak, je celním úřadem příslušným k propuštění zboží do určitého celního režimu celní úřad, do jehož působnosti spadá místo, v němž bylo zboží předloženo celnímu úřadu.

Článek 160

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví případy, v nichž lze podle čl. 158 odst. 2 podat celní prohlášení jinými způsoby, než je metoda elektronického zpracování dat.

Článek 161

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy:

- a) pro určení jiných příslušných celních úřadů, než jsou úřady uvedené v čl. 159 odst. 3, včetně celních úřadů vstupu a výstupu;
- b) pro podávání celního prohlášení v případech uvedených v čl. 158 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 2

Standardní celní prohlášení

Článek 162

Obsah standardního celního prohlášení

Standardní celní prohlášení obsahují veškeré náležitosti nezbytné pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení.

Článek 163

Podklady

1. Podklady, které jsou nezbytné pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, musí být ve vlastnictví deklaranta a být celním orgánům k dispozici v okamžiku podání celního prohlášení.

2. Podklady se celním orgánům poskytují, vyžadují-li to právní předpisy Unie nebo je-li to nezbytné pro účely celní kontroly.

3. Ve zvláštních případech mohou hospodářské subjekty podklady vypracovat, pokud to celní orgány povolí.

Článek 164

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla pro udělování povolení podle čl. 163 odst. 3.

Článek 165

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

a) podávání standardního celního prohlášení uvedeného v článku 162;

b) zajištění dostupnosti podkladů uvedených v čl. 163 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 3

Zjednodušená celní prohlášení

Článek 166

Zjednodušené celní prohlášení

1. Celní orgány mohou osobě povolit propuštění zboží do celního režimu na základě zjednodušeného celního prohlášení, které nemusí obsahovat některé údaje uvedené v článku 162 nebo podklady uvedené v článku 163.

2. Pravidelné využívání zjednodušeného celního prohlášení uvedeného v odstavci 1 podléhá povolení celních orgánů.

Článek 167

Doplňkové celní prohlášení

1. V případě zjednodušeného celního prohlášení podle článku 166 nebo zápisu do záznamů deklaranta podle článku 182 deklarant u příslušného celního úřadu ve stanovené lhůtě podá doplňkové celní prohlášení obsahující údaje, které jsou nezbytné pro daný celní režim.

V případě zjednodušeného celního prohlášení uvedeného v článku 166 musí být nezbytné podklady v držení deklaranta a být celním orgánům k dispozici ve stanovené lhůtě.

Doplňkové celní prohlášení může být obecné, pravidelné nebo souhrnné povahy.

2. Od povinnosti podat doplňkové celní prohlášení se upustí v těchto případech:

a) je-li zboží v režimu uskladnění v celním skladu;

b) v jiných zvláštních případech.

3. Celní orgány mohou od požadavku na podání doplňkového celního prohlášení upustit, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) zjednodušené celní prohlášení se týká zboží, jehož hodnota a množství jsou nižší než statistický práh;

b) zjednodušené celní prohlášení již obsahuje veškeré informace potřebné pro příslušný celní režim; a

c) zjednodušené celní prohlášení není podáno zápisem do záznamů deklaranta.

4. Zjednodušené celní prohlášení uvedené v článku 166 nebo zápis do záznamů deklaranta uvedený v článku 182 a doplňkové celní prohlášení se považují za jeden nedělitelný doklad, který nabývá účinku dnem přijetí zjednodušeného celního prohlášení v souladu s článkem 172, respektive dnem zápisu zboží do záznamů deklaranta.

5. Pro účely článku 87 se za místo, kde má být doplňkové celní prohlášení podáno, považuje místo, kde bylo podáno celní prohlášení.

Článek 168

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

- a) podmínky pro udělování povolení podle čl. 166 odst. 2;
- b) lhůta podle čl. 167 odst. 1 prvního pododstavce, v níž má být podáno doplňkové celní prohlášení;
- c) lhůta podle čl. 167 odst. 1 druhého pododstavce, v níž mají být podklady v držení deklaranta;
- d) ostatní konkrétní případy, kdy se upustí od povinnosti podávat doplňkové celní prohlášení podle čl. 167 odst. 2 písm. b).

Článek 169

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro podávání:

- a) zjednodušeného celního prohlášení uvedeného v článku 166;
- b) doplňkového celního prohlášení uvedeného v článku 167.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 4

Ustanovení, která se použijí na všechna celní prohlášení

Článek 170

Podání celního prohlášení

1. Aniž je dotčen čl. 167 odst. 1, celní prohlášení může podat každá osoba, která je schopna poskytnout veškeré informace, které jsou požadovány pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení. Tato osoba musí být rovněž schopna celnímu úřadu předmětné zboží předložit nebo zajistit jeho předložení.

Vyplyvají-li však z přijetí celního prohlášení pro určitou osobu zvláštní povinnosti, podá uvedené celní prohlášení tato osoba nebo její zástupce.

- 2. Deklarant musí být usazen na celním území Unie.
- 3. Odchylně od odstavce 2 nemusí být na celním území Unie usazení tito deklaranti:
 - a) osoby podávající celní prohlášení pro režim tranzitu nebo dočasného použití;
 - b) osoby příležitostně podávající celní prohlášení, a to i pro účely konečného užití nebo aktivního zúšlechťovacího styku, pokud to celní orgány považují za odůvodněné;

c) osoby usazené v zemi, jejíž území sousedí s celním územím Unie, které předkládají zboží, na něž se vztahuje celní prohlášení, u hraničního celního úřadu Unie sousedícího s touto zemí, pokud tato země, v níž jsou osoby usazeny, poskytuje reciproční výhody osobám usazeným na celním území Unie.

4. Celní prohlášení podléhají úřednímu ověření.

Článek 171

Podání celního prohlášení před předložením zboží

Celní prohlášení lze podat před očekávaným předložením zboží celnímu úřadu. Není-li zboží předloženo do 30 dnů od podání celního prohlášení, má se za to, že celní prohlášení nebylo podáno.

Článek 172

Přijetí celního prohlášení

1. Celní prohlášení splňující podmínky stanovené v této kapitole přijmou celní orgány okamžitě, za podmínky, že zboží, na které se vztahuje, bylo předloženo celnímu úřadu.

2. Není-li stanoveno jinak, je dnem přijetí celního prohlášení celními orgány den, který se použije pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží v celním prohlášení navrženo, a pro veškeré další dovozní nebo vývozní formalities.

Článek 173

Změna celního prohlášení

1. Deklarantovi se na jeho žádost povolí změna jednoho nebo více údajů uvedených v již přijatém celním prohlášení. Změnou však nesmí být rozšířena působnost celního prohlášení na jiné zboží než na zboží, na které se původně vztahovalo.

2. Změna se však nepovolí, jestliže je o její provedení požádáno poté, co došlo k jedné z těchto událostí:

- a) celní orgány informovaly deklaranta o svém záměru provést kontrolu zboží;
- b) celní orgány zjistily nesprávnost údajů uvedených v celním prohlášení;
- c) celní orgány zboží propustily.

3. Na žádost deklaranta podanou do tří let ode dne přijetí celního prohlášení může být povolena změna celního prohlášení po propuštění zboží, aby deklarant mohl splnit své povinnosti v souvislosti s propuštěním zboží do příslušného celního režimu.

Článek 174

Zrušení platnosti celního prohlášení

1. Na žádost deklaranta zruší celní orgány platnost již přijatého celního prohlášení v každém z těchto případů:

- a) jsou-li přesvědčeny, že zboží má být neprodleně propuštěno do jiného celního režimu;
- b) jsou-li přesvědčeny, že v důsledku zvláštních okolností již není propuštění do celního režimu, do kterého bylo zboží navrženo v celním prohlášení, odůvodněné.

Pokud však celní orgány informovaly deklaranta o svém záměru provést kontrolu zboží, přijme se žádost o zrušení platnosti celního prohlášení poté, co bude tato kontrola provedena.

2. Není-li stanoveno jinak, po propuštění zboží již platnost celního prohlášení nelze zrušit.

Článek 175

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví případy, kdy je platnost celního prohlášení zrušena po propuštění zboží, jak je uvedeno v čl. 174 odst. 2.

Článek 176

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

- a) podávání celního prohlášení podle článku 171;
- b) přijímání celního prohlášení uvedeného v článku 172, včetně uplatňování těchto pravidel v případech uvedených v článku 179;
- c) změny celního prohlášení po propuštění zboží podle čl. 173 odst. 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 5

Jiná zjednodušení

Článek 177

Zjednodušení při vyhotovení celního prohlášení pro zboží různých podpoložek celního sazebníku

1. Tvoří-li zásilku zboží, které patří do různých podpoložek celního sazebníku, a zacházení s jednotlivým zbožím podle příslušných podpoložek celního sazebníku pro účely vyhotovení celního prohlášení by bylo spojeno s prací a náklady neúměrnými dovoznímu nebo vývoznímu clu, které se na ně vztahuje, mohou celní orgány na žádost deklaranta souhlasit s tím, že celá zásilka bude podléhat dovoznímu nebo vývoznímu clu odpovídajícímu podpoložce zboží s nejvyšší celní sazbou dovozního nebo vývozního cla.

2. Celní orgány odmítnou použití zjednodušení uvedeného v odstavci 1 na zboží podléhající zákazům nebo omezením nebo spotřební dani, pokud je k uplatnění příslušného opatření zapotřebí správné zařazení.

Článek 178

Svěření prováděcích pravomocí

Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme opatření pro určení sazební podpoložky pro použití čl. 177 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Článek 179

Centralizované celní řízení

1. Celní orgány mohou na žádost povolit, aby u celního úřadu příslušného v místě, kde je osoba usazena, tato osoba podala celní prohlášení pro zboží, které je předkládáno celním orgánům na jiném celním úřadě.

Od požadavku na povolení uvedeného v první pododstavci lze upustit, pokud je celní prohlášení podáno a zboží předloženo celním úřadům podřízeným stejnému celnímu orgánu.

2. Žadatel o povolení uvedené v odstavci 1 musí být oprávněným hospodářským subjektem pro celní zjednodušení.

3. Celní úřad, u něž je celní prohlášení podáno:

a) dohlíží nad propuštěním zboží do příslušného celního režimu;

b) provádí celní kontroly za účelem ověření celního prohlášení podle čl. 188 písm. a) a b);

c) v odůvodněných případech žádá celní úřad, u něž je zboží předkládáno, o provedení celních kontrol za účelem ověření celního prohlášení podle čl. 188 písm. c) a d); a

d) provádí celní formality za účelem zajištění částky dovozního a vývozního cla, jež odpovídá celnímu dluhu.

4. Celní úřad, u něž je podáno celní prohlášení, a celní úřad, u něž je předkládáno zboží, si vyměňují informace nezbytné pro ověření celního prohlášení a pro propuštění zboží.

5. Celní úřad, u něž je zboží předkládáno, provádí bez ohledu na vlastní kontroly související se zbožím, jež vstoupilo na celní území Unie nebo jej opustilo, celní kontroly uvedené v odst. 3 písm. c) a poskytuje celnímu úřadu, u něž bylo podáno celní prohlášení, výsledky těchto kontrol.

6. Celní úřad, u něž bylo podáno celní prohlášení, propustí zboží v souladu s články 194 a 195, přičemž zohlední:

a) výsledky vlastních kontrol provedených za účelem ověření celního prohlášení;

b) výsledky kontrol provedených celním úřadem, u něž je zboží předkládáno, za účelem ověření celního prohlášení, a kontrol souvisejících se zbožím, jež vstoupilo na celní území Unie nebo jej opustilo.

Článek 180

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví podmínky pro udělování povolení podle čl. 179 odst. 1 prvního pododstavce.

Článek 181**Svěření prováděcích pravomocí**

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

- a) centralizované celní řízení včetně příslušných celních formalit a kontrol podle článku 179;
- b) upuštění od povinnosti předložit zboží podle čl. 182 odst. 3 v souvislosti s centralizovaným celním řízením.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Článek 182**Zápis do záznamů deklaranta**

1. Celní úřady mohou osobě na žádost povolit podání celního prohlášení, včetně zjednodušeného celního prohlášení, ve formě zápisu do záznamů deklaranta, pokud celní orgány mají v elektronickém systému deklaranta přístup k údajům z daného celního prohlášení v okamžiku, kdy je podáno celní prohlášení ve formě zápisu do záznamů deklaranta.
2. Celní prohlášení se považuje za přijaté v okamžiku zápisu zboží do záznamů.
3. Celní úřady mohou na žádost upustit od povinnosti předložit zboží. V takovém případě se zboží považuje za propuštěné v okamžiku zápisu do záznamů deklaranta.

Od uvedené povinnosti lze upustit pouze v případech, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) deklarant je oprávněným hospodářským subjektem pro celní zjednodušení;
- b) povaha a oběh příslušného zboží to vyžadují a jsou celnímu úřadu známy;
- c) celní úřad vykonávající dohled má přístup ke všem informacím, jež považuje za nezbytné k tomu, aby v případě potřeby mohl uplatnit své právo zboží přezkoumat; a

- d) v okamžiku zápisu do záznamů se na zboží již nevztahují zákazy nebo omezení, ledaže je v povolení uvedeno něco jiného.

Celní úřad vykonávající dohled může nicméně ve zvláštních případech požádat o předložení zboží.

4. V povolení se uvedou podmínky, za nichž je propuštěné zboží povoleno.

Článek 183**Přenesení pravomocí**

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví podmínky pro udělování povolení podle čl. 182 odst. 1.

Článek 184**Svěření prováděcích pravomocí**

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro zápis do záznamů deklaranta podle článku 182 včetně příslušných celních formalit a kontrol.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Článek 185**Samoschvalování**

1. Celní orgány mohou na žádost povolit hospodářskému subjektu, aby provedl některé celní formality, které mají provádět celní orgány, s cílem určit částku splatného dovozního a vývozního cla a provést některé kontroly pod celním dohledem.
2. Žadatel o povolení uvedené v odstavci 1 musí být oprávněným hospodářským subjektem pro celní zjednodušení.

Článek 186**Přenesení pravomocí**

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

- a) podmínky pro udělování povolení podle čl. 185 odst. 1;
- b) celní formalities a kontroly, jež má provádět držitel povolení podle čl. 185 odst. 1.

Článek 187

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro celní formalities a kontroly, které může provádět držitel povolení v souladu s čl. 185 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

KAPITOLA 3

Ověřování a propuštění zboží

Oddíl 1

Ověřování

Článek 188

Ověřování celního prohlášení

Za účelem ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení, které bylo přijato, celní orgány mohou:

- a) kontrolovat prohlášení a podklady;
- b) požadovat od deklaranta poskytnutí dalších dokladů;
- c) kontrolovat zboží;
- d) odebírat vzorky za účelem analýzy nebo důkladné kontroly zboží.

Článek 189

Kontrola zboží a odběr vzorků

1. Přepravu zboží na místa, kde bude kontrolováno a kde budou odebrány vzorky, jakož i veškerou nezbytnou manipulaci, která je s kontrolou zboží či odebráním vzorků spojená, zajišťuje deklarant sám nebo na svou odpovědnost. Vzniklé náklady nese deklarant.

2. Deklarant má právo být přítomen či zastoupen při kontrole zboží a odebírání vzorků. Mají-li k tomu celní orgány přiměřené důvody, mohou vyžadovat, aby byl deklarant nebo jeho zástupce přítomen při kontrole zboží nebo odebírání vzorků nebo aby jim poskytl potřebnou součinnost k usnadnění kontroly zboží nebo odebrání vzorků.

3. Jsou-li vzorky odebrány v souladu s platnými předpisy, nevzniká celním orgánům povinnost tyto vzorky zaplatit nebo nahradit, avšak nesou náklady na jejich analýzu nebo kontrolu.

Článek 190

Částečná kontrola zboží a částečný odběr vzorků

1. Je-li kontrolována pouze část zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, nebo jsou-li odebrány vzorky pouze z části zboží, jsou výsledky této částečné kontroly, analýzy nebo kontroly vzorků platné pro veškeré zboží, na které se vztahuje totéž celní prohlášení.

Jestliže se však deklarant domnívá, že výsledky částečné kontroly, analýzy nebo kontroly odebraných vzorků neplatí pro zbývající zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, může požadovat provedení další kontroly nebo odběru vzorků. Žádosti se vyhová, pokud zboží ještě nebylo propuštěno, nebo v případě, že již propuštěno bylo, prokáže-li deklarant, že zboží nebylo nijak upraveno.

2. Obsahuje-li celní prohlášení zboží spadající pod dvě nebo více položek, pokládají se pro účely odstavce 1 údaje ke zboží spadajícímu pod každou položku za samostatné celní prohlášení.

Článek 191

Výsledky ověření

1. Výsledky ověření celního prohlášení jsou podkladem pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží propuštěno.

2. Není-li celní prohlášení ověřováno, použije se odstavec 1 na základě údajů uvedených v dotýcném celním prohlášení.

3. Výsledky ověření zjištěné celními orgány mají stejnou dokazovací hodnotu na celém celním území Unie.

Článek 192

Opatření k identifikaci zboží

1. Je-li k zajištění dodržování ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, nutná jeho identifikace, přijmou celní orgány či případně hospodářské subjekty oprávněné k tomu celními orgány nezbytná opatření k identifikaci zboží.

Tato opatření k identifikaci zboží mají stejný právní účinek na celém celním území Unie.

2. Prostředky k identifikaci umístěné na zboží, obalu nebo dopravních prostředcích odstraní nebo zničí pouze celní orgány nebo případně hospodářské subjekty oprávněné k tomu celními orgány, není-li v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci jejich odstranění nebo zničení nezbytné k zajištění ochrany zboží nebo dopravních prostředků.

Článek 193

Svěření prováděcích pravomocí

Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví opatření týkající se ověření celního prohlášení, kontroly zboží a odběru vzorků a výsledků ověření.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 2

Propuštění

Článek 194

Propuštění zboží

1. Jsou-li splněny podmínky stanovené pro propuštění zboží do dotyčného režimu a pod podmínkou, že se na zboží nevztahují žádná omezení ani zákazy, propustí celní orgány zboží ihned poté, co byly údaje uvedené v celním prohlášení ověřeny nebo přijaty bez ověření.

První pododstavec se použije rovněž v případech, kdy ověření uvedené v článku 188 nelze dokončit v přiměřené lhůtě a přítomnost zboží pro účely ověření již není nutná.

2. Veškeré zboží, na které se vztahuje totéž celní prohlášení, se propouští současně.

Obsahuje-li celní prohlášení zboží spadající pod dvě nebo více položek, pokládají se pro účely prvního pododstavce údaje ke zboží spadajícímu pod každou položku za samostatné celní prohlášení.

Článek 195

Propuštění podmíněné zaplacením částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu nebo poskytnutím jistoty

1. Vznikne-li propuštěním zboží do celního režimu celní dluh, je propuštění zboží podmíněno zaplacením částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu nebo poskytnutím jistoty, kterou se tento dluh zajistí.

První pododstavec se však, aniž je dotčen třetí pododstavec, nevztahuje na dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

Požadují-li celní orgány na základě ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, poskytnutí jistoty, je zboží do tohoto celního režimu propuštěno až po poskytnutí této jistoty.

2. Ve zvláštních případech není propuštění zboží podmíněno poskytnutím jistoty pro zboží, na které se vztahuje žádost o čerpání celní kvóty.

3. Pokud se použije zjednodušení podle článků 166, 182 a 185 a je poskytnuta souborná jistota, není propuštění zboží podmíněno sledováním jistoty celními orgány.

Článek 196

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými stanoví případy uvedené v čl. 195 odst. 2.

KAPITOLA 4

Nakládání se zbožím

Článek 197

Zničení zboží

Mají-li k tomu celní orgány dostatečné důvody, mohou požadovat, aby bylo zboží, které bylo předloženo celnímu úřadu, zničeno, a o této skutečnosti vyrozumí jeho držitele. Náklady na zničení zboží nese držitel zboží.

Článek 198

Opatření přijímaná celními orgány

1. Celní orgány přijmou veškerá nezbytná opatření, včetně zabavení a prodeje nebo zničení zboží, pro nakládání se zbožím v těchto případech:

a) nebyla-li splněna jedna z povinností stanovených celními předpisy týkající se vstupu zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie, nebo bylo zboží vyjmutο z dohledu celních orgánů;

b) pokud zboží nemohlo být propuštěno z některého z těchto důvodů:

i) ve lhůtě stanovené celními orgány nebylo možno provést kontrolu zboží nebo v ní pokračovat z důvodů, které lze přičítat deklarantovi,

ii) doklady, které musí být poskytnuty před umístěním nebo propuštěním zboží do daného celního režimu, nebyly poskytnuty,

iii) ve stanovené lhůtě nebyly uhrazeny platby nebo nebyla poskytnuta jistota, které měly být uhrazeny nebo poskytnuty v souvislosti s dovozním nebo vývozním clem,

iv) na zboží se vztahují zákazy nebo omezení;

c) pokud zboží nebylo v přiměřené lhůtě po propuštění vyzvednuto;

d) pokud se po propuštění zjistí, že zboží nesplňovalo podmínky pro toto propuštění; nebo

e) pokud je zboží přenecháno ve prospěch státu v souladu s článkem 199.

2. Zboží, které není zbožím Unie a které bylo přenecháno ve prospěch státu, zabráno nebo zabaveno, se považuje za zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu. Zanes se do záznamů provozovatele celního skladu, popřípadě do záznamů celních orgánů, pokud mají zboží v držení ony.

Je-li již zboží, které má být zničeno, přenecháno ve prospěch státu, zajištěno nebo zabaveno, předmětem celního prohlášení, uvede se do záznamů odkaz na toto celní prohlášení. Celní orgány platnost tohoto celního prohlášení zruší.

3. Náklady opatření uvedených v prvním odstavci nese:

a) v případě uvedeném v odst. 1 písm. a) osoba, jež měla splnit příslušné povinnosti nebo jež celním orgánům neumožnila dohled nad zbožím;

b) v případech uvedených v odst. 1 písm. b) a c) deklarant;

c) v případě uvedeném v odst. 1 písm. d) osoba, jež má splnit podmínky, jimiž se řídí propuštění zboží;

d) v případě uvedeném v odst. 1 písm. e) osoba, jež zboží přenechá ve prospěch státu.

Článek 199

Přenechání zboží

Zboží, které není zbožím Unie, a zboží v režimu konečného užití může držitel režimu nebo případně držitel zboží na základě předchozího povolení celních orgánů přenechat ve prospěch státu.

Článek 200

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

a) zničení zboží podle článku 197;

b) prodej zboží podle čl. 198 odst. 1;

c) přenechání zboží ve prospěch státu podle článku 199.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

HLAVA VI

PROPUŠTĚNÍ DO VOLNÉHO OBĚHU A OSVOBOZENÍ OD DOVOZNÍHO CLA

KAPITOLA 1

Propuštění do volného oběhu

Článek 201

Rozsah působnosti a účinek

1. Zboží, které není zbožím Unie a které má být uvedeno na trh Unie nebo je zamýšleno k soukromému použití nebo k osobní spotřebě na celním území Unie, se propustí do volného oběhu.

2. Propuštění do volného oběhu zahrnuje:

- a) výběr veškerého dlužného dovozního cla;
- b) případně výběr dalších poplatků stanovených příslušnými platnými předpisy týkajícími se výběru těchto poplatků;
- c) uplatnění obchodněpolitických opatření a zákazů a omezení, pokud nebyla uplatněna v dřívější fázi; a
- d) splnění dalších formalit stanovených pro dovoz daného zboží.

3. Propuštěním do volného oběhu získává zboží, které není zbožím Unie, celní status zboží Unie.

Článek 202

Obchodněpolitická opatření

1. Pokud byly do volného oběhu propuštěny výrobky v režimu aktivního zušlechťovacího styku a výpočet částky dovozního cla se provádí podle čl. 86 odst. 3, použijí se obchodněpolitická opatření týkající se propuštění zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, do volného oběhu.

2. Odstavec 1 se nepoužije na odpad a zbytky.

3. Pokud byly do volného oběhu propuštěny výrobky v režimu aktivního zušlechťovacího styku a výpočet částky dovozního cla se provádí podle čl. 85 odst. 1, použijí se obchodněpolitická opatření týkající se tohoto zboží pouze tehdy, pokud těmto opatřením podléhá zboží propuštěné do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

4. Pokud právní předpisy Unie stanoví obchodněpolitická opatření pro propuštění do volného oběhu, nepoužijí se tato opatření na zpracované výrobky propuštěné do volného oběhu z režimu pasivního zušlechťovacího styku, pokud:

- a) si zpracované výrobky zachovají původ v Unii ve smyslu článku 60;
- b) je součástí pasivního zušlechťovacího styku oprava, včetně systému prosté výměny uvedeného v článku 261; nebo
- c) režim pasivního zušlechťovacího styku následuje po činnostech dalšího zpracování v souladu s článkem 258.

KAPITOLA 2

Osvobození od dovozního cla

Oddíl 1

Vrácené zboží

Článek 203

Rozsah působnosti a účinek

1. Zboží, které není zbožím Unie a původně bylo vyvezeno z celního území Unie jako zboží Unie a které je ve lhůtě tří let vráceno na toto území a v celním prohlášení navrženo na propuštění do volného oběhu, je na žádost dotyčné osoby osvobozeno od dovozního cla.

První pododstavec se použije i v případě, že vrácené zboží představuje pouze část zboží původně vyvezeného z celního území Unie.

2. Pokud to zvláštní okolnosti odůvodňují, lze tříletou lhůtu uvedenou v odstavci 1 prodloužit.

3. Bylo-li vrácené zboží před vývozem z celního území Unie propuštěno do volného oběhu bez cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě konkrétního konečného užití, přizná se osvobození od dovozního cla podle odstavce 1 pouze tehdy, má-li toto zboží být propuštěno do volného oběhu k témuž konečnému užití.

Má-li být dotyčné zboží propuštěno do volného oběhu k jinému konečnému užití, sníží se částka dovozního cla o případně vybranou částku cla při prvním propuštění tohoto zboží do volného oběhu. Je-li tato částka vyšší než částka vyměřená při propuštění vráceného zboží do volného oběhu, žádná náhrada se neposkytuje.

4. Ztratí-li zboží Unie svůj celní status zboží Unie podle článku 154 a je-li následně propuštěno do volného oběhu, použijí se odstavce 1, 2 a 3.

5. Osvobození od dovozního cla se poskytuje pouze tehdy, je-li zboží vráceno ve stavu, v němž bylo vyvezeno.

6. Osvobození od dovozního cla musí být podloženo informacemi, jež potvrzují splnění podmínek pro osvobození.

Článek 204

Zboží, na které se vztahovalo opatření stanovené v rámci společné zemědělské politiky

Není-li ve zvláštních případech stanoveno jinak, osvobození od dovozního cla stanovené v článku 203 se nepřizná zboží, které bylo zvýhodněno opatřeními v rámci společné zemědělské politiky a jež zahrnují jejich vývoz z celního území Unie.

Článek 205

Zboží, které již bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku

1. Článek 203 se použije na zušlechtěné výrobky, které byly původně zpětně vyvezeny z celního území Unie poté, co byly propuštěny do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

2. Na žádost deklaranta a za předpokladu, že deklarant předloží nezbytné informace, se částka dovozního cla za zboží uvedené v odstavci 1 určí v souladu s čl. 86 odst. 3. Den přijetí prohlášení o zpětném vývozu se považuje za den propuštění zboží do volného oběhu.

3. Osvobození od dovozního cla podle článku 203 se nepřizná v případě zušlechtěných výrobků, které byly vyvezeny v souladu s čl. 223 odst. 2 písm. c), není-li zajištěno, že zboží nebude propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

Článek 206

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

a) případy, kdy se zboží považuje za vrácené ve stavu, v němž bylo vyvezeno;

b) zvláštní případy podle článku 204.

Článek 207

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech procesní pravidla pro poskytování informací podle čl. 203 odst. 6.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 2

Mořský rybolov a produkty získané z moře

Článek 208

Produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z moře

1. Aniž je dotčen čl. 60 odst. 1, jsou od dovozního cla při svém propuštění do volného oběhu osvobozeny tyto produkty:

a) produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z teritoriálních vod země nebo území mimo celní území Unie pouze plavidly registrovanými nebo přihlášenými v některém členském státě a plujícími pod vlajkou tohoto státu;

b) produkty, které byly vyrobeny z produktů uvedených v písmenu a) na palubě plavidel, která je zpracovávají, splňujících podmínky stanovené v písmenu a).

2. Osvobození od dovozního cla podle odstavce 1 musí být doloženo splněním podmínek uvedených v uvedeném odstavci.

Článek 209

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy, jakými se dokládá splnění podmínky podle čl. 208 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

HLAVA VII

ZVLÁŠTNÍ REŽIMY

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 210

Rozsah působnosti

Zboží může být propuštěno do některé z těchto kategorií zvláštních režimů:

- a) tranzit, což zahrnuje vnější a vnitřní tranzit;
- b) uskladnění, což zahrnuje uskladnění v celním skladu a svobodná pásma;
- c) zvláštní účel, což zahrnuje dočasné použití a konečné užití;
- d) zušlechtnění, což zahrnuje aktivní a pasivní zušlechťovací styk.

Článek 211

Povolení

1. Povolení vydané celními orgány se vyžaduje pro:

- a) použití režimu aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku, režimu dočasného použití nebo režimu konečného užití;
- b) provozování zařízení pro uskladnění zboží v celním skladu, kromě případů, kdy skladovací zařízení provozuje samotný celní orgán.

Podmínky, za kterých je povoleno použití jednoho nebo více režimů uvedených v prvním pododstavci nebo provozování skladovacích zařízení, se uvedou v povolení.

2. Celní orgány udělí povolení se zpětným účinkem, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) jsou prokázány hospodářské důvody;
- b) žádost nesouvisí s pokusem o klamavé jednání;

c) žadatel na základě účtů nebo záznamů prokázal, že:

- i) jsou splněny veškeré požadavky daného režimu;
- ii) zboží může popřípadě být pro rozhodné období identifikováno;
- iii) uvedené účty nebo záznamy umožňují kontrolu daného režimu;
- d) je možné splnit všechny formalities nezbytné pro nápravu situace u zboží, včetně případného zrušení platnosti příslušného celního prohlášení;
- e) žadateli nebylo uděleno povolení se zpětným účinkem v průběhu tří let ode dne přijetí žádosti;
- f) posouzení ekonomických podmínek se nevyžaduje, ledaže se žádost týká obnovení povolení pro stejný druh operace a zboží;

g) žádost se netýká provozování skladovacích zařízení pro uskladnění zboží v celním skladu; a

h) pokud se žádost týká obnovení povolení pro stejný druh operace a zboží, musí být podána do tří let od pozbytí platnosti původního povolení.

Celní orgány mohou povolení se zpětným účinkem udělit i tehdy, pokud zboží propuštěné do celního režimu již není dostupné v okamžiku, kdy byla žádost o toto povolení přijata.

3. Není-li stanoveno jinak, je povolení uvedené v odstavci 1 udělováno pouze osobám, které splňují všechny následující podmínky:

- a) jsou usazeny na celním území Unie;
- b) poskytnou potřebnou záruku řádného provedení operací; pokud je v povolení uvedeném v čl. 38 odst. 2 písm. a) zohledněna činnost týkající se dotyčného zvláštního režimu, má se za to, že oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení splňuje tuto podmínku.

c) může-li u zboží, které bylo propuštěno do zvláštního režimu, vzniknout celní dluh nebo jiné poplatky, poskytnou jistotu v souladu s článkem 89; a

d) v případě dočasného použití používají zboží nebo zajišťují jeho použití, a v případě režimu aktivního zušlechťovacího styku provádějí nebo zajišťují provádění zušlechťovacích operací.

4. Není-li stanoveno jinak, je povolení uvedené v odstavci 1 uděleno pouze tehdy, jsou-li kromě podmínek uvedených v odstavci 3 splněny i všechny tyto podmínky:

a) celní orgány mohou nad prováděním daného režimu vykonávat celní dohled, aniž by musely uplatňovat administrativní opatření, která jsou neúměrná daným hospodářským potřebám;

b) povolením použít režim zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců Unie (hospodářské podmínky).

5. Není-li prokázáno něco jiného nebo pokud se hospodářské podmínky považují za splněné, má se za to, že zásadní zájmy výrobců Unie uvedené v odst. 4 písm. b) nejsou nepříznivě dotčeny.

6. Je-li prokázáno, že by zásadní zájmy výrobců Unie mohly být nepříznivě dotčeny, provede se přezkoumání hospodářských podmínek na úrovni Unie.

Článek 212

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

a) podmínky pro udělování povolení pro postupy uvedené v čl. 211 odst. 1;

b) výjimky z podmínek uvedených v čl. 211 odst. 3 a 4;

c) případy, ve kterých se hospodářské podmínky považují za splněné, jak je uvedeno v čl. 211 odst. 5.

Článek 213

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro přezkoumání hospodářských podmínek podle čl. 211 odst. 6.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Článek 214

Záznamy

1. S výjimkou režimu tranzitu nebo není-li stanoveno jinak, vede držitel povolení, držitel režimu a všechny osoby, které provádějí činnost zahrnující uskladnění, opracování nebo zpracování zboží nebo prodej či nákup zboží ve svobodných pásmech, vhodné záznamy o zboží ve formě schválené celními orgány.

Záznamy obsahují informace a údaje, které celním orgánům umožní dohled nad dotyčným režimem, zejména pokud jde o identifikaci zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno, jeho celní status a pohyb.

2. Má se za to, že oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení splnil povinnost stanovenou v odstavci 1, pokud jsou jeho záznamy vhodné pro účely dotyčného zvláštního režimu.

Článek 215

Vyřízení zvláštního režimu

1. V případech jiných než režim tranzitu a aniž je dotčen článek 254, je zvláštní režim, vyřízen v okamžiku, kdy zboží propuštěné do režimu, či zušlechťené výrobky propuštěné do následného celního režimu, opustily celní území Unie nebo byly zničeny a nezůstal po nich žádný odpad nebo byly přenechány ve prospěch státu podle článku 199.

2. Celní orgány režim tranzitu vyřídí, pokud je na základě porovnání údajů, které má k dispozici celní úřad odesláni, s údaji, které má k dispozici celní úřad určení, patrné, že tento režim byl řádně ukončen.

3. Celní orgány učiní všechna opatření potřebná k tomu, aby napravily situaci u zboží, u něž nebyl příslušný režim vyřízen v souladu se stanovenými podmínkami.

4. Není-li stanoveno jinak, proběhne vyřízení režimu ve stanovené lhůtě.

Článek 216

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví lhůta uvedená v čl. 215 odst. 4.

Článek 217

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro vyřízení zvláštního režimu podle článku 216.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Článek 218

Převod práv a povinností

Práva a povinnosti držitele režimu ve vztahu ke zboží, které bylo propuštěno do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, mohou být zcela nebo zčásti převedeny na jinou osobu, která splňuje podmínky stanovené pro daný režim.

Článek 219

Pohyb zboží

Ve zvláštních případech se zboží propuštěné do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, nebo zboží ve svobodném pásmu může pohybovat mezi různými místy na celním území Unie.

Článek 220

Obvyklé formy manipulace

Zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu zušlechtění nebo které bylo umístěno do svobodného pásma, může být podrobeno obvyklým formám manipulace, jejichž cílem je zajistit uchování zboží, zlepšit jeho vzhled nebo obchodní jakost nebo je upravit pro distribuci nebo další prodej.

Článek 221

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

a) příslušné případy a podmínky, pokud jde o pohyb zboží propuštěného do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, nebo umístěného do svobodného pásma podle článku 219;

b) obvyklé formy manipulace se zbožím propuštěným do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu zušlechtění nebo umístěným do svobodného pásma podle článku 220.

Článek 222

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

a) převod práv a povinností držitele režimu ve vztahu ke zboží, které bylo propuštěno do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, v souladu s článkem 218;

b) pohyb zboží propuštěného do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, nebo umístěného do svobodného pásma podle článku 219.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Článek 223

Rovnocenné zboží

1. Rovnocenným zbožím je zboží Unie, které je uskladněno, použito nebo zpracováno místo zboží propuštěného do zvláštního režimu.

V režimu pasivního zušlechtovacího styku je rovnocenným zbožím zboží, které není zbožím Unie a které je zpracováno místo zboží Unie, které bylo propuštěno do režimu pasivního zušlechtovacího styku.

Není-li stanoveno jinak, má rovnocenné zboží stejný osmi-místný kód kombinované nomenklatury, stejnou obchodní jakost a stejné technické charakteristiky jako zboží, které nahrazuje.

2. Je-li zajištěn řádný průběh režimu, zejména pokud jde o celní dohled, celní orgány na žádost povolí:

a) použití rovnocenného zboží v režimu uskladnění v celním skladu, svobodných pásmech, konečného užití a zušlechtovacího styku;

b) použití rovnocenného zboží v režimu dočasného použití ve zvláštních případech;

- c) v případě režimu aktivního zušlechťovacího styku vývoz zušlechtěných výrobků, které byly získány z rovnocenného zboží ještě před dovozem zboží, které nahrazují;
- d) v případě režimu pasivního zušlechťovacího styku dovoz zušlechtěných výrobků, které byly získány z rovnocenného zboží ještě před vývozem zboží, které nahrazují.

Pokud je v povolení uvedeném v čl. 38 odst. 2 písm. a) zohledněna činnost týkající se použití rovnocenného zboží pro dotyčný režim, má se za to, že oprávněný hospodářský subjekt pro celní zjednodušení splnil podmínku zajištění řádného průběhu režimu.

3. Použití rovnocenného zboží není povoleno v žádném z těchto případů:

- a) provádí-li se u zboží v režimu aktivního zušlechťovacího styku pouze obvyklé formy manipulace vymezené v článku 220;
- b) platí-li zákaz vracet dovozní clo nebo přiznávat osvobození od dovozního cla pro nepůvodní zboží, které bylo použito při výrobě zušlechtěných výrobků v režimu aktivního zušlechťovacího styku a pro něž je vydán nebo vystaven doklad o původu v rámci preferenční dohody mezi Uníí a některými zeměmi či územími mimo celní území Unie nebo skupinami těchto zemí či území;
- c) pokud by to vedlo k neoprávněné výhodě týkající se dovozního cla nebo je-li to stanoveno v právních předpisech Unie.

4. V případě uvedeném v odst. 2 písm. c) a pokud by zušlechtěné výrobky podléhaly vývoznímu clu, jestliže by nebyly vyvezeny v rámci aktivního zušlechťovacího styku, poskytne držitel povolení jistotu pro zajištění úhrady vývozního cla pro případ, že zboží, které není zbožím Unie, nebude dovezeno ve lhůtě uvedené v čl. 257 odst. 3.

Článek 224

Přenesení pravomoci

Komise je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

- a) výjimky z čl. 223 odst. 1 třetího pododstavce;

- b) podmínky, za nichž se užívá rovnocenné zboží podle čl. 223 odst. 2;

- c) zvláštní případy, kdy se rovnocenné zboží použije v režimu dočasného použití podle čl. 223 odst. 2 písm. b);

- d) případy, kdy použití rovnocenného zboží není povoleno podle čl. 223 odst. 3 písm. c).

Článek 225

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro používání rovnocenného zboží povolené podle čl. 223 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

KAPITOLA 2

Tranzit

Oddíl 1

Vnější a vnitřní tranzit

Článek 226

Vnější tranzit

1. Režim vnějšího tranzitu umožňuje přepravu zboží, které není zbožím Unie, mezi dvěma místy na celním území Unie, aniž by toto zboží podléhalo:

- a) dovoznímu clu;
- b) jiným poplatkům stanoveným dalšími příslušnými platnými předpisy;
- c) obchodněpolitickým opatřením, pokud tato opatření nezakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.

2. Ve zvláštních případech se zboží Unie propustí do režimu vnějšího tranzitu.

3. Přeprava uvedená v odstavci 1 se uskutečňuje jedním z těchto způsobů:

- a) v režimu vnějšího tranzitu Unie;
- b) v souladu s Úmluvou TIR, pokud tato přeprava:
- i) byla zahájena nebo má být ukončena mimo celní území Unie;
 - ii) probíhá mezi dvěma místy na celním území Unie přes území země nebo území mimo celní území Unie;
- c) v souladu s Úmluvou ATA/Istanbulskou úmluvou, pokud jde o tranzit;
- d) na podkladě Rýnského manifestu (článek 9 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně);
- e) na podkladě formuláře 302 v rámci Dohody mezi stranami Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil, podepsané v Londýně dne 19. června 1951;
- f) v rámci poštovního systému v souladu s akty Světové poštovní unie, pokud je zboží přepravováno držiteli nebo pro držitele práv a povinností vyplývajících z těchto aktů.

Článek 227

Vnitřní tranzit

1. Režim vnitřního tranzitu umožňuje za podmínek stanovených v odstavci 2 přepravu zboží Unie mezi dvěma místy na celním území Unie přes zemi nebo území mimo toto celní území bez změny jeho celního statusu.
2. Přeprava uvedená v odstavci 1 se uskutečňuje jedním z těchto způsobů:
 - a) v režimu vnitřního tranzitu Unie, je-li tato možnost upravena v mezinárodní dohodě;
 - b) v souladu s Úmluvou TIR;
 - c) v souladu s Úmluvou ATA / Istanbulskou úmluvou, pokud jde o tranzit;

- d) na podkladě Rýnského manifestu (článek 9 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně);
- e) na podkladě formuláře 302 stanoveného v Dohodě mezi stranami Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil, podepsané v Londýně dne 19. června 1951;
- f) v rámci poštovního systému v souladu s akty Světové poštovní unie, pokud je zboží přepravováno držiteli nebo pro držitele práv a povinností vyplývajících z těchto aktů.

Článek 228

Jediné území pro účely tranzitu

Je-li zboží v rámci celního území Unie přepravováno z jednoho bodu do druhého v souladu s Úmluvou TIR, v souladu s Úmluvou ATA / Istanbulskou úmluvou, na podkladě formuláře 302 nebo v rámci poštovního systému, považuje se celní území Unie pro účely této přepravy za jediné území.

Článek 229

Vyloučení osob z operací TIR

1. Pokud celní orgány rozhodnou o vyloučení osoby z operací TIR na základě článku 38 Úmluvy TIR, vztahuje se toto rozhodnutí na celé celní území Unie a žádné celní úřady nesmí přijmout karnety TIR předložené touto osobou.
2. Členský stát oznámí své rozhodnutí uvedené v odstavci 1 spolu s datem jeho použitelnosti ostatním členským státům a Komisi.

Článek 230

Oprávněný příjemce pro účely TIR

Celní orgány mohou na žádost povolit osobě (oprávněný příjemce) přijímat zboží přepravované v souladu s Úmluvou TIR na schváleném místě tak, aby byl režim ukončen v souladu s čl. 1 písm. d) Úmluvy TIR.

Článek 231

Přenesení pravomoci

Komise je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

- a) zvláštní případy, kdy má být zboží Unie propuštěno do režimu vnějšího tranzitu podle čl. 226 odst. 2.

b) podmínky pro udělování povolení podle článku 230.

Článek 232

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy, které se použijí na celním území Unie při uplatňování čl. 226 odst. 3 písm. b) až f) a čl. 227 odst. 2 písm. b) až f), a to s ohledem na potřeby Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 2

Tranzit unie

Článek 233

Povinnosti držitele tranzitního režimu Unie a dopravce a příjemce zboží přepravovaného v tranzitním režimu Unie

1. Držitel tranzitního režimu Unie je povinen:

a) předložit zboží v nezměněném stavu, jakož i požadované informace, celnímu úřadu určení ve stanovené lhůtě a dodržet přitom opatření přijatá celními orgány k zajištění totožnosti tohoto zboží;

b) dodržovat celní předpisy vztahující se na režim; a

c) nestanoví-li celní předpisy jinak, poskytnout jistotu k zajištění úhrady částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu nebo zaplacení jiných poplatků stanovených dalšími příslušnými platnými předpisy, které mohou u zboží vzniknout.

2. Povinnosti držitele režimu jsou splněny a režim tranzitu je ukončen, jakmile je zboží v tomto režimu spolu s požadovanými informacemi k dispozici celnímu úřadu určení v souladu s celními předpisy.

3. Dopravce nebo příjemce zboží, který zboží přijímá s vědomím, že se toto zboží přepravuje v tranzitním režimu Unie, je rovněž povinen ve stanovené lhůtě předložit celnímu úřadu určení zboží v nezměněném stavu a dodržet přitom opatření přijatá celními orgány k zajištění totožnosti tohoto zboží.

4. Celní orgány mohou na žádost povolit kterékoliv z následujících zjednodušení, pokud jde o propuštění zboží do tranzitního režimu Unie nebo o ukončení uvedeného režimu:

a) status oprávněného odesílatele, který umožňuje držiteli povolení propouštět zboží do tranzitního režimu Unie bez jeho předložení celnímu úřadu;

b) status oprávněného příjemce, který umožňuje držiteli povolení přijímat zboží přepravované v tranzitním režimu Unie na schváleném místě a ukončit tento režim podle čl. 233 odst. 2;

c) použití zvláštního typu celních závěr, pokud se celní závěra vyžaduje pro zajištění totožnosti zboží propuštěného do tranzitního režimu Unie;

d) použití celního prohlášení na propuštění zboží do tranzitního režimu Unie se sníženými požadavky na údaje;

e) použití elektronického přepravního dokladu jakožto celního prohlášení na propuštění zboží do tranzitního režimu Unie, pokud tento přepravní doklad obsahuje údaje uváděné v prohlášení a tyto údaje jsou dostupné celním orgánům v místě odeslání i v místě určení, aby mohl celní úřad provádět celní dohled nad zbožím a vyřízení daného režimu.

Článek 234

Zboží přepravované v režimu vnějšího tranzitu Unie přes území země nebo území mimo celní území Unie

1. Režimu vnějšího tranzitu Unie podléhá zboží, které je přepravováno přes zemi nebo území, které není součástí celního území Unie, je-li splněna jedna z těchto podmínek:

a) tuto možnost stanoví mezinárodní smlouva;

b) přeprava přes tuto zemi nebo území je uskutečněna na základě jediného přepravního dokladu vystaveného na celním území Unie.

2. V případě uvedeném v odst. 1 písm. b) se po dobu, kdy se zboží nachází mimo celní území Unie, účinky režimu vnějšího tranzitu Unie pozastaví.

Článek 235**Přenesení pravomoci**

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví podmínky pro udělování povolení podle čl. 233 odst. 4.

Článek 236**Svěření prováděcích pravomocí**

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

- a) propouštění zboží do tranzitního režimu Unie a ukončení tohoto režimu;
- b) fungování zjednodušení uvedených v čl. 233 odst. 4;
- c) celní dohled nad zbožím přepravovaným v režimu vnějšího tranzitu Unie přes území země nebo území mimo celní území Unie, uvedený v článku 234.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

KAPITOLA 3**Uskladnění****Oddíl 1****Společná ustanovení****Článek 237****Rozsah působnosti**

1. Režim uskladnění umožňuje skladovat na celním území Unie zboží, které není zbožím Unie, aniž by toto zboží podléhalo:

- a) dovoznímu clu;
- b) jiným poplatkům stanoveným dalšími příslušnými platnými předpisy;
- c) obchodně-politickým opatřením, pokud tato opatření nezažadují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.

2. Zboží Unie může být propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu nebo může být umístěno do svobodného

pásma v souladu se zvláštními předpisy Unie nebo proto, aby se na ně vztahovalo rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla.

3. Je-li to hospodářsky odůvodněné a nebude-li tím nepříznivě dotčen celní dohled, mohou celní orgány povolit uskladnění zboží Unie ve skladovacím zařízení pro uskladnění v celním skladu. Uvedené zboží se nepovažuje za zboží v režimu uskladnění v celním skladu.

Článek 238**Délka trvání režimu uskladnění**

1. Doba, po kterou se zboží může nacházet v režimu uskladnění, není omezena.

2. Za výjimečných okolností mohou celní orgány stanovit lhůtu, v níž musí být režim uskladnění vyřízen, zejména pokud druh a povaha zboží mohou v případě dlouhodobého skladování ohrozit zdraví lidí, zvířat nebo rostlin nebo životní prostředí.

Článek 239**Svěření prováděcích pravomocí**

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro propouštění zboží Unie do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu svobodného pásma, jak je uvedeno v čl. 237 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Oddíl 2**Uskladnění v celním skladu****Článek 240****Uskladnění v celních skladech**

1. Režim uskladnění v celním skladu umožňuje skladovat zboží, které není zbožím Unie, v prostorách nebo na jiných místech schválených pro tento režim celními orgány a pod celním dohledem („celní sklady“).

2. Celní sklady může pro celní skladování zboží použít jakákoli osoba („veřejný celní sklad“) nebo mohou být provozovány držitelem povolení k provozování celního skladu („soukromý celní sklad“).

3. Zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu, může být dočasně vyjmutο z celního skladu. Vyjmutí zboží schvālí s výjimkou případu vyšší moci předem celní orgány.

Článek 241**Zpracování**

1. Je-li to hospodářsky odůvodněné a není-li tím nepříznivě dotčen celní dohled, mohou celní orgány povolit, aby v celním skladu došlo ke zpracování zboží v režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo v režimu konečného užití, a to za podmínek stanovených uvedenými režimy.

2. Zboží uvedené v odstavci 1 se nepovažuje za zboží v režimu uskladnění v celním skladu.

Článek 242**Povinnosti držitele povolení nebo režimu**

1. Držitel povolení a držitel režimu je povinen:
 - a) zajistit, že zboží v režimu uskladnění v celním skladu nebude vyjmuto z celního dohledu; a
 - b) splnit povinnosti vyplývající ze skladování zboží v režimu uskladnění v celním skladu.
2. Odchylně od odstavce 1 lze v povolení týkajícím se veřejného celního skladu stanovit, že za splnění povinností podle odst. 1 písm. a) nebo b) odpovídá výlučně držitel režimu.
3. Za splnění povinností vyplývajících z propuštění zboží do režimu uskladnění v celním skladu odpovídá držitel režimu.

Oddíl 3**Svobodná pásma****Článek 243****Vymezení svobodných pásem**

1. Členské státy mohou některé části celního území Unie prohlásit za svobodná pásma.

Pro každé svobodné pásmo členský stát určí zeměpisné vymezení a místa vstupu a výstupu.

2. Členské státy sdělí Komisi informace o svých svobodných pásmech, která jsou v provozu.

3. Svobodná pásma musí být ohrazena.

Obvod a místa vstupu do svobodného pásma a výstupu z něj podléhají celnímu dohledu.

4. Osoby, zboží a dopravní prostředky vstupující do svobodných pásem nebo z nich vystupující mohou být podrobeny celním kontrolám.

Článek 244**Stavby a činnosti ve svobodných pásmech**

1. Ke stavbě budov ve svobodném pásmu je zapotřebí předchozího povolení celních orgánů.

2. S výhradou celních předpisů je ve svobodném pásmu povolena jakákoli průmyslová či obchodní činnost nebo poskytování služeb. Provozování těchto činností a poskytování služeb musí být předem oznámeno celním orgánům.

3. S ohledem na povahu daného zboží nebo potřeby celního dohledu či požadavky na bezpečnost a zabezpečení mohou celní orgány činnosti uvedené v odstavci 2 zakázat nebo omezit.

4. Celní orgány mohou zakázat výkon činnosti ve svobodném pásmu osobám, které neposkytují potřebnou záruku dodržování celních předpisů.

Článek 245**Předložení zboží a jeho propuštění do režimu**

1. Zboží přepravené do svobodného pásma se předkládá celnímu úřadu a je podrobeno předepsaným celním formalitám ve všech těchto případech:

a) pokud je zboží do svobodného pásma přepraveno přímo z území mimo celní území Unie;

b) pokud bylo zboží propuštěno do celního režimu, který je ukončen nebo vyřízen propuštěním do režimu svobodného pásma;

c) pokud je zboží propuštěno do režimu svobodného pásma proto, aby se na něj vztahovalo rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla;

d) pokud jsou tyto formalities stanoveny jinými než celními předpisy.

2. Zboží přepravené do svobodného pásma za jiných okolností, než které jsou uvedeny v odstavci 1, se nepředkládá celnímu úřadu.

3. Aniž je dotčen článek 246, považuje se zboží přepravené do svobodného pásma za zboží propuštěné do režimu svobodného pásma:

- a) okamžikem jeho vstupu do svobodného pásma, pokud již nebylo propuštěno do jiného celního režimu; nebo
- b) okamžikem ukončení režimu tranzitu, pokud není ihned propuštěno do následného celního režimu.

Článek 246

Zboží Unie ve svobodných pásmech

1. Zboží Unie může do svobodného pásma vstoupit, může v něm být uskladněno, přepravováno, lze ho v něm užít, zušlechtit nebo spotřebovat. V takových případech se zboží nepovažuje za zboží v režimu svobodného pásma.

2. Na žádost dotyčné osoby celní orgány stanoví celní status zboží jako zboží Unie u veškerého následujícího zboží:

- a) zboží Unie, které vstupuje do svobodného pásma;
- b) zboží Unie, které ve svobodném pásmu prošlo zpracovatelskými operacemi;
- c) zboží, které bylo ve svobodném pásmu propuštěno do volného oběhu.

Článek 247

Zboží, které není zbožím Unie, ve svobodných pásmech

1 Zboží, které není zbožím Unie, umístěné ve svobodném pásmu lze propustit do volného oběhu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku, dočasného použití nebo konečného užití za podmínek stanovených pro tyto režimy.

V takových případech se zboží nepovažuje za zboží v režimu svobodného pásma.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení týkající se zásob nebo zásobovacích skladů, u nichž tak daný režim stanoví, odstavec

1 nevylučuje použití nebo spotřebování zboží, jehož propuštění do režimu volného oběhu nebo dočasného použití by nepodléhalo uplatnění dovozního cla nebo opatření v rámci společné zemědělské politiky nebo obchodní politiky.

V případě takového použití nebo spotřeby se nepožaduje celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu nebo do režimu dočasného použití.

Toto prohlášení se však požaduje, jestliže zboží podléhá celní kvótě nebo stropu.

Článek 248

Přeprava zboží ze svobodného pásma

1. Aniž jsou dotčeny právní předpisy v oblastech jiných než v celní oblasti, může být zboží nacházející se ve svobodném pásmu vyvezeno nebo zpětně vyvezeno z celního území Unie nebo přepraveno do jiné části celního území Unie.

2. Články 134 až 149 se použijí na zboží, které bylo ze svobodného pásma přepraveno do jiných částí celního území Unie.

Článek 249

Celní status

Zboží, které je ze svobodného pásma přepraveno do jiné části celního území Unie nebo které je propuštěno do celního režimu, se považuje za zboží, které není zbožím Unie, pokud se jeho celní status zboží Unie neprokáže.

Pro účely uplatnění vývozního cla a vývozních licencí nebo opatření na kontrolu vývozu stanovených v rámci společné zemědělské politiky nebo obchodní politiky se však takové zboží považuje za zboží Unie, pokud se nezjistí, že nemá celní status zboží Unie.

KAPITOLA 4

Zvláštní účel

Oddíl 1

Dočasné použití

Článek 250

Rozsah působnosti

1. Režim dočasného použití umožňuje, aby zboží, které není zbožím Unie a které má být zpětně vyvezeno, podléhalo na celním území Unie zvláštnímu účelu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla a aniž by se na ně vztahovaly:

a) jiným poplatkům stanoveným dalšími příslušnými platnými předpisy;

b) obchodněpolitickým opatřením, pokud tato opatření nezakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.

2. Režim dočasného použití může být použit pouze v případech, že jsou splněny tyto podmínky:

a) zboží nemá být kromě běžného snížení hodnoty způsobeného jeho používáním nijak změněno;

b) je možné zajistit identifikaci zboží, které bylo do režimu propuštěno, s výjimkou případu, kdy s ohledem na povahu zboží nebo zamýšlené použití nemůže neprovedení identifikace vést ke zneužití režimu, nebo kdy je v případě uvedeném v článku 223 možné ověřit splnění podmínek stanovených pro rovnocenné zboží;

c) držitel režimu je usazen mimo celní území Unie, není-li stanoveno jinak;

d) jsou splněny požadavky pro úplné nebo částečné osvobození od cla stanovené v právních předpisech.

Článek 251

Doba, po kterou může zboží setrvat v režimu dočasného použití

1. Celní orgány stanoví dobu, během níž musí být zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití, zpětně vyvezeno nebo musí být propuštěno do následného celního režimu. Tato doba musí být dostatečně dlouhá pro dosažení cíle povoleného použití.

2. Není-li stanoveno jinak, doba, po kterou může zboží setrvat v režimu dočasného použití za stejným účelem a na odpovědnost téhož držitele povolení, nesmí přesáhnout 24 měsíců, a to i v případě, že byl režim vyřízen tím, že zboží bylo propuštěno do jiného zvláštního režimu a následně opět do režimu dočasného použití.

3. Pokud za mimořádných okolností nelze povoleného použití dosáhnout během doby uvedené v odstavcích 1 a 2, mohou celní orgány na odůvodněnou žádost držitele povolení povolit přiměřené prodloužení uvedené doby.

4. Celková doba, po kterou může zboží setrvat v režimu dočasného použití, nesmí přesáhnout s výjimkou nepředvídatelné události deset let.

Článek 252

Výše dovozního cla v případě dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla

1. Výše dovozního cla u zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, činí 3 % z částky dovozního cla, které by bylo v případě uvedeného zboží splatné, kdyby v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití bylo propuštěno do volného oběhu.

Částka je splatná za každý byt jen započatý měsíc, během kterého bylo zboží propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Částka dovozního cla nesmí být vyšší než částka cla, která by byla splatná, kdyby dané zboží bylo v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití propuštěno do volného oběhu.

Článek 253

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 243, kterými se stanoví:

a) zvláštní účel podle čl. 250 odst. 1;

b) požadavky podle čl. 250 odst. 2 písm. d).

Oddíl 2

Konečné užití

Článek 254

Režim konečného užití

1. Režim konečného užití umožňuje, aby bylo zboží z důvodu svého zvláštního účelu propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou cla.

2. Pokud se zboží nachází ve výrobní fázi, ve které je nákladově účinným způsobem možné dosáhnout pouze předepsaného konečného užití, mohou celní orgány v povolení stanovit podmínky, za nichž se má za to, že zboží bylo použito k účelům stanoveným pro uplatnění osvobození od cla nebo snížené sazby cla.

3. Pokud je zboží vhodné pro opakované použití a celní orgány to považují za vhodné za účelem zamezení zneužití, pokračuje celní dohled po dobu nejdéle dvou let od data prvního použití zboží pro účely stanovené pro uplatnění osvobození od cla nebo snížené sazby cla.

4. Celní dohled u režimu konečného užití končí v každém z následujících případů:

- a) jakmile bylo zboží použito pro účely uvedené v žádosti o osvobození od cla nebo snížení sazby cla;
- b) jakmile zboží opustí celní území Unie, je zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu;
- c) jakmile bylo zboží použito k jiným účelům, než které jsou uvedeny v žádosti o osvobození od cla nebo snížení sazby cla, a bylo zapláceno dovozní clo.

5. Požaduje-li se výtěžnost, použije se článek 255 na režim konečného užití.

6. Odpad a zbytky vzniklé při opracování nebo zpracování zboží podle předepsaného konečného užití a ztráty na základě přirozeného úbytku se považují za zboží, jež dosáhlo předepsaného konečného užití.

7. Odpad a zbytky vzniklé při zničení zboží propuštěného do režimu konečného užití se považují za propuštěné do režimu uskladnění v celním skladu.

KAPITOLA 5

Zušlechťení

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 255

Výtěžnost

S výjimkou případů, kdy je výtěžnost vymezena ve zvláštních právních předpisech Unie, celní orgány stanoví buď výtěžnost či průměrnou výtěžnost zušlechťovací operace, nebo případně způsob, jak ji stanovit.

Výtěžnost nebo průměrná výtěžnost se stanoví na základě skutečných podmínek, za kterých jsou nebo budou zušlechťovací operace prováděny. Výtěžnost lze případně upravit podle článku 28.

Oddíl 2

Aktivní zušlechťovací styk

Článek 256

Rozsah působnosti

1. Aniž je dotčen článek 223, umožňuje režim aktivního zušlechťovacího styku, aby pro účely jedné nebo několika zušlechťovacích operací na celním území Unie bylo použito zboží, které není zbožím Unie, aniž by toto zboží podléhalo:

- a) dovoznímu clu;
- b) jiným poplatkům stanoveným dalšími příslušnými platnými předpisy;
- c) obchodně-politickým opatřením, pokud tato opatření nezažadují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.

2. V jiných případech, než jsou opravy a zničení, lze režim aktivního zušlechťovacího styku použít pouze tehdy, je-li zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno, v zušlechtěných produktech možné identifikovat, aniž by bylo dotčeno použití příslušenství pro výrobu.

V případě uvedeném v článku 223 lze režim použít, je-li možné ověřit soulad s podmínkami stanovenými pro rovnocenné zboží.

3. Kromě případů uvedených v odstavcích 1 a 2 může být režim aktivního zušlechťovacího styku použit i na kterémkoliv z následujícího zboží:

- a) zboží, které má projít operacemi, jež zajistí dodržování technických požadavků na jeho propuštění do volného oběhu;
- b) zboží, které se má podrobit obvyklým formám manipulace v souladu s článkem 220.

Článek 257

Lhůta pro vyřízení režimu

1. Celní orgány stanoví lhůtu, v níž má být režim aktivního zušlechťovacího styku v souladu s článkem 216 vyřízen.

Tato lhůta začíná dnem, kdy bylo zboží, které není zbožím Unie, do tohoto režimu propuštěno, a musí zohledňovat dobu potřebnou pro provedení zušlechťovacích operací a vyřízení režimu.

2. Na odůvodněnou žádost držitele povolení mohou celní orgány lhůtu uvedenou v odstavci 1 přiměřeně prodloužit.

V povolení může být uvedeno, že lhůta, která začíná v průběhu kalendářního měsíce, čtvrtletí nebo pololetí, skončí posledním dne následujícího kalendářního měsíce, čtvrtletí nebo pololetí.

3. V případě předčasného vývozu v souladu s čl. 223 odst. 2 písm. c) se v povolení uvede lhůta, v níž musí být zboží, které není zbožím Unie, navrženo do režimu aktivního zušlechťovacího styku, přičemž se zohlední doba potřebná pro opatření a přepravu zboží na celní území Unie.

Lhůta uvedená v prvním pododstavci se stanoví v měsících a nepřesáhne šest měsíců. Začíná dnem přijetí vývozního prohlášení vztahujícího se na zušlechtěné produkty získané z odpovídajícího rovnocenného zboží.

4. Na žádost držitele povolení může být šestiměsíční lhůta uvedená v odstavci 3 prodloužena, a to i po jejím uplynutí, pokud celková lhůta nepřesáhne 12 měsíců.

Článek 258

Dočasný zpětný vývoz pro účely dalšího zpracování

Na žádost mohou celní orgány povolit, aby část zboží nebo veškeré zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, nebo zušlechtěné produkty byly dočasně zpětně vyvezeny pro účely dalšího zpracování mimo celní území Unie v souladu s podmínkami stanovenými pro režim pasivního zušlechťovacího styku.

Oddíl 3

Pasivní zušlechťovací styk

Článek 259

Rozsah působnosti

1. Režim pasivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby zboží Unie bylo dočasně vyvezeno z celního území Unie za účelem zušlechťovacích operací. Zušlechtěné produkty, které jsou výsledkem zušlechtění tohoto zboží, mohou být na žádost držitele povolení nebo jakékoli jiné osoby usazené na celním

území Unie, získá-li tato osoba souhlas držitele povolení a jsou-li splněny podmínky povolení, propuštěny do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla.

2. Režim pasivního zušlechťovacího styku nelze použít v případě žádného z tohoto zboží Unie:

- a) zboží, jehož vývoz zakládá nárok na vrácení nebo prominutí dovozního cla;
- b) zboží, které bylo před vývozem propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou cla na základě jeho konečného užití, dokud účely tohoto konečného užití nejsou splněny, ledaže má toto zboží projít opravami;
- c) zboží, jehož vývoz zakládá nárok na poskytnutí vývozních náhrad;
- d) zboží, jemuž je na základě vývozu v rámci společné zemědělské politiky přiznána jiná finanční výhoda než náhrady uvedené v písmenu c).

3. Celní orgány stanoví lhůtu, během níž musí být dočasně vyvezené zboží dovezeno zpět na celní území Unie ve formě zušlechtěných výrobků a propuštěno do volného oběhu, aby mu mohlo být přiznáno úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla. Na odůvodněnou žádost držitele povolení mohou povolit přiměřené prodloužení této lhůty.

Článek 260

Zboží opravené bezúplatně

1. Je-li celním orgánům náležitě prokázáno, že zboží bylo opraveno bezúplatně v důsledku smluvních nebo zákonných záručních povinností nebo v důsledku výrobní vady nebo vady materiálu, má toto zboží nárok na úplné osvobození od dovozního cla.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na případy, kdy výrobní vada zboží nebo vada materiálu byly vzaty do úvahy již při prvním propuštění zboží do volného oběhu.

Článek 261

Systém prosté výměny

1. Systém prosté výměny umožňuje, aby dovezený produkt („náhradní produkt“) v souladu s odstavci 2 až 5 nahradil zušlechtěný výrobek.

2. Celní orgány na žádost povolí použití systému prosté výměny, je-li předmětem zušlechťovací operace oprava vadného zboží Unie, které není předmětem opatření stanovených v rámci společné zemědělské politiky, ani se na ně nevztahují zvláštní režimy pro některé druhy zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů.

3. Náhradní produkty musejí mít stejný osmimístný kód kombinované nomenklatury, stejnou obchodní jakost a stejné technické charakteristiky jako vadné zboží, pokud by bylo podrobeno opravě.

4. Bylo-li vadné zboží před vývozem používáno, musí být náhradní produkty také použité.

Byly-li však náhradní produkty dodány zdarma v důsledku smluvních nebo zákonných záručních povinností nebo v důsledku vady materiálu nebo výrobní vady, celní orgány od splnění požadavku stanoveného v prvním pododstavci upustí.

5. Na náhradní produkty se použijí ustanovení, která by se vztahovala na zušlechtěné produkty.

Článek 262

Předčasný dovoz náhradních produktů

1. Celní orgány povolí za podmínek, které samy stanoví, na žádost dotyčné osoby dovoz náhradních produktů ještě před vývozem vadného zboží.

V případě takového předčasného dovozu náhradního produktu se poskytne jistota ve výši částky dovozního cla, které by bylo splatné, pokud by vadné zboží nebylo vyvezeno v souladu s odstavcem 2.

2. Vadné zboží se vyveze ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy celní orgány přijmou celní prohlášení s návrhem na propuštění náhradních produktů do volného oběhu.

3. Pokud za mimořádných okolností nelze vadné zboží vyvézt ve lhůtě uvedené v odstavci 2, mohou celní orgány na odůvodněnou žádost držitele povolení udělit přiměřeně prodloužení této lhůty.

HLAVA VIII

ZBOŽÍ, JEŽ OPUSTILO CELNÍ ÚZEMÍ UNIE

KAPITOLA 1

Formality před výstupem zboží

Článek 263

Prohlášení před výstupem zboží

1. Zboží, které má opustit celní území Unie, je předmětem prohlášení před výstupem zboží, které se příslušnému celnímu úřadu podává ve stanovené lhůtě před tím, než zboží opustí celní území Unie.

2. Od povinnosti uvedené v odstavci 1 se upustí:

a) u dopravních prostředků a zboží přepravovaného dopravními prostředky, které pouze proplouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Unie bez zastávky na tomto území; nebo

b) v jiných zvláštních případech, které jsou řádně odůvodněny druhem zboží nebo dopravy nebo vyžadovány mezinárodními dohodami.

3. Prohlášení před výstupem zboží má jednu z těchto forem:

a) celní prohlášení, pokud zboží, které má opustit celní území Unie, je propuštěno do celního režimu, pro který se toto celní prohlášení vyžaduje;

b) prohlášení o zpětném vývozu podle článku 270;

c) výstupní souhrnné celní prohlášení podle článku 271.

4. V prohlášení před výstupem zboží se uvedou údaje nezbytné pro analýzu rizik pro účely bezpečnosti a zabezpečení.

Článek 264

Analýza rizik

Celní úřad, u něž se podává prohlášení před výstupem zboží uvedené v článku 263, zajistí, aby ve stanovené lhůtě byla především pro účely bezpečnosti a zabezpečení provedena analýza rizik založená na uvedeném prohlášení, a na základě výsledků této analýzy rizik přijme nezbytná opatření.

Článek 265**Přenesení pravomoci**

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví:

- a) zvláštní lhůta podle čl. 263 odst. 1, v níž má být podáno prohlášení před výstupem zboží předtím, než zboží opustí celní území Unie, s ohledem na druh dopravy;
- b) zvláštní případy, v nichž se v souladu s čl. 263 odst. 2 písm. c) upouští od povinnosti podat prohlášení před výstupem zboží;

Článek 266**Svěření prováděcích pravomocí**

Komise stanoví v prováděcích aktech lhůtu uvedenou v článku 264, v níž je třeba provést analýzu rizik, a to s ohledem na lhůtu uvedenou v čl. 263 odst. 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

KAPITOLA 2

Formality při výstupu zboží**Článek 267****Celní dohled a formality na výstupu**

1. Zboží, které má opustit celní území Unie, podléhá celnímu dohledu a může podléhat celním kontrolám. Celní orgány mohou případně určit trasu, kterou má zboží celní území Unie opustit, a lhůtu, kterou je třeba dodržet.

2. Zboží, které má opustit celní území Unie, předloží celnímu úřadu na výstupu jedna z těchto osob:

- a) osoba, která zboží z celního území Unie přepravuje;
- b) osoba, jejímž jménem nebo na jejíž účet jedná osoba, která zboží z celního území Unie přepravuje;
- c) osoba, která nese odpovědnost za přepravu zboží před jeho výstupem z celního území Unie.

3. Zboží, které má opustit celní území Unie, podléhá podle okolností:

- a) vrácení nebo prominutí dovozního cla;
- b) platbě vývozních náhrad;
- c) výběru vývozního cla;
- d) formalitám vyžadovaným podle platných právních předpisů s ohledem na další poplatky;
- e) použití zákazů a omezení, včetně kontrol zaměřených na prekurzory omamných látek, na zboží porušující některá práva duševního vlastnictví a na hotovost, odůvodněných mimo jiné veřejnými mravy, veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí, zvířat nebo rostlin, ochranou životního prostředí, ochranou národních kulturních statků, jež mají uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, a ochranou průmyslového nebo obchodního vlastnictví, jakož i provádění opatření na zachování a řízení rybolovu a obchodněpolitických opatření.

4. Celní orgány výstup zboží povolí, pokud dotyčné zboží opustí celní území Unie ve stejném stavu, v jakém se nacházelo v okamžiku:

- a) přijetí celního prohlášení nebo prohlášení o zpětném vývozu; nebo
- b) podání výstupního souhrnného celního prohlášení.

Článek 268**Svěření prováděcích pravomocí**

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro výstup uvedený v článku 267.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

KAPITOLA 3

Vývoz a zpětný vývoz**Článek 269****Vývoz zboží Unie**

1. Zboží Unie, které má opustit celní území Unie, se propustí do režimu vývozu.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na žádné z následujícího zboží Unie:

- a) zboží propuštěné do režimu pasivního zušlechťovacího styku;
- b) zboží, které opustilo celní území Unie poté, co bylo propuštěno do režimu konečného užití;
- c) zboží dodané při osvobození od DPH nebo spotřební daně v režimu dodávek v letadle nebo na lodi bez ohledu na místo určení daného letadla či lodi, pro něž se vyžaduje doklad o dodání;
- d) zboží, které bylo propuštěno do režimu vnitřního tranzitu;
- e) zboží, které bylo dočasně vyvezeno z celního území Unie podle článku 155.

3. Formality související s celním prohlášením pro vývoz stanovené v celních předpisech se použijí v případech uvedených v odstavci 2 písm. a), b) a c).

Článek 270

Zpětný vývoz zboží, které není zbožím Unie

1. Zboží, které není zbožím Unie a které má opustit celní území Unie, podléhá prohlášení o zpětném vývozu, které se podá příslušnému celnímu úřadu.
2. Články 158 až 195 se použijí na prohlášení o zpětném vývozu.
3. Odstavec 1 se nevztahuje na žádné z následujícího zboží:
 - a) zboží, které bylo propuštěno do režimu vnějšího tranzitu a které se přes celní území Unie pouze přepravuje;
 - b) zboží překládané ve svobodném pásmu nebo z něj přímo zpětně vyvezené;
 - c) dočasně uskladněné zboží, které je zpětně vyvezeno přímo z dočasného skladu.

KAPITOLA 4

Výstupní souhrnné celní prohlášení

Článek 271

Podání výstupního souhrnného celního prohlášení

1. Má-li zboží opustit celní území Unie a není podáno celní prohlášení nebo prohlášení o zpětném vývozu jakožto prohlášení před výstupem zboží, podá se u celního úřadu výstupu výstupní souhrnné celní prohlášení.

Celní orgány mohou dovolit podání výstupního souhrnného celního prohlášení u jiného celního úřadu, jestliže tento úřad nezbytné údaje neprodleně sdělí nebo poskytne elektronickou cestou celnímu úřadu výstupu.

2. Výstupní souhrnné celní prohlášení podává dopravce.

Aniž jsou dotčeny povinnosti dopravce, může výstupní souhrnné celní prohlášení místo něj podat jedna z těchto osob:

- a) vývozce nebo odesílatel nebo jiná osoba, jejímž jménem nebo na jejíž účet dopravce jedná;
- b) každá osoba, která je schopna dotčené zboží předložit nebo zajistit jeho předložení celnímu úřadu výstupu.

3. Celní orgány mohou povolit, aby k podání výstupního souhrnného celního prohlášení byly použity obchodní, přístavní nebo přepravní informační systémy, pokud tyto systémy obsahují údaje, které jsou pro toto prohlášení nezbytné, a tyto údaje jsou k dispozici ve stanovené lhůtě předtím, než zboží opustí celní území Unie.

4. Celní orgány mohou povolit, aby bylo místo výstupního souhrnného celního prohlášení podáno oznámení a zajištěn přístup k údajům výstupního souhrnného celního prohlášení v počítačovém systému hospodářského subjektu.

Článek 272

Změna a zrušení platnosti výstupního souhrnného celního prohlášení

1. Deklarantovi se na žádost může povolit, aby změnil jeden nebo více údajů uvedených v již podaném výstupním souhrnném celním prohlášení.

Změnu však nelze provést poté, co:

- a) celní orgány informovaly osobu, která výstupní souhrnné prohlášení podala, o svém záměru provést kontrolu zboží;

b) celní orgány zjistily, že jeden nebo více údajů výstupního souhrnného celního prohlášení jsou nesprávné nebo neúplné;

c) celní orgány již povolily výstup zboží.

2. Neopustí-li zboží, pro něž bylo podáno výstupní souhrnné celní prohlášení, celní území Unie, celní orgány zruší platnost tohoto prohlášení v těchto případech:

a) na žádost deklaranta; nebo

b) do 150 dnů od podání prohlášení.

Článek 273

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

a) podávání výstupního souhrnného celního prohlášení podle článku 271;

b) změny výstupního souhrnného celního prohlášení podle čl. 272 odst. 1 prvního pododstavce;

c) zrušení platnosti výstupního souhrnného celního prohlášení podle čl. 272 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

KAPITOLA 5

Oznámení o zpětném vývozu

Článek 274

Podání oznámení o zpětném vývozu

1. Pokud zboží, které není zbožím Unie a je uvedeno v čl. 270 odst. 3 písm. b) a c), opustí celní území Unie a u tohoto zboží je upuštěno od povinnosti podat výstupní souhrnné celní prohlášení, podá odpovědná osoba oznámení o zpětném vývozu.

2. Oznámení o zpětném vývozu podává u celního úřadu výstupu zboží osoba odpovědná za předložení zboží na výstupu podle čl. 267 odst. 2.

3. Oznámení o zpětném vývozu obsahuje údaje nezbytné pro vyřízení režimu svobodného pásma nebo ukončení dočasněho uskladnění.

Celní orgány mohou povolit, aby k podání oznámení o zpětném vývozu byly použity obchodní, přístavní nebo přepravní informační systémy, pokud tyto systémy obsahují údaje, které jsou pro toto oznámení nezbytné, a tyto údaje jsou k dispozici předtím, než zboží opustí celní území Unie.

4. Celní orgány mohou povolit, aby místo podání oznámení o zpětném vývozu, bylo podáno oznámení a poskytnut přístup k údajům oznámení o zpětném vývozu v počítačovém systému hospodářského subjektu.

Článek 275

Změna a zrušení platnosti oznámení o zpětném vývozu

1. Deklarantovi může být na žádost povolena změna jednoho nebo více údajů v oznámení o zpětném vývozu po jeho podání.

Změnu však nelze provést poté, co:

a) celní orgány informovaly osobu, která oznámení o zpětném vývozu podala, o svém záměru provést kontrolu zboží;

b) celní orgány zjistily, že jeden nebo více údajů v oznámení o zpětném vývozu jsou nesprávné nebo neúplné;

c) celní orgány již povolily výstup zboží.

2. Neopustí-li zboží, pro něž bylo podáno oznámení o zpětném vývozu, celní území Unie, celní orgány zruší platnost uvedeného oznámení v každém z těchto případů:

a) na žádost deklaranta; nebo

b) do 150 dnů od podání oznámení.

Článek 276

Svěření prováděcích pravomocí

Komise stanoví v prováděcích aktech postupy pro:

- a) podávání oznámení o zpětném vývozu podle článku 274;
- b) změny oznámení o zpětném vývozu podle čl. 275 odst. 1 prvního pododstavce;
- c) zrušení platnosti oznámení o zpětném vývozu podle čl. 275 odst. 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

KAPITOLA 6

Osvobození od vývozního cla

Článek 277

Osvobození od vývozního cla pro dočasně vyvezené zboží Unie

Aniž je dotčen článek 259, je zboží Unie, které je dočasně vyvezeno z celního území Unie, osvobozeno od vývozního cla pod podmínkou jeho zpětného dovozu.

HLAVA IX

ZJEDNODUŠENÍ ELEKTRONICKÝCH SYSTÉMŮ, PŘENESENÍ PRAVOMOCI, POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORU A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA 1

Vytvoření elektronických systémů

Článek 278

Přechodná opatření

Jiné způsoby výměny a uchování informací než metody elektronického zpracování dat uvedené v čl. 6 odst. 1 lze přechodně používat do 31. prosince 2020, pokud elektronické systémy nezbytné pro uplatňování kodexu dosud nejsou v provozu.

Článek 279

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla pro výměnu a uchování údajů v situaci uvedené v článku 278.

Článek 280

Pracovní program

1. Komise za účelem podpory vývoje elektronických systémů uvedených v článku 278 a vymezení přechodných období vypracuje do 1. května 2014 pracovní program pro vývoj elektronických systémů uvedených v čl. 16 odst. 1 a jejich uvedení do provozu.

2. Prioritami pracovního programu uvedeného v prvním odstavci jsou:

- a) harmonizovaná výměna informací na základě mezinárodně uznaných datových modelů a formátů zpráv;
- b) přepracování celních a souvisejících postupů s cílem zlepšit jejich účinnost, efektivnost a jednotné uplatňování, jakož i snížit náklady spojené s jejich dodržováním; a
- c) nabídka široké škály služeb elektronického celnictví hospodářským subjektům, jež jim umožní komunikovat stejným způsobem s celními orgány všech členských států.

3. Pracovní program uvedený v odstavci 1 se pravidelně aktualizuje.

Článek 281

Svěření prováděcích pravomocí

Komise v prováděcích aktech stanoví pracovní program uvedený v článku 280.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise prováděcí akty uvedené v prvním pododstavci nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA 2

Zjednodušení při uplatňování celních předpisů

Článek 282

Testy

Komise může rozhodnout, že jednomu nebo několika členským státům na žádost povolí, aby po omezenou dobu testovaly zjednodušení při uplatňování celních předpisů, zejména pokud souvisejí s informačními technologiemi. Testování nesmí mít dopad na uplatňování celních předpisů v členských státech, které se tohoto testování neúčastní, a je pravidelně vyhodnocováno.

Článek 283

Svěření prováděcích pravomocí

Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijímá rozhodnutí podle článku 282.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 285 odst. 4.

KAPITOLA 3

Přenesení pravomoci a postup projednávání ve výboru

Článek 284

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v článcích 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265, a 279 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 30. října 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomocí se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265, a 279 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 2, 7, 10, 20, 24, 31, 36, 40, 62, 65, 75, 88, 99, 106, 115, 122, 126, 131, 142, 151, 156, 160, 164, 168, 175, 180, 183, 186, 196, 206, 212, 213, 221, 224, 231, 235, 253, 265 a 279 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo

Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 285

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro celní kodex. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

5. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

6. Má-li být stanovisko výboru získáno písemným postupem a odkazuje-li se na tento odstavec, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru.

KAPITOLA 4

Závěrečná ustanovení

Článek 286

Zrušení a změna platných právních předpisů

1. Zrušuje se nařízení (ES) č. 450/2008.

2. Nařízení (EHS) č. 3925/91, nařízení (EHS) č. 2913/92 a nařízení (ES) č. 1207/2001 se zrušují od data uvedeného v čl. 288 odst. 2.

3. Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávacími tabulkami uvedenými v příloze.

4. V čl. 3 odst. 1 šesté odrážce nařízení (EHS) č. 2913/92 se k 1. lednu 2014 vypouští část věty „a Mayotte“.

Článek 288

Použitelnost

5. Ke dni uvedenému v čl. 288 odst. 2 se zrušuje čl. 9 odst. 1 písm. a) první odrážka nařízení (EHS) č. 2658/87.

1. Články 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20, 21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152, 156, 157, 160, 161, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184a, 186, 187, 193, 196, 200, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253, 265, 266., 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 a 286 se použijí ode dne 30. října 2013.

Článek 287

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Články, které nejsou uvedeny v odstavci 1, se použijí ode dne 1. června 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 9. října 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1 a 2	Čl. 1 odst. 1 a 2
Čl. 1 odst. 3 první pododstavec	Čl. 1 odst. 3
Čl. 1 odst. 3 druhý pododstavec	Článek 2
Článek 2	Článek 3
Článek 3	Článek 4
Čl. 4 body 1 až 8	Čl. 5 body 1 až 8
Čl. 4 bod 9	Čl. 5 body 9 a 10
Čl. 4 bod 10	Čl. 5 bod 12
Čl. 4 body 11 a 12	Čl. 5 body 15 a 16
Čl. 4 body 13 až 17	Čl. 5 body 18 až 22
Čl. 4 bod 18 písm. a) první věta	Čl. 5 bod 23 písm. a)
Čl. 4 bod 18 písm. a) druhá věta	Čl. 130 odst. 3
Čl. 4 bod 18 písm. b) a c)	Čl. 5 bod 23 písm. b) a c)
Čl. 4 body 19 až 26	Čl. 5 body 24 až 31
Čl. 4 body 27 až 32	Čl. 5 body 33 až 38
Čl. 4 bod 33	—
Čl. 5 odst. 1 první pododstavec	Čl. 6 odst. 1
Čl. 5 odst. 1 druhý a třetí pododstavec	Čl. 6 odst. 3 a čl. 7 písm. b)
Čl. 5 odst. 2	Čl. 6 odst. 2, čl. 7 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. a)
Článek 6	Článek 12
Článek 7	Článek 13
Článek 8	Článek 14
Článek 9	Článek 15
Čl. 10 odst. 1	Článek 9 a čl. 16 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Články 10, 11 a 17
Čl. 11 odst. 1 první a druhý pododstavec	Článek 18
Čl. 11 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 18 odst. 2 první pododstavec
Čl. 11 odst. 2	Čl. 18 odst. 3
Čl. 11 odst. 3 písm. a)	Čl. 18 odst. 2 druhý pododstavec a článek 21
Čl. 11 odst. 3 písm. b)	Článek 21
Čl. 11 odst. 3 písm. c)	—
Čl. 12 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 12 odst. 2 první pododstavec	Čl. 19 odst. 2 první pododstavec
Čl. 12 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 19 odst. 2 druhý pododstavec a čl. 20 písm. b)

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 13 odst. 1	Čl. 38 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	Čl. 38 odst. 2 a 3
Čl. 13 odst. 3	Čl. 38 odst. 4
Čl. 13 odst. 4	Čl. 38 odst. 5 první věta
Čl. 13 odst. 5	—
Čl. 13 odst. 6	Čl. 23 odst. 2
Článek 14	Článek 39
Čl. 15 odst. 1 písm. a)	Článek 22, čl. 24 písm. a) až g) a čl. 25 písm. a) a b)
Čl. 15 odst. 1 písm. b)	Čl. 23 odst. 4 písm. b) a čl. 24 písm. h)
Čl. 15 odst. 1 písm. c)	—
Čl. 15 odst. 1 písm. d)	Čl. 22 odst. 1 třetí pododstavec a čl. 24 písm.a)
Čl. 15 odst. 1 písm. e)	Čl. 40 písm. b)
Čl. 15 odst. 1 písm. f)	Čl. 25 písm. b)
Čl. 15 odst. 1 písm. g)	Čl. 23 odst. 4 písm. b), čl. 24 písm. c), článek 28, čl. 31 písm. b) a článek 32
Čl. 15 odst. 1 písm. h)	—
Čl. 15 odst. 2	—
Čl. 16 odst. 1	Čl. 22 odst. 1 první a druhý pododstavec
Čl. 16 odst. 2	Čl. 22 odst. 3 první a druhý pododstavec
Čl. 16 odst. 3	Čl. 22 odst. 2
Čl. 16 odst. 4 první pododstavec	Čl. 22 odst. 6 první pododstavec první věta
Čl. 16 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 22 odst. 6 první pododstavec druhá věta a čl. 22 odst. 7
Čl. 16 odst. 5 písm. a)	Čl. 22 odst. 6 druhý pododstavec a čl. 24 písm. g)
Čl. 16 odst. 5 písm. b)	Čl. 24 písm. f)
Čl. 16 odst. 6	Čl. 23 odst. 3
Čl. 16 odst. 7	Článek 29
Článek 17	Článek 26
Čl. 18 odst. 1 až 3	Článek 27
Čl. 18 odst. 4	Článek 32
Čl. 19 odst. 1	Čl. 28 odst. 1 písm. a)
Čl. 19 odst. 2 a 3	Čl. 28 odst. 2 a 3
Čl. 19 odst. 4	Čl. 28 odst. 4 první pododstavec a druhý pododstavec první věta
Čl. 19 odst. 5	Čl. 31 písm. a)
Čl. 20 odst. 1 až 4	Článek 33
Čl. 20 odst. 5	Čl. 34 odst. 4
Čl. 20 odst. 6 první pododstavec	Čl. 34 odst. 5 první věta
Čl. 20 odst. 6 druhý pododstavec	Čl. 34 odst. 6

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 20 odst. 7	Články 22, 23, 24, 25 a 32
Čl. 20 odst. 8 písm. a)	Čl. 34 odst. 1 až 3
Čl. 20 odst. 8 písm. b)	Čl. 34 odst. 9 a čl. 37 odst. 1 písm. a)
Čl. 20 odst. 8 písm. c)	Čl. 34 odst. 11 a čl. 37 odst. 2
Čl. 20 odst. 9	Článek 35, čl. 36 písm. b) a čl. 37 odst. 1 písm. c) a d)
Článek 21	Článek 42
Článek 22	Článek 43
Článek 23	Článek 44
Čl. 24 odst. 1 a 2	Čl. 45 odst. 1 a 2
Čl. 24 odst. 3 první pododstavec	Čl. 45 odst. 3
Čl. 24 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 25 odst. 1	Čl. 46 odst. 1
Čl. 25 odst. 2 první pododstavec	Čl. 46 odst. 2
Čl. 25 odst. 2 druhý a třetí pododstavec	Čl. 46 odst. 3
Čl. 25 odst. 3	Čl. 46 odst. 4 až 8 a čl. 50 odst. 1
Článek 26	Článek 47
Článek 27	Článek 48
Čl. 28 odst. 1 a 2	Článek 49
Čl. 28 odst. 3	Čl. 50 odst. 2
Článek 29	Článek 51
Čl. 30 odst. 1	Článek 52
Čl. 30 odst. 2	—
Čl. 31 odst. 1	Čl. 53 odst. 1
Čl. 31 odst. 2	Čl. 53 odst. 3
Čl. 31 odst. 3	Článek 54
Článek 32	Článek 55
Čl. 33 odst. 1 až 4	Čl. 56 odst. 1 až 4
Čl. 33 odst. 5	Čl. 56 odst. 5 a čl. 58 odst. 1
Článek 34	Čl. 57 odst. 1, 2 a 3
Článek 35	Článek 59
Článek 36	Článek 60
Článek 37	Článek 61
Článek 38	Články 62, 63, 67 a 68
Čl. 39 odst. 1 a 2	Čl. 64 odst. 1 a 2
Čl. 39 odst. 3	Čl. 64 odst. 3 první pododstavec
Čl. 39 odst. 4 a 5	Čl. 64 odst. 4 a 5

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 39 odst. 6	Čl. 64 odst. 3 druhý pododstavec, čl. 64 odst. 6 a články 63 až 68
Článek 40	Článek 69
Článek 41	Článek 70
Čl. 42 odst. 1	Čl. 74 odst. 1
Čl. 42 odst. 2	Čl. 74 odst. 2 písm. a) až c) a návětí písm. d)
Čl. 42 odst. 3	Čl. 74 odst. 3
Čl. 43 písm. a)	Články 71 a 72 a čl. 76 písm. a)
Čl. 43 písm. b)	Čl. 74 odst. 2 písm. d), body i), ii) a iii)
Čl. 43 písm. c)	—
Čl. 43 písm. d)	Články 73 a 75 a čl. 76 písm. b) a c)
Článek 44	Článek 77
Článek 45	Článek 78
Článek 46	Článek 79
Článek 47	Článek 80
Článek 48	Článek 81
Článek 49	Článek 82
Článek 50	Článek 83
Článek 51	Článek 84
Článek 52	Článek 85
Čl. 53 odst. 1 až 3	Čl. 86 odst. 1 až 3
Čl. 53 odst. 4	Čl. 86 odst. 6
Čl. 54 písm. a) a b)	Čl. 86 odst. 5 a čl. 88 písm. a)
Čl. 54 písm. c)	Čl. 86 odst. 4 a čl. 88 odst. 6.
Čl. 55 odst. 1	Čl. 87 odst. 1
Čl. 55 odst. 2 první pododstavec	Čl. 87 odst. 2
Čl. 55 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 88 písm. c)
Čl. 55 odst. 3 a 4	Čl. 87 odst. 3 a 4
Čl. 56 odst. 1 až 5	Čl. 89 odst. 1 až 5
Čl. 56 odst. 6	Čl. 89 odst. 7
Čl. 56 odst. 7	Čl. 89 odst. 9
Čl. 56 odst. 8	Čl. 89 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 56 odst. 9 první odrážka	Čl. 100 odst. 1 písm. b)
Čl. 56 odst. 9 druhá odrážka	Čl. 89 odst. 8 a čl. 99 písm. a)
Čl. 56 odst. 9 třetí odrážka	Čl. 89 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 57 odst. 1 a 2	Článek 90
Čl. 57 odst. 3	Čl. 100 odst. 1 písm. a)

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 58 první pododstavec	Článek 91
Čl. 58 druhý pododstavec	—
Čl. 59 odst. 1 první pododstavec	Čl. 100 odst. 1
Čl. 59 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 99 písm. b)
Čl. 59 odst. 2	Čl. 92 odst. 2
Článek 60	Článek 93
Článek 61	Článek 94
Čl. 62 odst. 1 a 2	Čl. 95 odst. 1 a 2
Čl. 62 odst. 3	Článek 22, čl. 24 písm. a) až g), čl. 25 písm. a) a b) a čl. 99 písm. c)
Čl. 63 odst. 1 a 2	—
Čl. 63 odst. 3 písm. a)	—
Čl. 63 odst. 3 písm. b)	Čl. 96 odst. 1 písm. a), čl. 96 odst. 2, čl. 100 odst. 1 písm. c) a čl. 100 odst. 2
Čl. 63 odst. 3 písm. c)	Čl. 96 odst. 1 písm. b), čl. 96 odst. 2, čl. 100 odst. 1 písm. c) a čl. 100 odst. 2
Článek 64	Článek 97
Čl. 65 odst. 1 a 2	Článek 98
Čl. 65 odst. 3	Čl. 99 písm. d) a čl. 100 odst. 1 písm. b)
Článek 66	Čl. 101 odst. 1 a 2
Čl. 67 odst. 1 první a druhý pododstavec	Čl. 102 odst. 1
Čl. 67 odst. 1 třetí pododstavec	Článek 106
Čl. 67 odst. 2 a 3	Čl. 102 odst. 2 a 3 první pododstavec
Čl. 68 odst. 1 a 2	Čl. 103 odst. 1 a 2
Čl. 68 odst. 3	Čl. 103 odst. 3 písm. a)
Čl. 68 odst. 4	Čl. 103 odst. 4
Článek 69	Článek 104
Článek 70	Čl. 105 odst. 1 až 5
Článek 71	Čl. 105 odst. 6
Čl. 72 odst. 1 a 2	Čl. 108 odst. 1 a 2
Čl. 72 odst. 3	Čl. 108 odst. 3 a článek 115
Článek 73	Článek 109
Článek 74	Článek 110
Článek 75	Článek 111
Článek 76	—
Čl. 77 odst. 1 první pododstavec	Čl. 112 odst. 1
Čl. 77 odst. 1 druhý a třetí pododstavec	Čl. 112 odst. 2
Čl. 77 odst. 2	Čl. 112 odst. 3
Čl. 77 odst. 3	Čl. 112 odst. 4

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 78 odst. 1 první pododstavec	Článek 113
Čl. 78 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 99 písm. d) a čl. 100 odst. 1 písm. b)
Čl. 78 odst. 2 až 4	Čl. 114 odst. 1 až 3
Čl. 78 odst. 5	Čl. 114 odst. 4
Čl. 79 odst. 1	Čl. 116 odst. 1
Čl. 79 odst. 2 až 5	Čl. 116 odst. 4 až 7
Článek 80	Čl. 117 odst. 1
Čl. 81 odst. 1 a 2	Čl. 118 odst. 1 a 2
Čl. 81 odst. 3	Čl. 118 odst. 4
Čl. 82 odst. 1	Čl. 119 odst. 1
Čl. 82 odst. 2	Čl. 119 odst. 3
Článek 83	Čl. 120 odst. 1
Čl. 84 odst. 1	Čl. 121 odst. 1
Čl. 84 odst. 2	Čl. 121 odst. 3
Čl. 85 první věta	Čl. 116 odst. 2, čl. 117 odst. 2, čl. 118 odst. 3, čl. 119 odst. 2, čl. 120 odst. 2, čl. 121 odst. 2 a čl. 123 odst. 1
Čl. 85 druhá věta	Čl. 106 odst. 3, článek 122 a čl. 123 odst. 2
Čl. 86 odst. 1 návětí	Čl. 124 odst. 1 návětí a písm. a)
Čl. 86 odst. 1 písm. a) až c)	Čl. 124 odst. 1 písm. b) až d)
Čl. 86 odst. 1 písm. d) a e)	Čl. 124 odst. 1 písm. e)
Čl. 86 odst. 1 písm. f) až k)	Čl. 124 odst. 1 písm. f) až k)
Čl. 86 odst. 2 a 3	Čl. 124 odst. 2 a 3
Čl. 86 odst. 4 až 6	Čl. 124 odst. 5 až 7
Čl. 86 odst. 7	Článek 126
Čl. 87 odst. 1	Čl. 127 odst. 1 a 127 odst. 2 písm. a)
Čl. 87 odst. 2 první pododstavec	Čl. 127 odst. 3 první pododstavec
Čl. 87 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 127 odst. 8
Čl. 87 odst. 3 první pododstavec písm. a)	Čl. 127 odst. 2 písm. b) a 131 písm. a)
Čl. 87 odst. 3 první pododstavec písm. b) a c)	Čl. 131 písm. b)
Čl. 87 odst. 3 první pododstavec písm. d)	Čl. 127 odst. 3 a čl. 161 písm. a)
Čl. 87 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 88 odst. 1 první pododstavec první věta	Čl. 6 odst. 1
Čl. 88 odst. 1 první pododstavec druhá věta	Čl. 127 odst. 7
Čl. 88 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 6 odst. 2
Čl. 88 odst. 2	Čl. 127 odst. 4 první pododstavec
Čl. 88 odst. 3	Čl. 127 odst. 4 druhý pododstavec a čl. 127 odst. 6
Čl. 88 odst. 4 první pododstavec	Čl. 133 odst. 1 první pododstavec

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 88 odst. 4 druhý a třetí pododstavec	Čl. 6 odst. 2 a čl. 7 písm. a)
Čl. 89 odst. 1	Čl. 129 odst. 1
Čl. 89 odst. 2	—
Článek 90	Čl. 130 odst. 1
Článek 91	Článek 134
Čl. 92 odst. 1 první pododstavec	Čl. 135 odst. 1
Čl. 92 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 135 odst. 2
Čl. 92 odst. 1 třetí pododstavec	—
Čl. 92 odst. 2 až 5	Čl. 135 odst. 3 až 6
Čl. 93 odst. 1	Článek 136
Čl. 93 odst. 2	—
Článek 94	Článek 137
Čl. 95 odst. 1	Čl. 139 odst. 1
Čl. 95 odst. 2 a 3	Čl. 139 odst. 3 a 4
Čl. 95 odst. 4	Čl. 139 odst. 6
Čl. 96 odst. 1 a 2	Článek 140
Čl. 96 odst. 3	Čl. 139 odst. 7
Čl. 97 odst. 1	Článek 149
Čl. 97 odst. 2	Článek 150
Čl. 98 odst. 1	Článek 144
Čl. 98 odst. 2	Čl. 139 odst. 5
Článek 99	Čl. 141 odst. 1
Článek 100	Čl. 141 odst. 2
Čl. 101 odst. 1	Čl. 153 odst. 1
Čl. 101 odst. 2 písm. a)	Čl. 153 odst. 2 a čl. 156 písm. a)
Čl. 101 odst. 2 písm. b)	Čl. 156 písm. b) a článek 157
Čl. 101 odst. 2 písm. c)	Čl. 153 odst. 3 a čl. 156 písm. c)
Článek 102	Článek 154
Článek 103	Čl. 155 odst. 2 a čl. 156 písm. d)
Čl. 104 odst. 1	Čl. 158 odst. 1
Čl. 104 odst. 2	Čl. 158 odst. 3
Čl. 105 odst. 1	Čl. 159 odst. 1 a 2
Čl. 105 odst. 2 písm. a) a b)	Čl. 159 odst. 3 a čl. 161 písm. a)
Čl. 105 odst. 2 písm. c)	Čl. 22 odst. 1 třetí pododstavec a čl. 25 písm. c)
Čl. 106 odst. 1 první pododstavec první věta	Čl. 179 odst. 1 první pododstavec
Čl. 106 odst. 1 první pododstavec druhá věta	—
Čl. 106 odst. 2	Čl. 179 odst. 3 a 6

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 106 odst. 3	Čl. 179 odst. 5
Čl. 106 odst. 4 první pododstavec písm. a)	Článek 22, čl. 24 písm. a) až g) a čl. 25 písm. a) a b)
Čl. 106 odst. 4 první pododstavec písm. b)	Čl. 23 odst. 4 písm. a) a čl. 24 písm. h)
Čl. 106 odst. 4 první pododstavec písm. c)	Čl. 179 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 179 odst. 2 a čl. 180
Čl. 106 odst. 4 první pododstavec písm. d)	Čl. 22 odst. 1 třetí pododstavec a čl. 24 písm. a)
Čl. 106 odst. 4 první pododstavec písm. e)	Čl. 25 písm. b)
Čl. 106 odst. 4 první pododstavec písm. f)	Čl. 23 odst. 4 písm. b), čl. 24 písm. h), článek 28, čl. 31 písm. b) a článek 32
Čl. 106 odst. 4 první pododstavec písm. g) a h)	Článek 181
Čl. 106 odst. 4 druhý pododstavec	—
Čl. 107 odst. 1 první věta	Čl. 6 odst. 1
Čl. 107 odst. 1 druhá věta	Čl. 182 odst. 1
Čl. 107 odst. 2	Čl. 158 odst. 2
Čl. 107 odst. 3	Článek 160, čl. 161 písm. b), čl. 182 odst. 2 až 4 a články 183 a 184
Čl. 108 odst. 1 první pododstavec první věta	Článek 162
Čl. 108 odst. 1 první pododstavec druhá a třetí věta	Čl. 170 odst. 4
Čl. 108 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 6 odst. 2, čl. 7 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. a)
Čl. 108 odst. 2	Čl. 163 odst. 1 a 2
Čl. 108 odst. 3 první pododstavec	Čl. 6 odst. 1
Čl. 108 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 108 odst. 4	Čl. 163 odst. 3, článek 164 a čl. 165 písm. b)
Čl. 109 odst. 1	Čl. 166 odst. 1
Čl. 109 odst. 2	Čl. 166 odst. 2 a čl. 168 písm. a)
Čl. 109 odst. 3	Čl. 6 odst. 2, čl. 7 písm. a), čl. 8 odst. 1 písm. a) a čl. 165 písm. a)
Čl. 110 odst. 1 první pododstavec	Čl. 167 odst. 1 první pododstavec
Čl. 110 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 167 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 110 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 167 odst. 2 a 3 a čl. 168 písm. d)
Čl. 110 odst. 2 a 3	Čl. 167 odst. 4 a 5
Čl. 111 odst. 1	Čl. 170 odst. 1
Čl. 111 odst. 2 první věta	Čl. 170 odst. 2
Čl. 111 odst. 2 druhá věta	Čl. 170 odst. 3 písm. a) a b)
Čl. 111 odst. 3	Čl. 170 odst. 3 písm. c)
Čl. 112 odst. 1 první pododstavec	Čl. 172 odst. 1
Čl. 112 odst. 1 druhý pododstavec první věta	Čl. 182 odst. 2
Čl. 112 odst. 1 druhý pododstavec druhá věta	Čl. 182 odst. 3
Čl. 112 odst. 2	—
Čl. 112 odst. 3	Čl. 172 odst. 2

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 112 odst. 4	Čl. 176 písm. b)
Čl. 113 odst. 1 a 2	Čl. 173 odst. 1 a 2
Čl. 113 odst. 3	Čl. 173 odst. 3 a čl. 176 písm. c)
Čl. 114 odst. 1	Čl. 174 odst. 1
Čl. 114 odst. 2 první pododstavec	Čl. 174 odst. 2
Čl. 114 odst. 2 druhý pododstavec	Článek 175
Čl. 115 první pododstavec	Čl. 177 odst. 1
Čl. 115 druhý pododstavec	Čl. 177 odst. 2 a článek 178
Čl. 116 odst. 1	Čl. 185 odst. 1
Čl. 116 odst. 2 první pododstavec písm. a)	Článek 22, čl. 24 písm. a) až g) a čl. 25 písm. a) a b)
Čl. 116 odst. 2 první pododstavec písm. b)	Čl. 23 odst. 4 písm. a), čl. 23 odst. 5, čl. 24 písm. h) a čl. 25 písm. c)
Čl. 116 odst. 2 první pododstavec písm. c) a d)	Čl. 185 odst. 2 a čl. 186 písm. a)
Čl. 116 odst. 2 první pododstavec písm. e)	Čl. 22 odst. 1 třetí pododstavec a čl. 24 písm. a)
Čl. 116 odst. 2 první pododstavec písm. f)	Čl. 25 písm. b)
Čl. 116 odst. 2 první pododstavec písm. g)	Čl. 23 odst. 4 písm. b), čl. 24 písm. h), článek 28, čl. 31 písm. b) a článek 32
Čl. 116 odst. 2 první pododstavec písm. h) a i)	Čl. 186 písm. b) a článek 187
Čl. 116 odst. 2 druhý pododstavec	—
Článek 117	Článek 188
Článek 118	Článek 189
Čl. 119 odst. 1 a 2	Článek 190
Čl. 119 odst. 3	Článek 193
Článek 120	Článek 191
Článek 121	Článek 192
Článek 122	Článek 193
Čl. 123 odst. 1 a 2	Článek 194
Čl. 123 odst. 3	Čl. 179 odst. 4
Čl. 124 odst. 1	Čl. 195 odst. 1
Čl. 124 odst. 2	Čl. 195 odst. 2 a 3 a článek 196
Článek 125	Článek 197
Čl. 126 odst. 1	Čl. 198 odst. 1
Čl. 126 odst. 2	Čl. 198 odst. 2 první pododstavec první věta
Čl. 127 odst. 1	Článek 199
Čl. 127 odst. 2	Čl. 198 odst. 3 písm. d)
Článek 128	Čl. 198 odst. 2 první pododstavec druhá věta, čl. 168 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 198 odst. 3 písm. a) až c) a článek 200
Článek 129	Článek 201
Čl. 130 odst. 1	Čl. 203 odst. 1 první pododstavec

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 130 odst. 2 až 5	Čl. 203 odst. 2 až 5
Čl. 131 písm. a)	—
Čl. 131 písm. b)	Článek 204
Článek 132	Článek 205
Článek 133	Čl. 208 odst. 1
Článek 134	Článek 202, čl. 203 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 203 odst. 6, články 206, 207 a 209
Článek 135	Článek 210
Čl. 136 odst. 1	Čl. 2011 odst. 1
Čl. 136 odst. 2 první pododstavec písm. a)	Článek 22, čl. 24 písm. a) až g) a čl. 25 písm. a) a b)
Čl. 136 odst. 2 první pododstavec písm. b)	Čl. 23 odst. 4 písm. a) a čl. 24 písm. h)
Čl. 136 odst. 2 první pododstavec písm. c)	Čl. 212 písm. a)
Čl. 136 odst. 2 první pododstavec písm. d)	Čl. 22 odst. 1 třetí pododstavec a čl. 24 písm. a)
Čl. 136 odst. 2 první pododstavec písm. e)	Čl. 25 písm. b)
Čl. 136 odst. 2 první pododstavec písm. f)	Čl. 23 odst. 4 písm. b), čl. 24 písm. h), článek 28, čl. 31 písm. b) a článek 32
Čl. 136 odst. 2 první pododstavec písm. g)	—
Čl. 136 odst. 2 první pododstavec písm. h)	—
Čl. 136 odst. 2 druhý pododstavec	—
Čl. 136 odst. 3 první pododstavec písm. a)	Čl. 211 odst. 3 první pododstavec písm. a)
Čl. 136 odst. 3 první pododstavec písm. b)	Čl. 211 odst. 3 první pododstavec písm. b) a c)
Čl. 136 odst. 3 první pododstavec písm. c)	Čl. 211 odst. 3 první pododstavec písm. d)
Čl. 136 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 212 písm. b)
Čl. 136 odst. 4 první pododstavec	Čl. 211 odst. 4
Čl. 136 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 211 odst. 5
Čl. 136 odst. 4 třetí pododstavec	Čl. 211 odst. 6
Čl. 136 odst. 4 čtvrtý pododstavec písm. a) a b)	Čl. 213
Čl. 136 odst. 4 čtvrtý pododstavec písm. c)	Čl. 212 písm. c)
Čl. 136 odst. 5	Čl. 23 odst. 2
Čl. 137 odst. 1	Čl. 214 odst. 1
Čl. 137 odst. 2	Čl. 214 odst. 2 a čl. 7 písm. c)
Článek 138	Čl. 215 odst. 1 až 3
Článek 139	Článek 218
Čl. 140 odst. 1	Článek 219
Čl. 140 odst. 2	Čl. 221 písm. a) a čl. 222 písm. b)
Článek 141	Článek 220
Čl. 142 odst. 1 první, druhý a třetí pododstavec	Čl. 223 odst. 1
Čl. 142 odst. 1 čtvrtý pododstavec	Čl. 224 písm. a)

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 142 odst. 2 první pododstavec písm. a)	Čl. 223 odst. 2 první pododstavec písm. a)
Čl. 142 odst. 2 první pododstavec písm. b) a c)	Čl. 223 odst. 2 první pododstavec písm. c) a d)
Čl. 142 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 223 odst. 2 první pododstavec písm. b) a čl. 224 písm. c)
Čl. 142 odst. 3 první pododstavec	Čl. 223 odst. 3
Čl. 142 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 224 písm. d)
Čl. 142 odst. 4	Čl. 223 odst. 4
Článek 143	Čl. 211 odst. 2, články 216 a 217, čl. 221 písm. b), čl. 222 písm. b), čl. 224 písm. b), články 225, 228, 229 a 230, čl. 231 písm. b), článek 232, čl. 233 odst. 4, články 235 a 236, čl. 243 odst. 2, čl. 51 odst. 4, čl. 54 odst. 2, 3, 6 a 7 a čl. 257 odst. 4
Čl. 144 odst. 1	Čl. 226 odst. 1
Čl. 144 odst. 2	Čl. 226 odst. 2 a čl. 231 písm. a)
Čl. 144 odst. 3	Čl. 226 odst. 3
Čl. 144 odst. 4	—
Čl. 145 odst. 1 a 2	Článek 227
Čl. 145 odst. 3 první pododstavec	Čl. 155 odst. 1
Čl. 145 odst. 3 druhý pododstavec	Článek 157
Článek 146	Čl. 233 odst. 1 až 3
Článek 147	Článek 234
Čl. 148 odst. 1	Čl. 237 odst. 1
Čl. 148 odst. 2 první pododstavec	Čl. 237 odst. 2
Čl. 148 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 237 odst. 3 a článek 239
Článek 149	Článek 242
Čl. 150 odst. 1	Čl. 238 odst. 1
Čl. 150 odst. 2 písm. a)	—
Čl. 150 odst. 2 písm. b)	Čl. 238 odst. 2
Čl. 150 odst. 3	—
Čl. 151 odst. 1 první pododstavec	Článek 144
Čl. 151 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 145 odst. 2
Čl. 151 odst. 2	Čl. 145 odst. 5 a 11
Čl. 151 odst. 3	—
Čl. 151 odst. 4	Čl. 147 odst. 4
Čl. 151 odst. 5	Čl. 145 odst. 1, 2, 4 a 6 až 10, článek 146, čl. 147 odst. 3 a 4 a články 148 a 151
Článek 152	Čl. 147 odst. 1 a 2
Článek 153	Článek 240
Čl. 154 odst. 1 písm. a)	Čl. 237 odst. 3 první věta
Čl. 154 odst. 1 písm. b)	Čl. 241 odst. 1
Čl. 154 odst. 2	Čl. 237 odst. 3 druhá věta a čl. 241 odst. 2

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 155 odst. 1	Čl. 243 odst. 1
Čl. 155 odst. 2 a 3	Čl. 243 odst. 3 a 4
Článek 156	Článek 244
Článek 157	Článek 245
Článek 158	Článek 246
Článek 159	Článek 247
Článek 160	Článek 248
Článek 161	Článek 249
Článek 162	Článek 250
Článek 163	Čl. 251 odst. 1 až 3
Čl. 164 první pododstavec	Článek 253
Čl. 164 druhý pododstavec	—
Článek 165	Článek 252
Čl. 166 odst. 1	Čl. 254 odst. 1
Čl. 166 odst. 2 a 3	Čl. 254 odst. 4 a 5
Článek 167	Článek 255
Článek 168	Článek 256
Článek 169	Čl. 257 odst. 1 až 3
Článek 170	Článek 258
Čl. 171 odst. 1 a 2	Čl. 259 odst. 1 a 2
Čl. 171 odst. 3	Čl. 86 odst. 5
Čl. 171 odst. 4	Čl. 259 odst. 3
Článek 172	Článek 260
Článek 173	Článek 261
Článek 174	Článek 262
Čl. 175 odst. 1 první pododstavec	Čl. 263 odst. 1
Čl. 175 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 263 odst. 2 písm. a)
Čl. 175 odst. 2 a 3	Čl. 263 odst. 3 a 4
Čl. 176 odst. 1 písm. a) a b)	Čl. 263 odst. 2 písm. b) a čl. 265 písm. b)
Čl. 176 odst. 1 písm. c) a d)	Čl. 265 písm. b)
Čl. 176 odst. 1 písm. e)	Čl. 161 písm. a)
Čl. 176 odst. 2	—
Čl. 177 odst. 1 a 2	Čl. 267 odst. 1 a 3
Čl. 177 odst. 3	Čl. 267 odst. 2
Čl. 177 odst. 4	Čl. 267 odst. 2
Čl. 177 odst. 5	Článek 268
Čl. 178 odst. 1	Čl. 269 odst. 1

Nařízení (ES) č. 450/2008	Toto nařízení
Čl. 178 odst. 2 písm. a)	Čl. 269 odst. 2 písm. a) a b)
Čl. 178 odst. 2 písm. b)	Čl. 269 odst. 2 písm. d) a e)
Čl. 178 odst. 3	Čl. 269 odst. 3
Článek 179	Článek 270
Čl. 180 odst. 1	Čl. 271 odst. 1 první pododstavec
Čl. 180 odst. 2 první věta	Čl. 6 odst. 1
Čl. 180 odst. 2 druhá věta	Čl. 271 odst. 3
Čl. 180 odst. 3 první pododstavec	Čl. 6 odst. 2
Čl. 180 odst. 3 druhý pododstavec	Čl. 271 odst. 4
Čl. 180 odst. 4	Čl. 221 odst. 2
Čl. 181 první a druhý pododstavec	Čl. 272 odst. 1
Čl. 181 druhý a třetí pododstavec	—
Čl. 182 odst. 1	Článek 277
Čl. 182 odst. 2	—
Čl. 183 odst. 1	Čl. 16 odst. 1 a článek 17
Čl. 183 odst. 2 písm. a) a b)	—
Čl. 183 odst. 2 písm. c)	Články 280 a 283
Článek 184	Článek 285
Článek 185	—
Článek 186	Čl. 286 odst. 2 a 3
Článek 187	Článek 287
Čl. 188 odst. 1	Čl. 288 odst. 1
Čl. 188 odst. 2	Čl. 288 odst. 2
Čl. 188 odst. 3	Čl. 288 odst. 1